

DEN HELLIGE VEIEN

veien inn i din tjeneste

Arild Teikari

Nytt Liv Bibelsenter, Sandnes

Den Hellige Veien

Jesaja 35,1-10

I lydighet mot ditt ord, Gud

Copyright © Arild Teikari. Utgitt av Nytt Liv Bibelsenter.
Formgitt av Arild Teikari. Trykt av Tipografia Muntenia, Romania
Bibelsitatene i boken er hentet fra Bibel Forlagets: Bibelen Guds Ord,
der ikke annet er oppgitt.
ISBN 978-82-93072-00-3

Innhold

Forord	6
--------	---

Del I: Du er satt opp på Den Hellige Veien

Ved din frelse startet din vandring	9
Grunnlaget for undervisningen	10

Del II: Den Hellige Veien – en ferdiglagt vei

Den Hellige Veien består i skritt inn i ferdiglagte gjerninger	13
Gud har ryddet en farbar vei for deg – en hovedvei	14
Hvor går Den Hellige Veien?	15
Gud vil gi deg retning med en visjon	17
Din profetiske plass	20
Gud leder deg til medarbeidere	22
Gud forbereder deg til din tjeneste	25
Gud danner din karakter, slik at du lykkes i din tjeneste	28
Guds veier er høyere enn våre veier	32
Hvert skritt på Den Hellige Veien betyr vekst	33
Den Hellige Veien går helt frem til Sions-berg	34

Del III: Hvordan gå frem på Den Hellige Veien

Du tar skrittene i lydighet	37
Gud vil ha øyeblikkelig og uforbeholden lydighet	39
Gud vil lede deg skritt for skritt	40
Vær tro i lite	42
Omvendelse fra brist som Gud peker på	43
Reis deg om du faller	45
Følg Guds timing	48
Fød skrittet i bønn	49
Ta det nye skrittet i tro og autoritet, og hold fast på det	52
Ikke bli fornøyd med det du har	54
Fyll deg med troens ord	56
Du trenger en påtrengende holdning til ditt neste skritt	59

Del IV: Den Hellige Veien – en vei av helliggjørelse

Veien til frukt i ditt liv går gjennom hellighet	64
Guds vei for deg består i seier, ikke nederlag	66
Ikke la synden ta bort din evne til å gjøre tjeneste	70
Du vader i en ren elv	72

Synd har konsekvenser	74
La ingenting stjele kraften i ditt liv	76
Alt som kan brenne, skal brenne	80
Hvilken type hellighet er det Gud krever?	82
Ikke ved lovgjerninger, men ved nåden	83
Den Hellige Ånds samfunn former deg	86

Del V: Hvordan Gud leder deg til ditt neste skritt

Ditt neste skritt er ditt viktigste	90
Ved det indre vitnesbyrdet	91
Er dette Gud eller meg selv som taler?	94
Gud vil lede deg gjennom profeti	96
Gud vil lede deg gjennom å flytte på din salvelse	99
Gud vil skape en lyst i ditt indre etter ditt neste skritt	102
Ved fred eller ufred i din ånd etter at du har tatt et skritt	103
Den Hellige Ånd leder ved drømmer og syner	105
Gud lede deg vil ved å åpne og lukke dører	106
Bli kjent med den stille hviskingen	108

Del VI: Velsignelsen ved å gå på Den Hellige Veien

Den Hellige Veien går gjennom et land av velsignelse og kraft	111
Min mat er å gjøre min fars vilje	112
Gå hvor Gud kan velsigne deg	115
Du gode og tro tjener	117

Forord

Hele våren 1999 talte Den Hellige Ånd i mitt indre om at jeg skulle skrive en bok. Han talte igjen og igjen om at jeg skulle gjøre noe jeg aldri hadde trodd eller tenkt at jeg kom til å gjøre, nettopp det å sette seg ned og skrive en bok. Når det kom til skriving, var jeg nemlig ikke det fødte naturtalent. Jeg hadde det mer i munnen, hvis jeg i det hele tatt hadde det noe sted. Men Gud har gjort store under i mitt liv tidligere. Gjennom det har jeg lært meg til å stole på han og gå når han sier at jeg skal gå, og skrive når han sier skriv. Jeg vil derfor i lydighet gå det skrittet Gud har lagt foran meg, i min vandring på Den Hellige Veien.

Jeg har nå vært forkynner i ti år, og hele tiden har jeg kjent en spesiell salvelse til det å lede andre ut i tjeneste for den levende Gud. Jeg har fått se hvordan Gud griper tak i noe som i utgangspunktet er lite og svakt, og gjør det sterkt og kraftfylt i Kristus. Gud har på en helt spesiell måte gitt meg å lede andre inn i et liv i seier, i tjeneste for Gud.

I løpet av de første seks - sju årene som forkynner opplevde jeg en veldig vekst i min tjeneste for Gud. Jeg opplevde større og større anerkjennelse for min tjeneste. Men det var også noe annet som vokste i meg – min stolthet. Jeg begynte å bli stolt over min egen tjeneste, jeg tenkte om meg selv at JEG fikser det å være forkynner. Jeg hadde ikke lenger en ydmyk holdning i mitt indre, en stolthet over egen suksess hadde kommet inn. Guds ord sier at Gud står de stolte imot, men de ydmyke gir han nåde. Derfor måtte Gud ta tak i meg, og riste meg ut av den stoltheten jeg hadde bygget opp, hvis jeg skulle kunne tjene ham i fremtiden. Derfor lot Gud alt det som jeg bygget min stolthet på, min sikkerhet, rase sammen i løpet av sommeren og høsten 1998. Når jeg sier alt, så var det alt; min jobb, min perfekte fasade, min økonomi, min tjeneste, absolutt alt som jeg var stolt over bare raste rundt meg. Jeg ble totalt ydmyket og knust.

Mens jeg var på det verste, når jeg bare følte skammen over at alt jeg hadde bygget opp raste rundt meg, kom Den Hellige Ånd over meg og

ga meg denne undervisningen. Deretter i mai/juni 1999 begynte han å tale til meg om å gi undervisningen videre ved å skrive denne boken. Han ga meg undervisningen om Den Hellige Veien ut fra Jesaja kapittel 35. Ut fra åpenbaringen, som Den Hellige Ånd ga meg der i begynnelsen av vinteren 1998, har Gud bygget meg opp til å bli mye sterkere i ham enn jeg noen gang har vært. Og nå er min styrke bygget i en ydmykhet til Gud og en visshet om at uten ham er jeg ingenting. Jeg kan ikke utrette noe uten han.

Som jeg nevnte, så har jeg alltid kjent at min tjeneste først og fremst har rettet seg inn på å hjelpe andre inn i tjenesten Gud har for dem. Dette er akkurat hva denne boken handler om; hvordan du kan få komme inn i alt det Gud har kalt og bestemt deg til. Denne undervisningen har hjulpet meg, og jeg tror Den Hellige Ånd har drevet meg til å skrive denne boken, for at du skal få oppleve hvordan åpenbaringen om Den Hellige Veien vil hjelpe deg inn i fyllden av hva Gud har for deg.

Måtte Gud legge sin salvelse på undervisningen, så det kan bli åpenbarings kunnskap i ditt hjerte, og skape vekst og framgang i deg. Jeg tror at om du begynner å leve etter denne undervisningen, som jeg opplever at Den Hellige Ånd har plantet i meg, vil du kunne lettere komme inn i den fullkomne planen Gud har for deg. La Gud vise deg sin vilje med ditt liv og la han lede deg skritt for skritt inn i den, da vil du få oppleve å fullføre alle de gode ordene han har talt ut over deg. I Jesu mektige navn. amen.

Din bror i Kristus
Arild Teikari

Del I:

**Du er satt opp på Den Hellige
Veien**

Ved din frelse startet din vandring

Når du leser i Guds ord vil du se at det gang på gang snakkes om en vei. Det står om å gå på en vei, eller at Gud banner en vei, eller lignende. Det brukes begrepet ”en vei” i så mange forskjellige vers og avsnitt i Bibelen, at en kan tro at det er mange forskjellige veier det er snakk om. Men det er ikke tilfellet. For på samme måte, som det er kun en vei til Faderen, nemlig gjennom Jesus Kristus, så har Gud kun en vei som han har forberedt for deg i din vandring som en kristen. Det er ikke slik at Gud kommer til deg og sier: ”Se her gutten min, nå kan du få velge hva som skal være min vilje med ditt liv, her har du en tre, fire alternativer.” Nei, Gud har en fullkommen vilje med ditt liv, som han vil lede deg til og la deg vokse inn i.

¹³ Gå inn gjennom den trange port! For vid er den port og bred er den vei som fører til fortapelsen, og det er mange som går inn gjennom den.

¹⁴ For trang er den port og smal er den vei som fører til livet, og det er få som finner den. (Matt. 7,13-14)

Jesus sammenlikner her det å bli frelst, med å gå gjennom den trange port og gå på den smale vei. I det øyeblikket du tok imot frelsen i Jesus Kristus, gikk du gjennom den trange port og du startet på vandringen på den smale vei. Dette er ikke hvilken som helst vei. Nei, dette er den veien som går fra det stedet du ble frelst og som skal ende i Himmelen, på Sions berg - Den Hellige Veien.

¹⁴ Men dette bekjenner jeg for deg, at etter den Veien som de kaller en sekt, tjener jeg mine fedres Gud på den måten at jeg tror alt det som er skrevet i loven og i profetene. (Ap.g. 24,14)

Her kaller Paulus det å være frelst å tilhøre Veien. Du kan finne flere eksempler i Apostlenes gjerninger på at de kristne ble kalt ”dem som tilhører denne Veien.” Det var ikke før de kristne kom til Antiokia, at de ble kalt kristne, eller de som er like Kristus. Men hvorfor ble de kristne kalt for ”dem som tilhører denne Veien”? Jo, på grunn av at det var en

slik fokusering i forkynnelsen på at dette var veien til frelse, og at livet som kristen handlet om en vandring på denne veien til Himmelen. Det Gud har kalt meg til, er å undervise deg i de forskjellige sidene av denne Veien, slik at du lettere kan gå framover på den, skritt for skritt, inn i fylde av det Gud har for deg.

Grunnlaget for undervisningen

17 Så om noen er i Kristus, er han en ny skapning. Det gamle er forbi. Se, alt er blitt nytt.

18 Men alt dette er av Gud, Han som forlikte oss med Seg Selv ved Jesus Kristus, og gav oss forlikelsens tjeneste,

19 for Gud var i Kristus og forlikte verden med seg selv, så Han ikke tilregner dem overtredelsene deres, og har lagt forlikelsens ord ned i oss.

20 Så står vi da i en sendetjeneste på Kristi vegne, som om Gud selv inderlig formaner ved oss: Vi ber på Kristi vegne: La dere forlike med Gud!

21 For Ham som ikke kjente til synd, gjorde Gud til synd for oss, for at vi skulle bli Guds rettferdighet i Ham.

(2. Kor. 5,17-21)

Grunnlaget for denne undervisningen er at når du ble frelst, ble du en fullstendig ny skapning. Din ånd ble født på ny, du fikk Jesu ånd i ditt indre. Du ble ikledd Kristus. Din posisjon for Gud er: i Kristus. Når Gud ser på deg, ser han Jesus Kristus. Du har fått Guds rettferdighet, og du er hellig, ren og fullkommen. Du var en synder, atskilt fra samfunn med Gud, men nå er du hellig og rettferdig, og du har full og fri adgang til Gud. Dette fikk du i troen på Jesus som din frelser, og ved at du bekjente han som Herre i ditt liv. Men denne posisjonen av rettferdighet har ingenting med dine gjerninger å gjøre, det er ene og alene på grunn av Guds nåde og Jesu verk på Golgata. Så om du skulle falle i synd i dag, så vil ikke det si at du er blitt en synder igjen. Nei, så lenge du reiser deg, ber om tilgivelse, og ikke bevisst velger å leve i en synd, er

du fortsatt ren. Du trenger ikke vaske hele deg igjen, du trenger bare at Jesus vasker føttene dine.

¹² Derfor, mine kjære, slik dere alltid har vært lydige, ikke bare da jeg var hos dere, men mye mer nå ved mitt fravær, så arbeid på deres egen frelse med frykt og beven!

¹³ For det er Gud som virker i dere både å ville og å virke for Hans gode vilje.

¹⁴ Gjør alle ting uten klager og innvendinger,

¹⁵ slik at dere kan være ulastelige og rene, Guds uklanderlige barn midt i en vrang og fordervet slekt. Blant dem skinner dere som strålende lys i verden,

¹⁶ på den måten at dere holder fast på livets ord, slik at jeg kan glede meg på Kristi dag over at jeg ikke løp forgjeves, eller at jeg arbeidet forgjeves. (Fil. 2,12-16)

Her taler Guds ord om å ”arbeide på vår frelse”. Du er frelst, fullkomment frelst, men allikevel skal du arbeide på din frelse. Her snakkes det om vandringen på Den Hellige Veien; din helliggjørelse. Hva vi nå skal se på er denne vandringen på Den Hellige Veien, slik at du blir i stand til å gå nye skritt med Gud, og få oppleve velsignelsen ved å være midt i den plan som Gud har med ditt liv. Grunnlaget for undervisningen er dermed at du er frelst og på vei til himmelen, og ditt arbeid på frelsen, din helliggjørelse, gjør deg verken mer eller mindre frelst. Men den har alt å si for din tjeneste her på jorden, og for hvor mye av ditt livsverk som vil være av gull, sølv og kostbare stener, og hvor mye som vil være av tre, høy og strå. (1. Kor. 3,10-15)

Del II:

Den Hellige Veien - en ferdiglagt vei

Den Hellige Veien består i skritt inn i ferdiglagte gjerninger

⁸ En hovedvei skal det være der, og en vei, den skal kalles Den Hellige Vei. Ingen uren skal gå på den, men den skal være for Hans folk. Ingen som går på veien, selv ikke dåren, skal fare vill! (Jes. 35, 8)

Det skal være en vei, den skal kalles Den Hellige Vei. Ingen som går på veien, selv ikke dårer, skal fare vill. Hvilken type vei er dette? Er det en fysisk vei, som vi fysisk skal gå på, som E 39 mellom Stavanger og Kristiansand? Nei, selvfølgelig ikke. Det er en vei av gjerninger som Gud har lagt foran hver enkelt kristen. Det er de skrittene som Gud ønsker at du skal ta med ham, for å vokse opp til Kristus, han som er hode for menigheten.

¹⁰ For vi er Hans verk, skapt i Kristus Jesus til gode gjerninger, som Gud har gjort ferdige på forhånd, for at vi skulle vandre i dem. (Ef. 2,10)

Det er ikke slik at når du ble frelst, så mistet Gud interessen for deg, for nå var du jo blitt frelst. Deretter fikk du bare seile din egen sjø, til du kom til himmelen etter 70 – 80 år på jorden. Det er heller ikke slik at det ikke er så viktig hvordan du lever ditt liv etter at du ble frelst. For du har jo din sak i orden med Herren, du har jo billetten på indrelommen. Nei, Gud har en plan for ditt liv. Han har fra tidenes morgen utvalgt deg til å bære frukt. Og han har lagt gjerninger foran deg, som han har gjort ferdige på forhånd, for at du skal vandre i dem. Dette er Den Hellige Veien, som Gud har satt deg opp på, og som han vil føre deg fram på, skritt for skritt, inntil du jublende når Sions berg.

Gud har ryddet en farbar vei for deg, en hovedvei

⁸ En hovedvei skal det være der, og en vei, den skal kalles Den Hellige Vei. Ingen uren skal gå på den, men den skal være for Hans folk. Ingen som går på veien, selv ikke dåren, skal fare vill! (Jes. 35,8)

Bibelforlagets oversettelse av 1988, samt Studiebibelen av 1998 sier her: ”*Det skal være en ryddet vei, og den skal kalles den hellige vei.*” Mens Bibelforlagets oversettelse av 1997 sier: ”*En hovedvei skal det være der, og en vei, den skal kalles Den Hellige Vei.*” Selvfølgelig sier disse to oversettelsene det samme, nemlig at Den Hellige Veien er en farbar vei, den er en ryddet vei. Det er ikke en gjengrodd sti hvor det ligger en mengde skrot som hindrer deg i å gå fram. Nei, det er en hovedvei. Hvilke veier er de beste veiene i et land? Jo, det er selvfølgelig hovedveiene. Små veier kan kanskje forfalle, men man prøver å holde en viss standard på hovedveiene.

Dette betyr at de gjerningene som Gud har lagt ferdige foran deg, er som en ryddet og farbar vei. Gud har alt gjort gjerningene for deg, du trenger bare å ta skrittet inn i dem. Dette har jeg mange ganger fått erfare, men spesielt fikk jeg erfare det våren 1994.

Jeg var da en av dem som forkynte blant ungdommene i Pinsemenigheten Klippen i Sandnes, jeg var også en av flere ungdomsledere under ungdomspastor Fred Håberg. Den Hellige Ånd begynte tidlig den våren å si til meg: ”Be om at du skal bli ungdomspastor i Klippen.” Jeg bare kjente hvordan det frontkolliderte med hele mitt etiskesystem og min samvittighet skrek at det var svikefullt og forrædersk mot Fred. Jeg kjempet med Gud angående dette i flere måneder. Gud sa gang på gang: ”Be om å bli ungdomspastor i Klippen.” Mens jeg sa: ”Nei, jeg kan ikke gjøre det mot Fred, for hva skal skje med ham da?” Men, til slutt ga jeg etter for Guds tiltale og ba ut: ”Far, la meg bli ungdomspastor i Klippen, i Jesu navn.” Dette skjedde i slutten av mai. I den første uken i juni skulle vi ha et møte i lederteamet for ungdomsarbeidet i Klippen. Litt ut i møtet sa Fred at

han hadde noe han måtte dele med oss. Det var noe han hadde gått og kjempet med hele våren, men som han for en uke siden hadde fått fred for å gjennomføre. Han hadde bestemt seg for å søke permisjon fra jobben som ungdomspastor, og ta med seg hele familien og gå et år på bibelskole ved Kensington Temple, i London. Når jeg hørte det holdt jeg på å eksplodere innvendig. Den offisielle tittelen jeg fikk ble fungerende ungdomsleder, men funksjonen var den samme som Gud hadde talt om.

Hva viser dette? Jo, Gud går foran og baner en farbar vei. Han bereder de skrittene som han vil at vi skal ta. Denne gangen trengte han mitt ”ja” for at Fred skulle kunne gå et år på bibelskolen. Nå er selvfølgelig ikke dette et godt eksempel på hva en skal gjøre når Gud taler til en, da skal man derimot være lydige og ikke stille spørsmålstegn ved Guds vilje.

Hvor går Den Hellige Veien?

Hvor går veien som Gud har for oss, Den Hellige Veien? Hvis det er slik at Gud har en vei av ferdiglagte gjerninger, som han ønsker å lede oss skritt for skritt på, da kan det være greit å vite noe om hvor denne veien går.

⁸ En hovedvei skal det være der, og en vei, den skal kalles Den Hellige Vei. Ingen uren skal gå på den, men den skal være for Hans folk. Ingen som går på veien, selv ikke dåren, skal fare vill!

⁹ Ingen løve skal ferdes der, og ikke noe rovdyr skal komme opp på den. Slike skal ikke finnes der. Men de forløste skal gå der,

¹⁰ og Herrens frikjøpte skal vende tilbake og komme til Sion med jubel, med evig glede over deres hode. Fryd og glede innhenter dem, sorg og sukk må rømme.

(Jes. 35,8-10)

Den Hellige Veien går fra din frelse/forløsning, da du ble satt opp på den. Gjennom en forberedelsestid, hvor Gud former og danner deg, dyktiggjør deg for den tjenesten han har for deg. Her vil Gud også dele sitt hjerte med deg, og gi deg en visjon for din tjeneste. Veien går deretter videre til din profetiske plass, den tjenesten Gud har kalt og utvalgt deg til. Den går deretter videre i en tid av fullendelse av din tjeneste. Til du til slutt går med jubel til Sions berg.

Den Hellige Veien går over flere plan i ditt liv, og de er alle knyttet sammen med hverandre. Det er nemlig ikke slik at det er kun i din tjeneste (de ferdiglagte gjerningene) Gud vil la deg vokse og gå framover. Nei, han har vekst og nye skritt for deg, både når det gjelder din tro, din helliggjørelse, din salvelse og selvfølgelig dine ferdiglagte gjerninger, din tjeneste. Det er også slik at alle disse forskjellige områdene i ditt liv henger sammen og påvirker hverandre. Du trenger en høyere karakter/standard, for å kunne gå inn i og å bære en større salvelse. Og for at du skal kunne gå inn i en ny ferdiglagt gjerning må din tro vokse, slik at du skal ha tro for de større gjerningene Gud legger foran deg. Når du da kommer inn i de større gjerningene trenger du en større salvelse fra Himmelen for å kunne fungere i det Gud har ført deg inn i, og dermed trenger du en større hellighet, osv. Derfor er det viktig at du ikke bare konsentrerer deg om å komme inn i de store gjerningene Gud har for deg, men at du er like villig til å vokse på disse andre områdene i ditt liv. For når du vokser på alle disse områdene, etter hvert som Gud leder deg framover skritt for skritt, vil du bli sterk og sunn, og du vil ikke blåse så lett overende. Du vil være som et tre med en stor krone med mye frukt, men samtidig ha et stort nettverk av røtter, som gir næring og holder treet oppe, selv i den verste storm.

2. Pet. 1,5-11 er et parallell avsnitt til Jesaja kapitel 35.

⁵ *Men nettopp derfor skal dere også med all iver la deres tro vise seg i et ærbart liv, og det ærbare liv i kunnskap,*

⁶ *kunnskapen i avhold, og avholden-heten i utholdenhet, og utholdenheten i guds frykt,*

⁷ *og guds frykten i broderomsorg, og broderomsorgen i kjærlighet.*

⁸ *For om alt dette er rikelig hos dere og stadig flyter over, da skal dere verken være uvirksomme eller ufruktbare i erkjennelsen av vår Herre Jesus Kristus.*

⁹ *For den som mangler disse ting, er så nærsynt at han er blind, og har glemt renselsen fra sine tidligere synder.*

¹⁰ *Derfor, brødre, skal dere være enda mer ivrige etter å gjøre deres kall og utvelgelse fast. For hvis dere gjør alt dette, skal dere aldri noen sinne snuble.*

¹¹ *For slik skal det bli gitt dere inngang til vår Herre og Frelser Jesu Kristi evige rike.*

Selv om Den Hellige Veien ikke nevnes her, så er det allikevel det samme som Peter her snakker om, som skjer når du vandrer på Den Hellige Veien. Peter ber leserne om at de med all iver må vise troen i et ærbart liv. Når de gjør det, vil de ikke være uvirksomme eller ufruktbare, med andre ord vil de derimot bli virksomme og være fruktbare. Og han fortsetter med å si at ved å leve dette ærbare livet, vil de gjøre sitt kall og utvelgelse fast. Det samme skjer på Den Hellige Veien, når du går de skrittene som Gud legger foran deg, vil du komme inn i det kallet og den utvelgelsen som Gud har over ditt liv. Peter slutter med å si at ved det ærbare livet vil det bli gitt oss inngang til vår Herre Jesu Kristi evige rike. På samme måte ender Den Hellige Veien, ved at vi går med jubel til Sion.

Gud vil gi deg retning med en visjon

⁸ *En hovedvei skal det være der, og en vei, den skal kalles Den Hellige Vei. Ingen uren skal gå på den, men den skal være for Hans folk. **Ingen som går på veien, selv ikke dåren, skal fare vill!** (Jes. 35,8)*

Ingen som går på veien, selv ikke dårer, skal fare vill. Dette er et Guds løfte til deg angående din vandring. Du skal ikke gå vill. Gud vil lede deg i din vandring på Den Hellige Veien. Han vil lede deg i hvert enkelt skritt, som ligger foran deg. Men fortsatt er det mulig å gå seg vil, selv

om du ser veien rett foran deg. Derfor vil Gud også gi din vandring retning, ved å gi deg en visjon for din tjeneste.

⁷ For Herren Gud gjør ingen ting uten at Han åpenbarer Sitt hemmelige råd for Sine tjenere, profetene.

(Amos 3,7)

Herren gjør ikke noe i ditt liv og gjennom deg, og i din sammenheng uten at han først åpenbarer det for deg. Det er ikke slik at Gud leker en slags form for himmelsk gjettelek med deg. Han sier til deg at han har en fullkommen vilje med ditt liv, men du må gjette deg fram til hva den er. Og, som en slags himmelsk ironi, hvis du da ikke fullfører det han har utvalgt deg til, vil ditt verk brenne opp når det blir testet. Nei, slik er ikke Gud, han vil åpenbare sin vilje med ditt liv for deg. For Guds ord sier at Gud før han gjør noe vil åpenbare sine skjulte råd for sine tjenere profetene.

Men jeg er ingen profet, tenker du kanskje. Du kan kanskje ha rett i at du ikke er tjenestegaven profet, men Gud har oppfylt Moses' ønske om at alt Herrens folk skulle være profeter.

²⁵ Så kom Herren ned i skyen og talte til ham. Og Han tok av den Ånd som var over ham, og la på de sytti eldste. Da Ånden hvilte over dem, skjedde det: De profeterte, selv om de aldri gjorde det igjen.

²⁶ Men to menn hadde blitt igjen i leiren. Den ene hette Eldad, og den andre hette Medad. Og Ånden hvilte over dem. De var blant dem som var skrevet opp, men som ikke hadde gått ut til teltet. De profeterte i leiren.

²⁷ En ung mann sprang da ut og fortalte det til Moses og sa: «Eldad og Medad profeterer i leiren.»

²⁸ Da svarte Josva, Nuns sønn, som var Moses' medhjelper fra sin ungdom. Han sa: «Moses, min herre, stopp dem!»

²⁹ Moses sa til ham: «Er du nidkjær for min skyld? Å, om bare alt Herrens folk var profeter ved at Herren la Sin Ånd på dem!» (4. Mos. 11,25-29)

Gud oppfylte Moses' ønske når han gjorde som han hadde sagt gjennom profeten Joel, på pinsedagen.

3 *Deretter skal det skje at Jeg skal utøse Min Ånd over alt kjød. Deres sønner og deres døtre skal profetere, deres gamle menn skal ha drømmer, og deres unge menn skal ha syner.*

² *Også over slavene og tjenestepikene skal Jeg utøse Min Ånd i de dager.*

³ *Jeg skal la tegn vise seg på himmelen og på jorden: Blod, ild og røyksøyler.*

⁴ *Solen skal forvandles til mørke og månen til blod før Herrens dag kommer, den store og fryktinngytende.*

⁵ *For det skal skje: Hver den som påkaller Herrens navn, skal bli frelst. For på Sions berg og i Jerusalem skal det være utfrielse, slik Herren har sagt, blant de overlevende, dem Herren kaller. (Joel 3,1-5)*

I det Den Hellige Ånd ble utgytt over alt kjød, skulle det skje at deres sønner og døtre skulle profetere. Vi er alle stort sett sønn eller datter av noen. Du er frelst, og hvis du er åndsdopt, har du den samme tilgang til Den Hellige Ånd, som profetene i den gamle pakt hadde. Du har fått Den Hellige Ånd over deg, og tilgang til det profetiske, selv om du kanskje ikke er tjenestegaven profet. Du er blitt en del av Herrens folk av profeter, og Gud vil åpenbare sine skjulte råd for deg.

2 *Jeg vil stå på min vaktpost og stille meg på festningsmuren. Jeg vil holde utkikk og se hva Han vil tale til meg, og hva jeg skal svare når jeg irtettesettes.*

² *Da svarte Herren meg og sa: Skriv synet ned, ja riss det tydelig inn på tavler, så den som leser det, kan løpe av sted.*

³ *For synet gjelder en fastsatt tid som ennå skal komme. Det lengter etter enden, og det skal ikke lyve. Selv om det dryger, så vent på det! For det skal sannelig komme, det skal ikke utebli! (Hab. 2,1-3)*

Derfor; still deg på muren og sku etter hva Gud vil tale til deg. Gud vil gi deg en visjon for din tjeneste, eller posisjon på legemet i din lokale menighet. Det Gud vil gi deg er en konkret visjon, det er ikke noe defust som en ikke kan vite om har gått i oppfyllelse eller ei. Nei, Gud sier at visjonen vil være klart nedtegn bar, lett leselig og gjenkjennelig når den går i oppfyllelse. Gud sa gjennom profeten Joel at unge menn skulle se syner og ha visjoner. Hvorfor skulle det være de unge mennene? Det er fordi de står i begynnelsen av sin tjeneste for Gud. Gud vil gi deg retning og destinasjon i din tjeneste. Du skal ikke gå fram og tilbake uten mål og mening, der du blir kastet hit og dit av enhver vind som måtte blåse på deg. Har Gud for eksempel utvalgt deg til å bli tjenestegaven pastor, så vil han vise deg hvor du skal stå og bygge og lede hans lokale menighet. Har Gud talt til deg, så reiser du ikke videre bare fordi du har prekt deg gjennom preken-bunken din, eller fordi noen ber deg reise, eller du ikke synes det går så bra som du ønsket. Nei, du blir stående og bygger og leder menigheten til du har oppfylt den tjenesten Gud har for deg, og til du har fått se hele den visjonen Gud gav deg bli oppfylt. Du er ikke leiekaren, som flykter når ulven kommer for å ta flokken. Nei, du er hyrden som blir stående og slåss for fårene. Gud vil gi deg en visjon for ditt liv, og du skal få se den bli oppfylt like foran dine øyne, og du skal få leve i den.

Din profetiske plass

¹³ Og Han forlot Nasaret og kom og bosatte Seg i Kapernaum, som ligger ved sjøen, i Sebulon- og Naftali-traktene.

¹⁴ Dette skjedde for at det skulle oppfylles som var talt ved profeten Jesaja, når han sier:

¹⁵ «Sebulon-landet og Naftali-landet, ved veien til havet, bortenfor Jordan, hedningenes Galilea: .

¹⁶ Det folket som satt i mørke, har sett et stort lys, og over dem som satt i dødens land og skygge, har lyset gått opp.»

¹⁷ Fra den tid begynte Jesus å forkynne og si: «Omvend dere, for himlenes rike er kommet nær.» (Matt. 4,13-17)

Jesus hadde en mengde profetiske ord som var talt ut over hans liv. Gud hadde talt ut de planene han hadde med Jesu tjeneste gjennom sine profeter i den gamle pakt. Blant disse var det profetert om hvor hans tjeneste skulle være og ha sitt utspring, nemlig i Sebulon- og Naftali-landet. Det var også profetert i Jesaja kapittel 61 om hvordan hans tjeneste skulle være. Dette tar Jesus fram og leser i synagogen i Nasaret. Han tar Jesaja-rullen og leser kapittel 61, og når han er ferdig sier han: ”i dag er dette skriftsted oppfylt for deres øyne.” Jesus kjente hvor han stod på Den Hellige Veien, han kjente Guds hemmelige råd for sitt liv, og han kjente og visste hvor han stod i forhold til Guds timing for sitt liv. Han forlater så Nasaret og slår seg ned på sin profetiske plass – Kaparnaum og begynner å gjøre det som står i Jesaja kapittel 61.

Alt inntil dette punktet i Jesu liv hadde vært en forberedelse for den offentlige tjenesten han skulle gjøre her på jorden. Slik er det også for deg. Gud vil forberede deg for din profetiske plass, det gjør han ved å lede deg skritt for skritt på Den Hellige Veien. Jesaja kapitel 61 sier at Gud hadde salvet Jesus til å forkynne evangeliet for fattige, forbinde dem med et sønderbrutt hjerte, rope ut frihet for fanger, sette de bundne fri og å rope ut et nådens år fra Herren. Denne salvelsen lå på den tjenesten Gud hadde for Jesus, men han begynte ikke å flyte i den før han kom til sin profetiske plass. Slik er det for deg også. Gud har lagt en salvelse på den tjenesten han har for deg, men du vil ikke flyte i fylde av den salvelsen, før du går inn i den tjenesten Gud har talt om. Som dagen er, slik skal din styrke være.

Dette kan vi se med Paulus også. Gud hadde kalt ham til å bli en apostel for hedningene. Men det var ikke slik at han gikk inn i denne tjenesten fra dag én som kristen. Nei, han vokste inn i den, til at han kom til sin profetiske plass, den plassen hvor han kom inn i alt det som Gud hadde talt til ham om; Antiotika. Antiotika var den plassen Gud hadde for Paulus, der skulle han komme inn i sin tjeneste, og der skulle han virke fra. Selv om Paulus hadde en omreisende tjeneste, så kom han stadig tilbake til Antiotika, som var hans utgangspunkt. Gud har en profetisk

plass for deg også, hvor du vil oppleve fylde av den salvelsen Gud har for deg. Her vil du få se at alle de gode ordene Gud har talt til deg, begynner å bli oppfylt. Det er ikke sikkert at du skal forbli på det stedet for resten av ditt liv. Nei, men når du kommer til din profetiske plass, vil du komme inn i, og starte på din tjeneste, og den plassen vil være ditt utgangspunkt.

Gud leder deg til medarbeidere

³⁰ Hvordan kunne én jage tusen, og to drive ti tusen på flukt, hvis ikke deres Klippe hadde solgt dem, og Herren hadde overgitt dem?

³¹ For deres klippe er ikke som vår Klippe, selv våre fiender kan være dommere om dette. (5. Mos. 32,30-31)

Det finnes en overproposjonal større salvelse for deg når du knytter deg sammen med mennesker Gud leder deg til. Gud har for deg, at du skal drive ti tusen på flukt, ikke bare tusen. Begge, både tusen og ti tusen er et verk av salvelsen, for i din egen kraft vil du ikke være i stand til å drive tusen, og langt mindre ti tusen på flukt. Men når du knytter deg opp til dem som Gud har tenkt at du skal samarbeide med, vil du få oppleve at den salvelsen dere vil flyte i, ikke er som en pluss en er to. Nei, den er som en pluss en er ti.

⁵ Med en larm som av vogner springer de over fjelltopper. Det er som lyden av flammende ild som fortærer halmen, som et sterkt folk fylket til strid.

⁶ For dem vrir folkene seg i smerte. Alle ansikter blekner.

⁷ De løper som mektige menn, de klyver over muren som stridsmenn. Hver mann blant dem følger den veien han skal gå, og de bryter ikke ut av rekkene.

⁸ De dytter hverandre ikke til side. Hver av dem går fram på den bene veien han skal gå. Selv om de faller blant våpnene, stanser de ikke.

⁹ De løper fram og tilbake i staden, de løper på muren. De klyver inn i husene, de går inn gjennom vinduene som en tyv.

¹⁰ Jorden skaker foran dem, himmelen skjelver. Solen og månen formørkes, og stjernene mister sin glans.

¹¹ Herren løfter Sin røst rett foran Sin hær, for Hans leir er meget stor. For sterk er den som utfører Hans ord. For Herrens dag er stor og meget fryktinn-gytende. Hvem kan utholde den? (Joel 2,5-11)

Gud har nå åpenbart sin store hemmelighet, sin store frelsesplan. Han har åpenbart sin menighet, Jesu legeme på jord. Gud har ikke tenkt deg til å bli en åndelig enstøing eller en eller annen slags asketisk munk, som låser seg inne i et eller annet kloster langt fra andre mennesker, og lever et såkalt hellig liv i fullstendig isolasjon. Gud ønsker heller ikke at du skal bli en sekterisk type, som tror du er den eneste som har med Gud å gjøre i dette landet, for ikke å si denne del av verden. Nei, du er en del av Guds menighet, Jesu legeme. Gud har en spesiell plass for deg, men ikke som noe som står for seg selv, men noe som samvirker med resten av legemet. Du skal springe fram på din plass, og ikke trenge noen til siden, du er en del av helheten - Herrens hær. Guds plan for deg er ikke at du skal være en solospiller, som ikke kan samarbeide med noen, fordi du er så spesiell. Nei, Guds store frelsesplan var menigheten. Han vil knytte deg sammen med andre mennesker, som han har forberedt for det som dere sammen skal utføre for han. Dere vil få se hvordan han gjør dere ett i den visjonen han har gitt dere. Og sammen skal dere få se den bli oppfylt bokstav for bokstav, foran deres øyne.

¹³ Og Han forlot Nasaret og kom og bosatte Seg i Kapernaum, som ligger ved sjøen, i Sebulon- og Naftali-traktene.

¹⁴ Dette skjedde for at det skulle oppfylles som var talt ved profeten Jesaja, når han sier:

¹⁵ «Sebulon-landet og Naftali-landet, ved veien til havet, bortenfor Jordan, hedningenes Galilea: .

¹⁶ Det folket som satt i mørke, har sett et stort lys, og over dem som satt i dødens land og skygge, har lyset gått opp.»

¹⁷ Fra den tid begynte Jesus å forkynne og si: «Omvend dere, for himlenes rike er kommet nær.»

18 Da Jesus vandret langs Galilea-sjøen, så Han to brødre, Simon, som ble kalt Peter, og hans bror Andreas. De holdt på å kaste en fiskenet i sjøen; de var nemlig fiskere.

19 Og Han sier til dem: «Følg Meg, og Jeg skal gjøre dere til menneskefiskere.»

20 De forlot straks garnene sine og fulgte Ham.

21 Da Han gikk videre derfra, så Han to andre brødre, Jakob, sønn av Sebedeus, og hans bror Johannes. De var i båten sammen med sin far Sebedeus og bømte garnene sine. Og Han kalte dem,

22 og de forlot straks båten og sin far, og fulgte Ham.

(Matt. 4,13-22)

I det Jesus hadde funnet og gått inn i sin profetiske plass, og begynt sin tjeneste, begynte han å kalle disipler. På samme måte vil Gud lede deg til mennesker, som han har forberedt til å stå sammen med deg i fullendelsen av din tjeneste. Gud har for deg denne overproposjonalt større salvelsen. Du skal drive ti tusen på flukt, ikke bare tusen. Derfor vil Gud på din vandring på Den Hellige Veien lære deg å være ydmyk nok, slik at du kan se at du ikke kan gjøre alt det Gud har for deg alene. Når du ser det, vil Gud lede deg til de som han vil at du skal knytte deg opp til.

9 Det er bedre å være to enn én, for de får en god belønning for sitt strev.

10 For hvis de faller, vil den ene reise opp sin venn. Men ve den som er alene når han faller, for han har ingen annen til å reise seg opp igjen.

11 Likeså når to ligger sammen, holder de seg varme. Men hvordan kan en som ligger alene, holde seg varm?

12 Selv om den ene kan bli overmannet av en annen, så kan to holde stand mot ham. En tretvinnet snor blir ikke så snart revet over. (Fork. 4,9-12)

Dette har Gud for deg, han vil at du skal være som en tretvinnet tråd. Gud ønsker at du skal lykkes i det han har utvalgt og kalt deg til, derfor vil han gjøre deg sterk ved å gi deg partnere du skal tjene sammen med.

Jeg har selv fått oppleve hvordan Gud overnaturlig har ledet meg til herlige personer, som han vil at jeg skal stå sammen med i det som Gud har kalt meg til. Dette har Gud for deg når du går på hans veier.

Gud forbereder deg til din tjeneste

¹⁰ Det var en disippel i Damaskus, ved navn Ananias. Og til ham sa Herren i et syn: «Ananias!» Og han sa: «Her er jeg, Herre.»

¹¹ Så sa Herren til ham: «Reis deg og gå til gaten som blir kalt Den Rette, til Judas' hus, og spør etter en som kalles Saulus fra Tarsus, for se, han ber.

¹² Og i et syn har han sett en mann ved navn Ananias komme inn og legge hånden på seg, slik at han kan få synet igjen.»

¹³ Da svarte Ananias: «Herre, av mange har jeg hørt om denne mannen, hvor mye skade han har gjort mot Dine hellige i Jerusalem.

¹⁴ Og her har han fullmakt fra yppersteprestene til å binde alle som påkaller Ditt navn.»

¹⁵ Men Herren sa til ham: «Gå, for han er et utvalgt redskap for Meg til å bære Mitt navn fram for hedninger, konger og Israels barn.

¹⁶ For Jeg vil vise ham hvor mye han må lide for Mitt navns skyld.»

¹⁷ Og Ananias gikk av sted og kom inn i huset. Så la han hendene sine på ham og sa: «Bror Saul, Herren Jesus, som viste Seg for deg på veien da du kom, har sendt meg for at du skal få synet ditt tilbake og bli fylt med Den Hellige Ånd.» (Ap.g. 9,10-20)

Her har Paulus blitt frelst og Gud har satt han opp på Den Hellige Veien. Gud forteller ham hvilken tjeneste han har for Paulus. Men det skal gå lang tid fra Gud kalte Paulus til å bli hedningenes apostel til at Paulus reiste ut fra Antiokia på sin første misjonsreise. Slik er det for deg også. Når Gud kaller deg til noe bestemt, vil han forberede og danne deg. Hvor lang den tiden av forberedelse vil være, er forskjellig fra person til person, og den avhenger også hvor lydig du er til å ta de skrittene Gud setter foran deg.

2 *Jeg vil stå på min vaktpost og stille meg på festningsmuren. Jeg vil holde utkikk og se hva Han vil tale til meg, og hva jeg skal svare når jeg irttesettes.*

² *Da svarte Herren meg og sa: Skriv synet ned, ja riss det tydelig inn på tavler, så den som leser det, kan løpe av sted.*

³ **For synet gjelder en fastsatt tid som ennå skal komme. Det lengter etter enden, og det skal ikke lyve. Selv om det dryger, så vent på det! For det skal sannelig komme, det skal ikke utebli!** (Hab. 2,1-3)

Den visjonen Gud gir deg gjelder for en fastsatt tid. Det er veldig lett å bli utålmodig og lengte etter å komme inn i det herlige Gud har vist deg, når Gud har vist deg den tjenesten han har for deg. Du lengter etter å tjene Gud, og når du da får se det Gud har for deg lenger fremme, kjenner du bare hvordan du skulle vært der framme, **nå med en gang!** Men uten at en går når Gud sier at en skal gå, vil en ikke lykkes i tjenesten. Derfor: Vær tålmodig og gå i tråd med Guds tidsplan.

¹⁵ *Men da det behaget Gud, Han som utvalgte meg fra min mors liv og kalte meg ved Sin nåde,*

¹⁶ *å åpenbare Sin Sønn i meg, for at jeg skulle forkynne Ham blant hedningene, da rådførte jeg meg ikke først med kjøtt og blod.*

¹⁷ *Jeg drog heller ikke opp til Jerusalem, til dem som var apostler før meg. Men jeg reiste til Arabia, og vendte siden tilbake til Damaskus.*

¹⁸ *Deretter, tre år senere, drog jeg så opp til Jerusalem for å bli kjent med Peter, og jeg ble hos ham i femten dager.*

¹⁹ *Men noen annen av apostlene så jeg ikke, bortsett fra Jakob, Herrens bror.*

²⁰ *Det jeg her skriver til dere, se, jeg vitner for Gud at jeg ikke lyver.*

²¹ *Deretter drog jeg til områdene i Syria og Kilikia.*

(Gal. 1,15-21)

Det var ikke slik at dagen etter Paulus så lyset på veien til Damaskus, så var han inne i den aposteltjenesten som Gud hadde kalt han til. Nei, Paulus snakker her om at han først reiste til Arabia, siden til Damaskus igjen hvor han var i tre år før han treffer Peter i Jerusalem. Med andre

ord så har det gått tid. Han gikk ikke rett inn i Apostelembetet, etter at Gud hadde kalt han til tjeneste. Han gikk først inn i en tid av forberedelse.

13 *I menigheten i Antiokia, var det profeter og lærere: Barnabas, Simeon, som ble kalt Niger, Lukius fra Kyréne, Manaen, som var blitt oppfostret sammen med fjerdingsfyrsten Herodes, og Saulus.*

² *Mens de tjente Herren og fastet, sa Den Hellige Ånd: «Ta ut for Meg Barnabas og Saulus til den gjerningen som Jeg har kalt dem til.»*

³ *Etter å ha fastet og bedt og lagt hendene på dem, sendte de dem av sted. (Ap.g. 13,1-4)*

Senere finner vi igjen Paulus og Barnabas blant lærerne og profetene i menigheten i Antiokia. Med andre ord hadde Gud ført Paulus inn i en lærer- og/eller profet-tjeneste, selv om det var en aposteltjeneste Gud hadde for han. Det viser bare at Gud leder deg skritt for skritt inn i den tjenesten han har for deg. Deretter talte Den Hellige Ånd om å ta ut for ham Paulus og Barnabas til den gjerningen Gud hadde kalt dem til, og de gikk inn i sin profetiske plass, inn i sin aposteltjeneste. De gikk inn i den tjenesten Gud hadde vist Paulus for flere år siden i Damaskus.

Du skal selvfølgelig tjene Gud der du er i dag, mens du er på vandring mot det Gud har kalt deg til. Enten det er i andre tjenestegaver Gud leder deg inn i, eller det er i den herlige tjenesten du har fått som en kristen og lem på Kristi kropp, det å være et vitne, helbrede syke og kaste ut onde ånder. Du er ikke arbeidsledig selv om du ikke har kommet inn i den tjenesten Gud har for deg. Hvis du ikke vil tjene der du er i dag, vil du ikke komme inn i din tjeneste med stor T. Men hvis du tjener Gud lydige der du er i dag, kan Gud lede deg inn i større ting.

Gud danner din karakter, slik at du lykkes i tjenesten

Det er ofte slik at når en preker om hellighet og helliggjørelse, blir det helt stille i salen, ingen roper halleluja når en preker om omvendelse fra synd. Men når en derimot preker om at du er en seiervinner, at du skal bære mektig frukt, få se helbredelse og utfrielse i din tjeneste, da bobler det i salen og alle blir mer og mer salige. Men helliggjørelse er veien til frukt i ditt liv, det er Den Hellige Veien.

⁸ Men Daniel satte seg fore i sitt hjerte at han ikke ville gjøre seg uren med den delen han fikk av kongens lekre retter, og ikke med den vinen kongen drakk. Derfor bad han herren over hoffmennene om å få slippe å gjøre seg uren.

⁹ Gud hadde gitt Daniel velvilje og barm-hjertighet hos den øverste hoffmannen.

¹⁰ Den øverste hoffmannen sa til Daniel: «Jeg frykter for min herre, kongen, som har fastsatt hva dere skal ha til mat og drikke. For hva om han skulle legge merke til at dere ikke ser så godt ut som de unge mennene på deres alder? Da ville ansvaret overfor kongen falle på mitt hode.»

¹¹ Da sa Daniel til den forvalteren som den øverste hoffmannen hadde satt over Daniel, Hananja, Misjael og Asarja:

¹² «Jeg ber deg prøve med dine tjenere i ti dager. La dem gi oss grønnsaker å spise og vann å drikke.

¹³ I ditt påsyn kan det så undersøkes hvordan vi ser ut og hvordan de andre unge mennene ser ut, de som spiser sin del av kongens lekre retter. Ut fra det du da ser, kan du handle med dine tjenere.»

¹⁴ Så hørte han på dem i denne saken og prøvde dem i ti dager.

¹⁵ Da de ti dagene var omme, så de bedre ut og var i bedre hold enn alle de unge mennene som spiste sin del av kongens lekre retter.

¹⁶ Derfor tok forvalteren bort deres del av de lekre rettene og av vinen som de skulle drikke, og gav dem grønnsaker.

¹⁷ Gud gav disse fire unge mennene kunnskap og forstand på all slags skrift og visdom. Daniel skjønnte seg også på alle slags syner og drømmer.

¹⁸ Da dagene var omme, og kongen hadde sagt at de skulle føres inn, førte den øverste hoffmannen dem inn framfor Nebukadnesar.

¹⁹ Så talte kongen med dem, men det fantes ikke noen slike som Daniel, Hananja, Misjael og Asarja blant dem alle. Derfor skulle de gjøre tjeneste hos kongen.

(Dan. 1,8-19)

Daniel viste at om han skulle få ta dette skrittet inn i tjeneste hos kongen, måtte han ha en hellig karakter, derfor ba han om å få slippe å gjøre seg uren med kongens mat. Når tiden var inne for at kongen skulle velge dem som skulle tjene i slottet, var det ingen av de utvalgte guttene, som kunne måle seg med Daniel og de andre av Israelsfolket. Dette var ikke på tross av at de ville leve hellig, men på grunn av.

²² Så sa Samuel: «Har Herren like stort velbehag i brennoffer og slaktoffer som i lydighet mot Herrens røst? Se, lydighet er bedre enn slaktoffer, og lydighet er bedre enn fett av værer.

²³ For gjenstridighet er som spådoms-synd, og trass er som overtredelse og avgudsdyrkelse. Siden du har forkastet Herrens ord, har Han også forkastet deg, så du ikke skal være konge.»

²⁴ Da sa Saul til Samuel: «Jeg har syndet, for jeg har overtrådt Herrens bud og dine ord, fordi jeg fryktet folket og hørte på deres røst.

²⁵ Derfor ber jeg deg, tilgi meg min synd, og vend tilbake sammen med meg, så jeg kan tilbe Herren.»

²⁶ Men Samuel sa til Saul: «Jeg vil ikke vende tilbake sammen med deg, for du har forkastet Herrens ord, og derfor har Herren forkastet deg, så du ikke lenger skal være konge over Israel.»

²⁷ Da Samuel snudde seg for å gå, grep Saul tak i kanten av kappen hans, så den revnet.

²⁸ Da sa Samuel til ham: «I dag har Herren revet kongedømmet over Israel fra deg, og Han har gitt det til en som er din neste, en som er bedre enn du.

(1. Sam. 15,22-28)

For hvert nytt steg Gud fører deg nærmere din tjeneste, finnes det en større salvelse. Du går fra en herlighet til en større herlighet, Den Hellige Veien går alltid framover, Gud leder deg aldri inn i stagnasjon eller tilbakegang. Men for en større salvelse trengs det en høyere standard, en mer hellig karakter for å kunne bære salvelsen. Både Saul og David ble salvet til tjenesten som konge. Men på grunn av brist i Sauls karakter, mistet han salvelsen, og Gud gav den til en som var bedre enn ham. For Saul hadde handlet i ulydighet mot Guds ord og befaling. Gud hadde bedt Saul angripe og utslette amalekittene, og ikke spare noe levende. Saul angrep og beseiret amalekittene, men han hadde blitt stolt i seg selv og ville tekkes folket, så han sparte kongen Agag og det beste av småfeet og storfeet. Han hadde til og med en fin liten religiøs unnskyldning for hvorfor han hadde spart feet, han ville nemlig ofre det til Gud. Men Gud har ikke like stort behag i brennoffer og slaktoffer, som i lydighet mot sitt ord. Derfor gikk Samuel og salvet David til konge, og fra og med den dagen hvilte Den Hellige Ånd over David, mens salvelsen forlot Saul.

¹¹ Samuel sa til Isai: «Er alle de unge mennene her?» Da sa han: «Den yngste mangler; han er ute og gjeter sauene.» Samuel sa til Isai: «Send bud på ham og hent ham hit! For vi vil ikke sette oss til bords før han kommer hit.»

¹² Så sendte han bud og hentet ham. Han var rødkinnet, med klare øyne og pen å se på. Herren sa: «Stå opp og salv ham! For han er det.»

¹³ Da tok Samuel oljehornet og salvet ham midt iblant hans brødre. Fra den dagen av kom Herrens Ånd over David og var over ham i tiden som fulgte. Så brøt Samuel opp og drog til Rama.

¹⁴ Men Herrens Ånd vek bort fra Saul, og en ond ånd fra Herren plaget ham. (1. Sam. 16,11-14)

47 *Så førte han meg tilbake til døren til huset. Og se, det kom vann strømmende fram under dørterskelen til huset, mot øst. For forsiden av huset vendte mot øst. Vannet strømmet fram under den høyre siden av huset, sør for alteret.*

² Han førte meg ut gjennom nordporten og ledet meg omkring på utsiden av den ytre porten, den som vender østover. Og se, der var det vann som sildret fram fra høyre side.

³ Da mannen gikk ut mot øst med målesnoren i hånden, målte han ett tusen alen. Han førte meg gjennom vannene, og vannet nådde opp til anklene.

⁴ Igjen målte han ett tusen alen og førte meg gjennom vannene. Vannet nådde opp til knærne. Igjen målte han ett tusen alen og førte meg gjennom. Vannet nådde opp til livet på meg.

⁵ Igjen målte han ett tusen alen. Da var det en elv som jeg ikke kunne vade over. For vannet hadde steget så høyt, vannet var så høyt at en måtte svømme, det var en elv som en ikke kunne vade over.

⁶ Han sa til meg: «Menneskesønn, har du sett dette?» Så tok han meg med og førte meg tilbake langs elvebredden.

⁷ Da jeg kom tilbake, se, da var det svært mange trær både på den ene og den andre siden av elvebredden.

⁸ Så sa han til meg: «Dette vannet renner mot området i øst, det går ned i dalen og renner ut i havet. Når det kommer ut i havet, blir vannet der friskt.

⁹ Det skal skje: Hver levende sjel som det vrimler av, skal leve, overalt hvor de to elvene renner. Det skal bli svært mange fisker der, fordi disse vannene renner dit. For de skal bli lagt, og alt skal leve, overalt der elven renner.

¹⁰ Det skal skje at det skal stå fiskere ved den fra En-Gedi til En-Eglajim. Det skal være tørkeplasser for fiskegarn. Fisken der skal være av samme slag som fisken i Storhavet, i store mengder.

¹¹ Men sumpene og myrområdene skal ikke bli friske. De skal bare være til å utvinne salt av.

¹² Langs elvebredden, både på den ene siden og på den andre, skal det vokse alle slags trær som skal gi føde. Bladene på dem skal ikke visne, og frukten skal ikke ta slutt. De skal bære ny frukt hver måned, for vannet renner til dem fra helligdommen. Frukten fra dem skal være til mat og bladene til legedom.» (Esek. 47,1-12)

Gud er den som går foran deg og måler opp nye tusen alen for deg, slik at du kan vade ut på et større dyp av salvelsen. Gud vil ha deg på et dyp der du ikke lenger kan vade, men må svømme, og la strømmen føre deg dit den vil. Men Gud leder deg ut på dypet skritt for skritt. Dette gjør han ved å lede deg fremover på Den Hellige Veien. Jesus sa om veien at den var smal og at porten til den var trang. Veien blir smalere og smalere etter hvert som du går. Guds ord snakker om at man er som et barn når man blir frelst, men at vi skal vokse opp til mannsmodenhet. Når et lite barn faller, eller sitter og leker i en sølepytt, reagerer vi annerledes enn hvis en voksen mann gjør det samme. Når du ble frelst var det kanskje noen ting du tenkte du måtte legge av deg, for eksempel banning. Men ettersom du vokser med Gud, peker Den Hellige Ånd på nye ting, som han vil at du skal ta i tu med og legge av deg. Derfor når Gud måler opp nye tusen alen for deg, ut i en større salvelse, vil også Den Hellige Ånd lede deg inn i helliggjørelse. Dette gjør han for at du skal kunne bære salvelsen som David og ikke miste den som Saul.

Guds veier er høyere enn våre veier

⁸ For Mine tanker er ikke deres tanker, og deres veier er ikke Mine veier, sier Herren.

⁹ For som himmelen er høyere enn jorden, slik er Mine veier høyere enn deres veier, og Mine tanker høyere enn deres tanker. (Jes. 55,8-9)

Når Gud leder oss fram på Den Hellige Veien, fram mot den tjenesten som han har beredt for oss, og senere når vi står i den tjenesten, er det ikke alltid vi forstår hvorfor Gud leder oss der han gjør. Slik hadde jeg det når Gud kalte meg til å flytte fra Klippen inn til Betel. Jeg hadde det bra i Klippen, jeg preket nesten hver helg, og var leder for ungdomsarbeidet. Da Gud kalte meg til å flytte til Betel følte jeg det som å gå ti skritt tilbake i min tjeneste. Jeg preket ikke så ofte som før og jeg hadde ikke den ledende posisjonen lenger.

Men Gud brukte det at jeg flyttet inn til Hommersåk til å bygge min karakter. For det som hadde skjedd, var at gjennom de årene som jeg hadde vært predikant, og prekt på store møter og konferanser for ungdom, hadde jeg blitt stolt i meg selv. Jeg var en populær predikant, og jeg fikk se at salvelsen fløt i min tjeneste. Dette hadde gjort at jeg følte en mindre avhengighet til Gud enn det jeg gjorde i begynnelsen. Jeg hadde blitt stolt i meg selv. Men Gud brukte det å komme ut til Betel, og de første årene til å skjære bort min stolthet, og bygge opp en hellig ydmykhet, noe som har gjort meg mye sterkere i Gud.

Det siste året har jeg også fått se at Gud har hatt en helt spesiell plan gjennom å sende meg til Hommersåk. For Gud gav meg en visjon i januar 1992 over den tjenesten han har for meg. Der talte han blant annet om kirkeplanting. Nå viser det seg at Betel vil spille en helt spesiell rolle innen kirkeplanting, samt at de fleste forkynnerene her har et personlig forhold til planting av menigheter. Dette er Gud som forbereder meg for min tjeneste. Han har lagt kirkeplanting på mitt hjerte, derfor leder han meg inn i et miljø der kirkeplanting står høyt på dagsordenen.

Du kan kanskje også føle at noen av de skrittene Gud legger foran deg, er som å gå tilbake i tjenesten. Det er aldri tilfellet, er det Gud som leder deg til å ta et skritt er det alltid et skritt fremover på Den Hellige Veien.

Hvert skritt på Den Hellige Veien betyr vekst

²⁶ *Og Han sa: «Guds rike er som når en mann skal så såkornet i jorden.*

²⁷ *Han sover om natten og er oppe om dagen. Såkornet spirer og vokser, men mannen vet ikke hvordan det går til.*

²⁸ *For jorden gir avling av seg selv: først strå, så aks, og deretter modent korn i akset.*

²⁹ *Men når kornet blir modent, svinger mannen straks sigden, for høsten er kommet.»*

³⁰ *Så sa Han: «Hva skal vi sammenligne Guds rike med? Eller hvilken lignelse skal vi bruke for å forklare det?»*

³¹ *Det er som sennepsfrøet, som er mindre enn alle andre frø på jorden når det blir sådd i jorden.*

³² *Men når det er sådd, vokser det opp og blir større enn alle andre hagevekster. Store grener skyter ut, slik at fuglene i luften kan bygge reir i skyggen av det.»*

(Mark. 4,26-32)

Når Du ble frelst plantet Gud, Guds rikets natur i ditt indre. Jesus sier her at Guds rike er lik såkornet som blir sådd i jorden. Dag og natt går og uten at såmannen vet hvordan det går til, så spirer kornet, og det vokser opp til et aks, og deretter til modent korn i akset. Såmannen vet ikke hvordan dette skjer, men vi vet fra biologien, at det ligger i kornets natur å vokse opp til et nytt aks med korn, når det blir sådd. Det er fullstendig naturlig for et såkorn å vokse opp til et modent aks med nytt korn i. Jesus sier at slik er det med Guds rike. Det ligger i Guds rikets natur å vokse. Stagnasjon og tilbakegang er fullstendig unaturlig for Guds rike, for Guds rike er som såkornet.

Denne naturen har du fått innplantet i deg når du ble frelst, det betyr at det er helt unormalt for deg som en kristen å leve i stagnasjon eller tilbakegang. Din kristne natur er vekst, ekspansjon og utvidelse. Når Gud legger foran deg et nytt skritt på Den Hellige Veien, er det et skritt til vekst for deg. Siden det ligger i Guds rikets natur å vokse, fører Gud deg aldri inn i stagnasjon eller tilbakegang, men alltid fremover.

Den Hellige Veien går helt frem til Sions berg

⁸ *En hovedvei skal det være der, og en vei, den skal kalles Den Hellige Vei. Ingen uren skal gå på den, men den skal være for Hans folk. Ingen som går på veien, selv ikke dåren, skal fare vill!*

⁹ *Ingen løve skal ferdes der, og ikke noe rovdyr skal komme opp på den. Slike skal ikke finnes der. Men de forløste skal gå der,*

¹⁰ og Herrens frikjøpte skal vende tilbake og komme til Sion med jubel, med evig glede over deres hode. Fryd og glede innhenter dem, sorg og sukk må rømme.

(Jes. 35,9-10)

Det er ikke slik at Den Hellige Veien kun leder deg frem til du kommer inn i den tjenesten Gud har for deg, til din profetiske plass. Nei, Guds vilje med deg er at du skal være som den gode og tro tjeneren som handlet med alle sine talenter, helt til hans herre kom tilbake. Gud har kalt og utvalgt deg til en tjeneste, som han vil at du skal fullføre, slik at du kan si som Jesus: Det er fullbrakt. Det er ikke veien fram til tjenesten Gud har kalt og utvalgt deg til. Nei, Gud har utvalgt deg til din tjeneste, for at han ønsker at du skal bety en forskjell, og at du skal utføre det han har kalt deg til. Du kan fullføre din tjeneste, og gå jublende inn i Sion, og vite at oppdraget er fullført.

Du skal få oppleve at Gud vil lede deg på Den Hellige Veien, helt til du jublende går inn i Sion. Gud stopper ikke med å lede deg når du har nådd inn i din tjeneste. Nei, Gud er så opptatt av at du skal fullføre det kall han har for deg, at hans ledelse vil bare øke på når du er inne i din tjeneste. Og når tjenesten er fullført, vil du få høre: ”Vel gjort du gode og tro tjener, kom inn i min Faders hvile.”

Del III:

Hvordan gå fram på Den Hellige Veien

Du tar skrittene i lydighet

⁵ Josva sa til folket: «Hellige dere, for i morgen vil Herren gjøre underfulle gjerninger blant dere.»

⁶ Så talte Josva til prestene og sa: «Løft opp paktsarken og dra over foran folket!» Så tok de opp paktsarken og gikk foran folket.

⁷ Herren sa til Josva: «På denne dagen skal Jeg begynne å opphøye deg for øynene på hele Israel, så de kan kjenne at Jeg skal være med deg, på samme måten som Jeg var med Moses.

⁸ Du skal befale prestene som bærer paktsarken, og si: Når dere har kommet til vannkanten ved Jordan, skal dere bli stående i Jordan.»

⁹ Så sa Josva til Israels barn: «Kom hit og hør Herren deres Guds ord!»

¹⁰ Josva sa: «Ved dette skal dere kjenne at den levende Gud er midt iblant dere, og at både kanaaneerne, hetittene, hevittene, perisittene, girgasittene, amorittene og jebusittene skal Han sannelig drive bort fra deres ansikt:

¹¹ Se, paktsarken som tilhører hele jordens Herre, går foran dere ut i Jordan.

¹² Derfor skal dere nå ta ut blant dere tolv menn fra Israels stammer, én mann fra hver stamme.

¹³ Så snart prestene som bærer Herrens ark, - Han som er hele jordens Herre, - setter føttene i vannet i Jordan, skal det skje: Da skal vannet i Jordan stanses, det vannet som kommer ovenfra og strømmet nedover, og det skal stå som en demning.»

¹⁴ Og slik ble det da folket drog ut fra teltene sine for å gå over Jordan. Prestene bar paktsarken foran folket.

¹⁵ Da de som bar arken kom til Jordan, og prestene som bar arken, rørte vannkanten med føttene - for Jordan går over sine bredder i hele høsttiden -

¹⁶ stanset det vannet som kom ovenfra og strømmet nedover. Det reiste seg i en demning langt borte ved Adam, byen som ligger ved siden av Saretan. Slik ble det vannet som rant ned til Araba-sjøen helt stanset. Og folket gikk over rett imot Jeriko.

17 Prestene som bar Herrens paktsark, stod støtt på tørr grunn midt i Jordan. Hele Israel gikk over på tørr grunn, til alt folket hadde kommet helt over Jordan.

(Jos. 3,5-17)

Israelsfolkets vandring inn i Kanaan er et perfekt bilde på hvordan vi som Guds folk skal vandre på Den Hellige Veien. Gud ledet folket i de enkelte skrittene de skulle ta, samt at folket måtte vandre i hellighet. Gud sa: "Hellige dere, for i morgen vil jeg gjøre under i blant dere." Gud ga dem instruksjoner for hvert steg de skulle ta, som for eksempel når de skulle gå over Jordan. Han sa at om dere gjør slik og slik, skal folket gå tørrskodd over. Måten Israels folket tok det skrittet Gud la foran dem på, var i lydighet. De gjorde akkurat slik som Gud sa at de skulle gjøre, og vannet stoppet lenger oppe i elven, og de gikk tørrskodd over.

Det samme skjedde når folket skulle innta Jeriko. Gud ga dem detaljerte instruksjoner om hvordan de skulle gå rundt muren, og hvordan de skulle rope ut den sjuende dagen på den sjuende runden. Israels folket gikk i lydighet, på det skrittet som Gud la foran dem, og murene falt.

Derimot da en i folket handlet i ulydighet led hele folket et sviende nederlag da de prøvde å innta Ai. Akan hadde syndet og tatt av det bannlyste godset. Ved å handle i ulydighet stiller du deg utenfor de velsignelsene som følger ved å gå i lydighet på Den Hellige Veien. Dette har jeg selv fått oppleve. For ca. to år siden gikk jeg og lurte på om jeg skulle kjøpe ny bil. Jeg hadde sett på en helt ny BMW til kr. 350.000,- . Når jeg satt hos selgeren, og han kom med kontrakten, kjente jeg at Den Hellige Ånd sa: "Ikke kjøp den bilen!" Men jeg handlet i ren ulydighet, og kjøpte den. I og med at jeg bevisst handlet i ulydighet, stilte jeg meg utenfor den velsignelsen som følger med vandringen på Den Hellige Veien. Dagen etter at jeg kjørte bilen ut av Bavaria, mistet jeg jobben, senere falt jeg i synd, og alt det jeg var stolt over bare raste i sammen. Hele tiden sa Gud: "Selg bilen", men jeg ville ha den. Så arbeidsløs kjørte jeg rundt i en helt ny BMW, og jeg viste at bilen stod i mellom meg og det å få en ny jobb. Jeg kjempet med Gud i

over et halvt år, inntil jeg ydmyket meg, og solgte bilen. En uke etter at bilen var solgt, fikk jeg tilbud om to jobber.

Guds ord sier: lydighet er bedre enn offer.

Gud vil ha øyeblikkelig og uforbeholden lydighet

18 Da Jesus vandret langs Galilea-sjøen, så Han to brødre, Simon, som ble kalt Peter, og hans bror Andreas. De holdt på å kaste en fiskeknot i sjøen; de var nemlig fiskere.

19 Og Han sier til dem: «Følg Meg, og Jeg skal gjøre dere til menneskefiskere.»

20 De forlot straks garnene sine og fulgte Ham.

21 Da Han gikk videre derfra, så Han to andre brødre, Jakob, sønn av Sebedeus, og hans bror Johannes. De var i båten sammen med sin far Sebedeus og bømte garnene sine. Og Han kalte dem,

22 og de forlot straks båten og sin far, og fulgte Ham.

(Matt. 4,18-22)

Når Den Hellige Ånd taler til deg, og kommer med ledelse i ditt liv, så forventer Gud at du lyder hans ord. Men ikke bare at du lyder ham, men at du lyder ham øyeblikkelig og uten noe forbehold. Han vil heller ikke at du setter deg ned og regner fram og tilbake på om det svarer seg for deg å lyde eller ikke. Nei, Gud vil at du straks skal slippe dine garn, og følge ham. Gud ønsker at du skal ha en urokkelig tillit til hans ledelse, at hans veier for deg er de beste du kan gå på. Derfor er det viktig at du legger ned din bekymring om hvordan det skal gå med din økonomi, dine sosiale relasjoner, din familie osv., hvis du går inn i de skrittene som Gud legger foran deg på Den Hellige Veien.

Når du begynner å leve i øyeblikkelig lydighet i din daglige ledelse fra Gud, vil du oppleve hvordan Gud kan stole på deg, og begynne å bruke deg mer og mer. Selvfølgelig er det ikke slik at du øyeblikkelig skal gå inn i det Gud viser deg når han gir deg din visjon for din tjeneste. Nei,

her er det viktig at du går i tråd med Guds tidsplan. Men generelt når Gud taler til deg, og ønsker å lede deg, og han ikke sier noe annet, så vil han at du øyeblikkelig og uten noen reserverasjoner skal lyde han.

Gud vil lede deg skritt for skritt

⁷ For om den første pakten hadde vært feilfri, da ville det ikke blitt søkt rom for en annen i stedet.

⁸ For Han klandrer dem når Han sier til dem: «Se, de dager kommer, sier Herren, da Jeg vil opprette en ny pakt med Israels hus og med Judas hus -

⁹ ikke som den pakten som Jeg opprettet med deres fedre på den dag da Jeg tok dem ved hånden for å lede dem ut av landet Egypt. For de ble ikke værende i Min pakt, og Jeg brydde Meg ikke om dem, sier Herren.

¹⁰ For dette er pakten Jeg vil opprette med Israels hus etter de dager, sier Herren. Jeg vil legge Mine lover i deres sinn og skrive dem på deres hjerter. Og Jeg vil være deres Gud, og de skal være Mitt folk.

¹¹ Ingen av dem skal lenger lære sin neste, og heller ikke sin bror, og si: Kjenn Herren! For alle skal kjenne Meg, fra den minste til den største av dem.

¹² For Jeg vil være nådig overfor deres urett, og deres synder og deres lovbrudd skal Jeg aldri minnes mer.» (Heb. 8,7-12)

Når du ble frelst ble du en del av den pakt som Gud har gjort med menneskene. Den pakten kalles for den nye pakt eller blodspakten. Gud sier at i den nye pakt skal folket ikke trenge til at noen prester eller profeter skal lære dem om Guds vilje. Nei, enhver skal kjenne Herren, og hans vilje. Dette betyr at når du er frelst har du rett på at Gud skal lede deg. Derfor er det viktig at du forventer å bli ledet i det daglige, ikke bare når du skal bestemme hvilken skole du skal gå på til neste år, eller hvem du skal gifte deg med.

10 *Sannelig, sannelig sier Jeg dere: Den som ikke går inn i sauekveen gjennom døren, men klatrer over et annet sted, han er en tyv og en røver.*

² *Men den som går inn gjennom døren, er sauenes hyrde.*

³ *For ham åpner dørvokteren opp, og sauene hører hans røst, og han kaller sine egne sauer ved navn og leder dem ut.*

⁴ *Når han fører sine egne sauer ut, går han foran dem. Sauene følger ham, for de kjenner røsten hans.*

⁵ *Men en fremmed vil de slett ikke følge; de vil flykte fra ham, for de kjenner ikke røsten til den fremmede.»*

(Joh. 10,1-5)

Jesus sier at han er den gode hyrde, og at hans får kjenner ham og hans røst. Du er et får av Jesus, og Guds ord sier at du skal kjenne Jesu røst. Når Gud leder deg og du går i lydighet på det han sier, så vil du se at det var Gud som talte. Etter hvert vil du vite når det er Gud som taler, fordi du kjenner igjen røsten.

Det er viktig at du forventer å bli ledet i det daglige, for da kan Gud få komme til og lede deg framover på Den Hellige Veien. Hvis du ikke forventer noen ledelse, og bare er opptatt med dine egne tanker og problemer i det daglige, vil Gud ha vanskelig for å komme gjennom ditt sinns støysender med sin tiltale. Derfor la ditt sinn være vendt mot det som er der oppe, ikke mot det som er på jorden.

¹*Hvis dere da altså ble oppreist med Kristus, så søk de ting som er der oppe, der Kristus sitter ved Guds høyre hånd.*

²*Ha sinnet rettet mot de ting som er der oppe, ikke mot de ting som er på jorden. (Kol. 3,1-2)*

Er derimot ditt sinn vendt mot himmelen og du lytter etter det som Den Hellig Ånd taler om i din ånd, vil Gud kunne lede deg i både de daglige tingene og de store epokegjørende valgene.

Enkelte skritt kan synes større og mer viktige enn andre, men det er din lydighet Gud først og fremst ser etter, enten skrittet er stort eller lite. Og for at du skal kunne gå framover er det viktig at du tar alle skrittene, både store og små.

Vær tro i lite

¹⁴ For himlenes rike er å ligne med en mann som reiste til et land langt borte, og som kalte tjenerne sine til seg og overlot hele eiendommen sin til dem.

¹⁵ Og til en gav han fem talenter, til en annen to og til enda en annen én talent, til hver etter hans egen evne. Og straks drog han på reise.

¹⁶ Han som hadde fått de fem talentene, gikk da og drev handel med dem og tjente fem talenter til.

¹⁷ På samme måte tjente også han som hadde fått to, to til.

¹⁸ Men han som hadde fått den ene, gikk bort og gravde i jorden og gjemte sin herres penger.

¹⁹ Etter en lang tid kom disse tjenernes herre og gjorde opp regnskap med dem.

²⁰ Da kom han som hadde fått fem talenter, og hadde med fem talenter til, og han sa: Herre, du overlot meg fem talenter. Se, jeg har tjent fem talenter i tillegg til de fem.

²¹ Hans herre sa til ham: Rett gjort, du gode og trofaste tjener! Du var tro over lite, jeg vil sette deg over mye. Gå inn til din herres glede! (Matt. 25,21)

Dette er et viktig prinsipp i det å gå framover på Den Hellige Veien. Vær tro der du er akkurat nå, det steget du står på nå er det steget som du må ta for å komme videre. Hvis du bare går og drømmer om hvor herlig det skal bli når du kommer inn i fylden av det Gud har for deg, men ikke er nøye med hvordan du tjener der du nå er kommet på Den Hellige Veien, vil du aldri komme inn i denne fylden. Når Gud har vist deg et skritt han har for deg, og du har gått inn i det, så vil Gud ikke lede deg videre før du er tro i det han alt har gitt deg. Guds ord sier at

den som ikke er tro i smått heller ikke er tro i stort. Gud vil se at du forvalter de gavene og talentene som han gir deg i trofasthet, før han leder deg inn i mer. Men er du som den gode og tro tjeneren, vil Gud sette deg over mye, for hver den som har skal få mer, og han skal ha overflod. (Matt. 25,29)

Omvendelse fra brist som Gud peker på

⁵ *Josva sa til folket: «Hellige dere, for i morgen vil Herren gjøre underfulle gjerninger blant dere.» (Jos. 3,5)*

Etter hvert som du går frem på Den Hellige Veien, vil du oppleve at veien kalles for den HELLIGE veien. Veien handler om å gå framover i stadig helliggjørelse. Når vi preker om det å leve hellig, og om å omvende seg fra synd, blir det ikke så mange hallelujarop fra salen. Hvis en derimot preker om framgang, seier, vekst, helbredelse og mirakler, blir det ofte liv i leiren. Men Den Hellige Veien er veien til alt dette.

35 *Ørken og tørt land skal glede seg, og ødemarken skal fryde seg og blomstre som en krokus.*

² *Den skal blomstre rikt og fryde seg, ja, den skal juble av fryd. Libanons herlighet blir gitt den, Karmels og Sarons prakt. De skal se Herrens herlighet, vår Guds prakt.*

³ *Styrk de slappe hender, gi kraft til de matte knær.*

⁴ *Si til dem som har et engstelig hjerte: «Vær sterke, frykt ikke! Se, din Gud kommer med hevn, med Guds gjengjeldelse. Han kommer og frelser dere.»*

⁵ *Da blir de blindes øyne åpnet, og de døves ører lukkes opp.*

⁶ *Da skal den lamme springe som dådyret, og den stumme skal juble med sin tunge. For vannkilder bryter fram i ødemarken, og elver i ørkenen.*

⁷ *Den brennende sanden skal bli en innsjø, og det tørste land til kilder med vann. Der sjakalene bor, der de hviler, skal det bli et sted for rør og siv.*

⁸ *En hovedvei skal det være der, og en vei, den skal kalles Den Hellige Vei. Ingen uren skal gå på den, men den skal være for Hans folk. Ingen som går på veien, selv ikke dåren, skal fare vill!*

⁹ *Ingen løve skal ferdes der, og ikke noe rovdyr skal komme opp på den. Slike skal ikke finnes der. Men de forløste skal gå der,*

¹⁰ *og Herrens frikjøpte skal vende tilbake og komme til Sion med jubel, med evig glede over deres hode. Fryd og glede innhenter dem, sorg og sukk må rømme.*

(Jes. 35,1-10)

Det står om at det skal være blinde som ser, døve som hører, lamme som springer som dådyr og at folket skal gå fram i seier og jubel. Veien alt dette skjer ved er Den Hellige Veien. Går du ikke på Den Hellige Veien, går du ikke der disse herlige tingene skal skje. Ettersom du går fram på veien vil du få oppleve alt som Guds ord sier skjer ved Den Hellige Veien.

Du vil oppleve at veien blir smalere og smalere etter hvert som du går. Det som du ikke så som synd rett etter at du ble frelst, vil Gud kanskje peke på etter ti år, og si: Nå er det på tide å ta et oppgjør med dette området i ditt liv. Slik kommer Gud gang på gang og beskjærer deg, slik at du kan bære mer frukt. Gud er vingårdsmannen, og han lengter etter mer frukt på den grenen som du er, derfor vil han gang på gang beskjære deg, slik at du kan bære mer og mer frukt. For en større salvelse trenger en større grad av hellighet i ditt liv.

Hvis du er lydige når Den Hellige Ånd peker på områder i ditt liv, enten det gjelder synd eller ting i Guds ord han gir deg lys over, og du gjør noe med det, vil du kunne gå fram på veien. Hvis du derimot ikke er lydige, vil dette stoppe deg i din vandring på veien, og inntil du ydmyker deg og lyder Gud, vil du leve i stagnasjon.

Reis deg om du faller

Det normale for en kristen er å leve i seier på alle områder av livet, for det er denne posisjonen vi har fått i Kristus, gjennom det fullbrakte verket på Golgata. Men allikevel skjer det at vi fra tid til annen faller i synd eller lider nederlag på andre områder. Det er viktig at du takler de eventuelle nederlag som du måtte oppleve, på en rett måte, slik at du ikke parkerer deg for alltid i en nederlagsposisjon, og ikke får gå framover på Den Hellige Veien.

⁸ Gled deg ikke over meg, du min fiende! Når jeg faller, skal jeg reise meg igjen. Når jeg sitter i mørke, skal Herren være mitt lys. (Mika 7,8)

Når du faller, så bli ikke liggende. Nei, reis deg opp, bekjenn din synd for Gud, og la Jesus vaske dine føtter igjen, og gå videre. Ikke gå uten å bekjenne den synden du har falt i, slik at Satan kan få komme inn og så stolthet i ditt liv og gjøre deg for stolt til å bekjenne din synd. Nei, ydmyk deg og be Jesus om renselse, slik at du kan gå videre.

¹¹ Men Kristus kom som Yppersteprest for de kommende goder, og Han gikk gjennom det større og mer fullkomne telt, det som ikke er gjort med hender, det vil si, som ikke er av denne skapningen.

¹² Ikke med blod av bukker og kalver, men med Sitt eget blod, gikk Han inn i Det Aller Helligste én gang for alle, og fant en evig forløsning.

¹³ For om blodet av okser og bukker og asken av en kvige helliger til kjødets renhet når det blir stenket på de urene,

¹⁴ hvor mye mer skal ikke da Kristi blod, Han som ved en evig Ånd bar Seg Selv fram uten lyte for Gud, rens dere samvittighet fra døde gjerninger så dere kan tjene den levende Gud? (Heb. 9,11-14)

Det som er Satans strategi nummer en, er å lokke deg til å falle i en eller annen synd, og deretter fortelle deg hvilken udugelig kristen du er, og at Gud aldri kan bruke deg, siden du falt slik. Til dette bruker han din samvittighet. Han gir deg en så dårlig samvittighet for det du har gjort, at din frimodighet for Gud totalt forsvinner. Men, halleluja! Jesu blod

har makt til å rense din samvittighet fra døde gjerninger, så du kan tjene Gud. Guds ord sier her at det er en sammenheng mellom din samvittighet og din evne til å tjene Herren. Derfor når du faller; la Jesu blod få rense din samvittighet, slik at du kan ha frimodighet, og evne til å tjene Herren. La ikke Satan få bruke din samvittighet til å stoppe din vandring framover på Den Hellige Veien. Men, når han kommer med sin fordømmelse, så vis han til Jesu herlige, rensende blod. Det er så mange som en gang var brennende, og som lengtet etter å gjøre Guds vilje, men som nå sitter fordømte og mismodige i et hjørne, på grunn av at de falt i en eller annen synd, og deretter lot Satan røve all deres frimodighet. Bli aldri en av dem, men reis deg, bekjenn din synd og la Jesus rense deg, og gå videre.

7 *Men Israels barn handlet troløst med det som var lyst i bann, for Akan, som var sønn av Karmi, sønn av Sabdi, Serahs sønn, av Juda stamme, tok noe av det som var lyst i bann. Derfor ble Herrens vrede opptendt mot Israels barn.*

² *Josva sendte noen menn fra Jeriko til Ai, som ligger ved siden av Bet-Aven, på østsiden av Betel. Han talte til dem og sa: «Dra opp og speid på landet!» Så drog mennene opp og speidet på Ai.*

³ *De vendte tilbake til Josva og sa til ham: «La ikke hele folket dra opp, men la omkring to eller tre tusen menn dra opp og slå til mot Ai. Slit ikke ut hele folket med å dra dit, for det er få folk i Ai.»*

⁴ *Så drog omkring tre tusen menn av folket dit opp, men de flyktet for mennene fra Ai.*

⁵ *Mennene fra Ai slo ned omkring trettiseks menn, for de jaget dem bort fra porten og til Sjebarim. De slo dem ned i skråningen. Derfor mistet folket motet, og hjertene deres ble som vann.*

⁶ *Da flerret Josva klærne sine og falt til jorden på sitt ansikt foran Herrens ark og ble liggende helt til kvelden, både han og Israels eldste. Og de strødde støv på hodene sine.*

⁷ *Josva sa: «Herre Gud, hvorfor har Du da ført dette folket over Jordan, for å overgi oss i amorittenes hånd, så de kan utrydde oss? Hadde vi bare vært fornøyde med å bosette oss på den andre siden av Jordan!*

⁸ *Å, Herre, hva skal jeg si når Israel har flyktet for fiendene sine?*

⁹ *For kanaaneerne og alle som bor i landet får høre det. Og de kommer til å omringe oss og la vårt navn bli utslettet fra jorden. Hva vil Du da gjøre for Ditt store navn?»*

¹⁰ *Så sa Herren til Josva: «Stå opp! Hvorfor ligger du slik på ditt ansikt?» (Jos. 7,1-10)*

Skulle du lide nederlag i et eller annet prosjekt du tar deg fore for Gud, så bli ikke liggende og slikke dine sår. Nei, reis deg og lytt til Guds veiledning og gå videre. Et slikt nederlag kan ha knusende effekt på din tro og frimodighet for Gud, hvis du lar deg selv oppleve nederlaget gang på gang i din selvmedlidenhet. Da spiller du denne platen om nederlaget ditt som en konstant bakgrunnsmusikk i ditt sinn. Og da vil det feste seg en tro på nederlag i ditt sinn, isteden for en tro på seier. Guds ord sier: ”Slik mannen tenker i sitt indre, slik er han.” Lar du dine nederlag spinne rundt i ditt sinn hele tiden, i en slags selvmedlidenhet, vil det forme deg.

Her ser vi Josva som var en slik troskjempe, går fullstendig ut i kjøttet, etter nederlaget mot Ai. Han sier til og med til Gud at det hadde vært best om Israelsfolket hadde vært fornøyde med landet på andre siden av Jordan, på tross av at Gud hadde gitt dem hele landet, og på tross av at Gud nettopp hadde latt dem mirakuløst innta Jeriko. Men, Gud velsigner aldri slik selvmedlidenhet, uansett hvor berettiget du synes den er. Han sier: ”Kom deg opp, hvorfor ligger du slik på ditt ansikt?” Deretter vil han vise deg veien til seier i din situasjon, slik at du kan gå videre, og ikke bli en sur, bitter og selvrettferdig kristen, som ”i alle fall prøvde, men det virket jo ikke.”

Skulle du gå på en smell, så ikke bli sittende og slikke dine sår, men reis deg i Herrens kraft. Og brøl til det fjellet som har reist seg foran deg, i den autoriteten som Løven av Juda har gitt deg, og kast fjellet i havet og gå videre på det neste skrittet Gud legger foran deg på Den Hellige Veien.

Følg Guds timing

² *Da svarte Herren meg og sa: Skriv synet ned, ja riss det tydelig inn på tavler, så den som leser det, kan løpe av sted.*

³ *For synet gjelder en fastsatt tid som ennå skal komme. Det lengter etter enden, og det skal ikke lyve. Selv om det dryger, så vent på det! For det skal sannelig komme, det skal ikke utebli! (Hab. 2,2-3)*

Det er viktig å vite at de tingene Gud taler til deg om, når det gjelder din tjeneste, er knyttet til en spesiell tidsplan som Gud har for deg. Derfor skulle Gud vise deg at du skal gjøre en bestemt tjeneste for han og han ikke sier når du skal gjøre det, da skal du vente til du får klar signalet fra Herren. Det er veldig lett å bli utålmodig når Gud har vist deg noe, men ikke spring foran Gud.

³¹ *Men de som venter på Herren, får fornyet kraft. De løfter vingene som ørner, de løper og blir ikke utslitt, de går og blir ikke trette. (Jes. 40,31)*

Gå når Gud sier: ”gå”, ikke før og ikke etter. Du skal være som en ørn som sitter og venter på oppdrift, før den slipper seg ut fra fjellhyllen. Når oppdriften er der seiler den uten å anstrenge seg. Slik er det også for deg. Hvis du tar de skrittene Gud setter foran deg til den tiden Gud sier at de skal tas, vil du oppleve en slik seilende følelse. Du vil oppleve at Gud har gått foran og banet en ryddet vei for deg. Går du derimot før Gud sier at du skal gå, vil du oppleve at oppdriften mangler, du vil streve og allikevel ikke lykkes. Går du derimot for seint vil kanskje tiden der effekten av det Gud talte til deg om, var størst, være over. Da vil du gå glipp av den velsignelsen Gud hadde gjort i stand for deg. Gå i tråd med Guds tidsplan, og du vil få se at hele visjonen Gud gav deg, blir en virkelighet, ikke bare i det usynlige, men også i det synlige.

⁹ *Vær ikke lik hesten eller muldyret, som ikke har forstand. Med bissel og tømmer må de styres, ellers vil de ikke komme nær deg. (Sal. 32,9)*

Vær ikke som hesten som springer løpsk, langt foran Herren. Vær heller ikke som muldyret som er så lat og sta at det ikke vil rikke seg. Gå med Gud. Ikke spring ut i egen kraft, men vent på Herren. Vent på Den Hellige Ånds oppdrift, der du sitter på din fjellhylle, som en ørn. Når oppdriften kommer, skal du løfte dine vinger, og gå inn i ditt neste skritt. Men ikke bli så vant til å vente, at du ruster fast der oppe på fjellhyllen din. Nei, gå med Gud.

Fød skrittet i bønn

Når Gud har talt til deg og vist deg hva han har for deg, og han har vist deg det neste skrittet, som han vil at du skal ta, da er det tid for å be. Gjennom at du ber for det som ligger foran deg, er du med og forbereder skrittet. Gud har nemlig satt seg i et avhengighets forhold til at hans menighet ber igjennom hans vilje. Det er ikke for ingenting Jesus lærer oss i ”Fader vår” å be: ”Skje din vilje, som i himmelen, så og på jorden.”

² *Dere begjærer, og har ikke. Dere dreper og misunner, og kan ikke få. Dere kjemper og kriger, likevel har dere ikke, fordi dere ikke ber.*

³ *Dere ber, og får ikke, fordi dere ber galt, for at dere skal sløse det bort i deres lyster. (Jak. 4,2-3)*

Dere har ikke fordi dere ikke ber. Guds ord sier: ”Be, så skal du få.” Når da Gud viser deg hva som ligger foran deg er det viktig at du ber det igjennom, slik at du kan få gå inni det neste skrittet på Den Hellige Veien. Det er ved at du ber du kan få det Gud viser deg. Du kan kjempe og krige i egen kraft, men du vil ikke ha det Gud talte til deg om, før du ber.

19 *Da kong Hiskia fikk høre dette, flerret han klærne sine, dekket seg med sekkestrie og gikk inn i Herrens hus.*

² Så sendte han Eljakim, som hadde overoppsynet med slottet, og statsskriveren Sjebna og de eldste blant prestene til profeten Jesaja, Amos' sønn. De var kledd i sekkestrie.

³ De sa til ham: «Så sier Hiskia: Denne dagen er en dag med trengsel, tukt og gudsbespottelse. For barna har kommet til åpningen på livmoren, men det er ingen styrke til å føde dem.

⁴ Det kan være at Herren din Gud vil høre alle ordene rabsaken har talt, han som hans herre, Assyrias konge, har sendt for å spotte Den levende Gud, og at Han så straffer ham for ordene som Herren din Gud har hørt. Bær derfor fram en bønn for den resten som ennå er igjen.» (2. Kong. 19,1-4)

Kong Hiskia var den beste kongen som Juda noen gang hadde hatt (2. Kong. 18,1-8) Han rensket Juda for avgudsdyrkelse, satte i stand igjen tempelet og offertjenesten og han satte all sin lit til Herren. Han gjorde også opprør mot Assyrer-kongen. Denne kongen sendte da en mektig hær imot Juda og Jerusalem. Assyrerene inntok by etter by, og beleiret Jerusalem. Sankerib, kongen for Assyrerene, sendte sin rabsake til Jerusalem. Denne stilte seg frem og spottet Juda, og truet med at hvis Juda ikke overgav seg ville ikke Israels Gud kunne frelse dem fra Assyrer-hæren. Det er etter at rabsaken har spottet på denne måten at kong Hiskia sier: "Denne dagen er en dag med trengsel, tukt og gudsbespottelse. For barna har kommet til åpningen på livmoren, men det er ingen styrke til å føde dem."

Hvilke barn er det kong Hiskia her taler om? Det er de løftene som Gud hadde talt ut, om at hvis Israel eller Juda levde gudfruktig og rensket landet for avguder, ville han gi dem fremgang og seier over sine fiender. Dette hadde kong Hiskia alt fått oppleve, han hadde nemlig underlagt seg Filisterene. Men på tross av de ordene som Gud hadde talt ut om seier, så opplevde Juda nederlag på nederlag overfor Assyrer-hæren, og nå var de i ferd med å bli helt beseiret.

Kong Hiskia sier her at barna (løftene fra Gud om seier) de ligger der klare til å bli født, men det er ingen kraft til å føde.

35 Om natten skjedde det: Herrens Engel drog ut og drepte hundre og åttifem tusen i assyrernes leir. Da folk stod opp tidlig neste morgen, se, der lå alle de døde kroppene.

36 Da forlot Sankerib, Assyrias konge, stedet og drog bort. Han vendte tilbake og ble boende i Ninive.

37 Men en gang han tilbad i tempelet til sin gud Nisrok, slo Adrammelek og Sareser ham i hjel med sverdet. De flyktet da inn i landet Ararat. Deretter ble hans sønn Asarhaddon konge i hans sted. (2. Kong. 19,35-37)

Men her skjer det som Gud hadde lovet. Juda hadde fremgang og seier over sine fiender når de levde gudfryktig og rensset landet for avguder. Men hva gav disse barna som Hiskia snakket om, kraft til å bli født?

14 Hiskia tok imot brevet fra budbærernes hånd og leste det. Da gikk Hiskia opp til Herrens hus, og der brettet han det ut for Herrens åsyn.

15 Så bad Hiskia framfor Herrens åsyn og sa: «Herre, Israels Gud, Den som troner over kjerubene, Du alene er Gud for alle kongerikene på jorden. Du har gjort himmelen og jorden.

16 Bøy Ditt øre, Herre, og hør! Åpne Dine øyne, Herre, og se! Hør ordene fra Sankerib, dem han har sendt for å håne Den levende Gud.

17 Sannelig, Herre, Assyrias konger har lagt folkeslagene og landene deres øde,

18 og de har kastet gudene deres på ilden. For de er ikke guder, men et verk av menneskehender, tre og stein. Derfor ødela de dem.

19 Derfor, Herre vår Gud, ber jeg nå: Frels oss fra hans hånd, så alle kongeriker på jorden må erkjenne at Du er Herren Gud, Du alene.»

20 Da sendte Jesaja, Amos'sønn, bud til Hiskia og sa: «Så sier Herren, Israels Gud: Alt det du har båret fram for Meg i bønn om Sankerib, Assyrias konge, har Jeg hørt.

(2. Kong. 19,14-20)

Når kong Hiskia mottok et spottebrev, gikk han inn i Herrens tempel og ba for sitt folk, og for den situasjonen de var kommet i. Han gav barna som var kommet til modermunnen, kraft til å bli født gjennom sin bønn.

Derfor; når Gud taler til deg om det som ligger foran, må du føde ditt neste skritt på Den Hellige Veien i bønn. Gud har gitt deg noen barn, i form av sine løfter til deg, men uten at du ber vil de bli liggende i modermunnen, uten kraft til å fødes. Derfor fød ditt neste skritt i bønn.

Ta det nye skrittet i tro og autoritet, og hold fast på det

² *«Min tjener Moses er død. Derfor skal du nå bryte opp og gå over denne Jordan-elven, du og hele dette folket, til det landet som Jeg gir dem, Israels barn.*

³ *Hvert sted dere setter foten på, gir Jeg dere, slik Jeg sa til Moses. (Jos. 1,2-3)*

Hvert nytt skritt som Gud viser deg, må du ta i tro. Guds ord sier at den rettferdige skal leve av tro. Du tok imot frelsen i tro, du tar imot de forskjellige nådegavene i tro etter at du har søkt dem. Alt Gud har for deg, og som han har gitt deg, må du ta imot i tro. Når Gud legger for eksempel en ny nådegave foran deg, som han vil at du skal begynne å flyte i, må du ta den flyten til deg i tro. Du må handle i tro på at det faktisk er Gud som taler i ditt indre når du skal profetere. Hvis du hele tiden sier: ”Nei, det er sikkert ikke Gud”, og aldri tar skrittet inn i profetisk tale i tro, vil du ikke oppleve den flyten som Gud la foran deg.

Når du begynner å ta de skrittene Gud legger foran deg i tro, og går i lydighet mot Herrens instruksjoner, vil du få oppleve at Den Hellige Veien, som du går fram på, er en vei av ferdiglagte gjerninger. Når du setter foten ut i Jordan, i tro, vil den dele seg. Og når du roper ut i tro, på den sjuende runden den sjuende dagen, vil murene rase, for da har Gud gått foran deg og banet din vei.

⁶ *Så svarte han og sa til meg: Dette er Herrens ord til Serubabel: Ikke ved makt og ikke ved kraft, men ved Min Ånd, sier hærskaenes Herre.*

⁷ *Hvem er du, du store fjell? Bli til en slette framfor Serubabel! Han skal føre fram toppsteinen til høye rop og si: «Nåde, nåde være med den!» (Sak. 4,6-7)*

Hver gang Gud taler om å ta et nytt steg, vil du oppleve at omstendigheten reiser seg som et fjell mot deg, og skriker: ”Nei! Dette vil du aldri klare!” Slik som de høye bølgene skrek: ”Det går ikke an å gå på vannet, du vil drukne!” til Peter når han gikk ut på ordet ”Kom!” fra Jesus. Serubabel skulle reise tilbake til Jerusalem og bygge opp igjen tempelet, men nabofolkene til Israel prøvde det de kunne for å stoppe det Gud hadde sagt. Men Gud har ikke kalt deg til å se på omstendighetene, han har kalt deg til å ta et skritt i tro. Gud bryr seg ikke om dine omstendigheter når han kaller deg, han kaller deg ut fra den kraften og salvelsen han har for deg. Gud har gitt deg autoritet til å tale til det fjellet av omstendigheter som reiser seg foran deg og si: ”Kast deg i havet!” Gud har gitt deg makt over alle omstendigheter i Jesu navn. Har Gud sagt noe så vil det bli slik han sa, uansett om omstendighetene skriker ”nei” imot deg.

¹¹ *Se, Jeg kommer snart! Hold fast på det du har, så ingen skal ta kronen din. (Åp. 3,11)*

Når du har tatt et nytt steg, som Gud hadde for deg, er det viktig at du er våken og holder fast på det du har gått inn i. Satan vil prøve det han kan, å stjele det som du har. Han vil sette alt inn på å knekke din frimodighet i starten av det nye Gud har gitt deg, når du er svakest og usikker på hvordan det nye fungerer. Men stå djevelen imot fast i troen, så vil han fly fra deg. Stå fast, ikke la deg bli drevet bakover, når Satan går til motangrep.

Du går framover på Den Hellige Veien ved å angripe nytt land i tro og autoritet. Når du da har inntatt det nye området, må du holde fast ved det, slik at du ikke blir trengt bakover igjen.

Ikke bli fornøyd med det du har

4 *En kvinne som var hustru til en av profetdisiplene, ropte til Elisja og sa: «Din tjener, min mann, er død, og du vet at din tjener fryktet Herren. Nå kommer pengeutlåneren for å ta mine to sønner som sine slaver.»*

² *Da sa Elisja til henne: «Hva skal jeg gjøre for deg? Si meg, hva har du i huset?» Hun sa: «Din tjenerinne har ikke annet enn en krukke med olje i huset.»*

³ *Da sa han: «Gå og lån kar fra hele nabolaget, fra alle naboene dine, tomme kar. Du må bare ikke samle for få.*

⁴ *Når du har kommet inn, skal du stenge døren etter deg og dine sønner. Så skal du helle den i alle disse karene, og sett de fulle karene til side etter hvert!»*

⁵ *Så gikk hun fra ham og stengte døren etter seg og sine sønner, de som hentet karene til henne. Og hun helte den opp.*

⁶ *Da karene var fylt, skjedde det at hun sa til sin sønn: «Gi meg enda et kar!» Han svarte henne: «Det er ikke flere kar.» Da stanset oljen å renne. (2. Kong. 4,1-6)*

Ikke vær fornøyd med det du har fått fra Gud. Du skal selvfølgelig være takknemlig, men ikke bli fornøyd og slå deg til ro der du har kommet på Den Hellige Veien.

I mai 1995 viste Gud meg et syn av en elv av Guds herlighet, som fløt mot oss som kristne. Men plutselig støtte elven på en stor demning som stengte for den. Da spurte jeg Gud hva den demningen var. Da svarte han: ”Det er deres fornøydhet.” Når du blir fornøyd med tingenes tilstand og slår deg til ro og setter opp teltet ditt på en eller annen rasteplass langs Den Hellige Veien, vil du i det åndelige ikke lenger sette fram flere tomme kar som Gud kan fylle med sin olje, og da vil oljen slutte og renne. Men hvis du hele tiden setter frem nye kar for Gud, vil oljen fortsette og renne, så lenge du har kar å fylle.

¹⁴ *Og skriv til engelen for laodikeernes menighet: Dette sier Han som er Amen, Det Trofaste og Sanne Vitne, Opphavet til Guds skaperverk:*

¹⁵ *Jeg vet om gjerningene dine, at du verken er kald eller varm. Om du enda var kald eller varm!*

¹⁶ *Derfor, fordi du er lunken og verken kald eller varm, vil Jeg spy deg ut av Min munn.*

¹⁷ ***Fordi du sier: «Jeg er rik, har fått overflod og har ikke behov for noe,» og ikke vet at du er elendig, ynkelig, fattig, blind og naken,***

¹⁸ *så råder Jeg deg til å kjøpe gull av Meg, gull rensset i ild, så du kan bli rik, og hvite klær, så du kan være påkledd, så din nakenhets skam ikke skal bli avslørt, og øyensalve til å salve øynene dine med, så du kan se.*

¹⁹ *Alle dem Jeg elsker, dem refser og tukter Jeg. Vær derfor nidkjær og omvend deg! (Åp. 3,14-19)*

Når du får en holdning av at du har fått det du trenger og blir fornøyd, da faller du i samme fellen som menigheten i Laodikea. De trodde at de hadde alt og ikke manglet noe, men egentlig var de fattige, nakne og blinde. En slik holdning av fornøydhet vil føre til lunkenhet i ditt liv. Du vil ikke lenger bære frukt. Derfor; er du fornøyd, så omvend deg, og søk på ny den nye og friske oljen i ditt liv.

¹² *Ikke slik å forstå at jeg allerede har nådd det, eller at jeg allerede er blitt fullkommen. Men jeg jager framover, så jeg kan gripe tak i det, ettersom Kristus Jesus også har grepet tak i meg.*

¹³ *Brødre, jeg tror ikke om meg selv at jeg har grepet det. Men ett gjør jeg: Jeg glemmer det som er bak, og strekker meg ut etter det som ligger foran.*

¹⁴ *Jeg jager mot målet, mot den seierspris som Gud fra det høye kalte oss til i Kristus Jesus. (Fil. 3,12-14)*

Men ett gjør jeg: Jeg glemmer det som ligger bak meg, og strekker meg ut etter det som ligger foran. Paulus som har fått oppleve herlige ting med Gud, sier: ”Alt dette glemmer jeg.” Hvorfor? For han vil ikke slå seg til ro. Nei, han vil presse framover mot det som Gud har foran ham.

For han vet at det som ligger foran er bedre enn det som ligger bak. Derfor vil han ikke leve i vekkelsene og seierene han har fått opplevd i tidligere tider. Har du hørt dette noen gang: ”Det var så mye bedre før da jeg var ung, da var det skikkelig vekkelse.” Det er helt sikkert rett at det var bra da, men slutt å lev på det som har hendt, og begynn å se fremover. Gud har ikke en pensjonsalder for deg i Guds rike, der du kan sette deg tilbake i godstolen og mimre over tidligere bragder. Nei, du skal løpe helt til målstreken. Når en har kommet til oppløpsiden, er det feil tidspunkt å slappe av på. La deg aldri bli fornøyd, men strekk deg ut etter det som er foran.

Fyll deg med troens ord

⁷ Derfor, som Den Hellige Ånd sier: «I dag, om dere hører Hans røst,
⁸ da forherd ikke deres hjerter som ved «forbitrelsen», på fristelsens dag i ørkenen.

⁹ Det var der deres fedre fristet Meg, de prøvde Meg, de som hadde sett Mine gjerninger i førti år.

¹⁰ Derfor ble Jeg vred på den slekten, og Jeg sa: De farer alltid vill i hjertet, og de har ikke kjent Mine veier.

¹¹ Så sverget Jeg i Min vrede: De skal ikke komme inn til Min hvile.»

¹² Se til, brødre, at det ikke er et ondt vantroens hjerte i noen av dere, slik at han faller fra den levende Gud.

¹³ Men forman hverandre daglig, så lenge det heter «i dag», så ikke noen av dere skal bli forherdet ved syndens bedrag.

¹⁴ For vi har fått del i Kristus, så sant vi helt til enden holder fast på den tillit vi hadde fra begynnelsen,

¹⁵ for det blir sagt: «I dag, om dere hører Hans røst, da forherd ikke deres hjerter som ved «forbitrelsen».»

¹⁶ For hvem var det som hørte og likevel gjorde opprør? Sannelig, var det ikke alle de som kom ut fra Egypt ved Moses?

¹⁷ Og hvem var Han vred på i førti år? Var det ikke på dem som syndet, så kroppene deres falt om i ørkenen?

¹⁸ *Og hvem andre enn dem som ikke hadde vært lydige, var det Han sverget ikke skulle komme inn til Hans hvile?*

¹⁹ *Så vi ser da at de kunne ikke komme inn på grunn av vantro. (Heb. 3,7-19)*

Gud hadde kalt Israelfolket til å innta Kanaan etter at han førte dem ut av Egypt. Folket sendte ut tolv speidere. Disse kom tilbake med to budskap. Ti av dem talte om hvor mektige de folkene som bodde i landet var, og hvor umulig det var å innta Kanaan. De to siste, Josva og Kaleb, talte om hvor herlig Kanaan var, og selv om folkene der var mektige, så hadde Gud gitt dem landet, så de folkene skulle bli som en brødbit for Israel. Men folket hørte på de ti som talte vantro. På grunn av deres vanntro fikk de aldri ta det steget Gud satte foran dem, og hele den generasjonen døde i ørkenen.

² *For evangeliet ble også forkynt for oss slik som det ble for dem. Men ordet som de hørte, ble ikke til noen nytte for dem, fordi det ikke ble knyttet sammen med troen i dem som hørte det.*

³ *For den som er kommet til tro, går inn til denne hvilen, som Han har sagt: «Så sverget Jeg i Min vrede: De skal ikke komme inn til Min hvile,» selv om gjerningene var fullført fra verdens grunnleggelse av.*

⁴ *For Han har et sted talt om den sjuende dagen på denne måten: «Og Gud hvilte fra alle Sine gjerninger på den sjuende dagen.»*

⁵ *Og videre på dette stedet: «De skal ikke komme inn til Min hvile.»*

⁶ *Siden det altså gjenstår at noen skal komme inn, og de som det først ble forkynt for, ikke kom inn på grunn av ulydighet, (Heb. 4,2-6)*

Når Gud taler et ord til deg må du knytte det til din tro. Når du knytter din tro og de ordene Gud leder deg ved sammen, da kan du gå inn i de gjerningene Gud har gjort ferdige for deg.

¹⁷ *Så kommer da troen av det en hører, og det en hører kommer ved Guds ord. (Rom. 10,17)*

Derfor er det viktig at du fyller deg med troens ord. Ikke la noen preke vanntro inn i deg, men fyll deg med Guds ord, og du vil se at din tro vokser. For ettersom du går fram på Den Hellige Veien, vil Gud sette foran deg større og større ting. Derfor er det viktig at du har en alltid voksende tro.

Dette har jeg selv fått oppleve helt konkret. Jeg var 16 år og satt alene på ferjen hjem fra hytten der familien ferierer og leste i bibelen. Jeg leste 2. Kor. 1,19-20:

¹⁹ For Guds Sønn, Jesus Kristus, som blant dere ble forkynt av oss - av meg, Silvanus og Timoteus -, Han var ikke ja og nei, men i Ham var bare ja.

²⁰ For så mange som Guds løfter er, i Ham er de ja, og i Ham er de amen, Gud til ære ved oss.

Jeg satt og var salig over at jeg hadde fått ”ja” på alle Guds løfter. Da hørte jeg Guds røst for andre gang i mitt liv.

Første gangen var når Gud kalte meg til tjeneste som 15 åring. Det var i et ettermøte på et ungdomsmøte i Klippen, Sandnes. Jostein Krogedal forkynte om å gå for Gud, og utfordret de som ville gå med Herren om å reise seg. Dette hadde jeg gjort en mengde ganger før. Men så talte Gud og sa: ”Ikke reis deg fordi de andre gjør det. Reis deg hvis du vil tjene meg. Hvis du gjør det skal du få oppleve store ting med meg.” Da reiste jeg meg, før Jostein var ferdig med sin innbydelse.

Men her satt jeg på ferjen og hørte Gud tale til meg. Han sa: ”Hvorfor har du fått ja på alle mine løfter?” Jeg var ikke sikker, så jeg sa: ”Jeg vet ikke.” Da sa han: ”Les versene en gang til.” Da så jeg at det var for at jeg var i Kristus. Da sa Gud: ”Les alt om hva du er og har i Kristus.”

Jeg hadde vært en meget sjenert gutt hele livet. Det var ikke lenger bare en uskyldig beskjedenhets. Nei, det var en totalt hemmende menneskefrykt, forsaghet og mindreverdighets-følelse. Gud hadde kalt

meg til å bli forkynner, men jeg turde ikke åpne munnen hvis det var mer enn meg tilstede. Det var ikke det beste utgangspunktet. Men jeg kom meg hjem, og fant min bibelordbok og slo opp alle skriftsteder som sa noe om at jeg er i Kristus, og hva det betyr for meg. Gjennom at jeg fylte meg med Guds ord, snudde Gud opp ned på livet mitt. Han ga meg en herlig frimodighet, og jeg fikk se min rette verdi. Jeg ble fri alt som holdt meg nede av menneskefrykt, komplekser og forsagthet. Og to måneder etter at Gud talte på ferjen, holdt jeg min første preken, totalt forandret. Gud lot troens ord i meg koble seg til det ordet han sa når han kalte meg til forkynner, og gjennom det fikk jeg gå inn i de gjerningene Gud hadde forberedt for meg. Jeg fikk ta det skrittet Gud la foran meg på Den Hellige Veien.

Du trenger en påtrengende holdning til ditt neste skritt

Gud vil at du skal vise en besluttsomhet og påtrengenheter overfor de skritt som ligger foran deg på Den Hellige Veien. Han ønsker ikke at du skal slå deg til ro. Nei, han vil at du hele tiden skal springe framover, uten å se deg tilbake, slik at du kan få den seiersprisen han har beredt for deg.

2 *Da Herren skulle ta Elia opp til himmelen i en storm, skjedde det at Elia gikk sammen med Elisja fra Gilgal.*

² *Da sa Elia til Elisja: «Bli her, for Herren har sendt meg videre til Betel.» Men Elisja sa: «Så sant Herren lever, og så sant din sjel lever: Jeg skal ikke forlate deg.» Så gikk de ned til Betel.*

³ *Profetdisiplene i Betel kom ut til Elisja og sa til ham: «Vet du at Herren i dag vil ta din herre bort rett over hodet ditt?» Og han sa: «Ja, jeg vet det. Vær bare stille!»*

⁴ *Så sa Elia til ham: «Elisja, bli her, for Herren har sendt meg til Jeriko.» Men han sa: «Så sant Herren lever, og så sant din sjel lever: Jeg skal ikke forlate deg.» Så kom de til Jeriko.*

⁵ Profetdisiplene i Jeriko kom til Elisja og sa til ham: «Vet du at Herren i dag vil ta din herre bort rett over hodet ditt?» Da svarte han: «Ja, jeg vet det. Vær bare stille!»

⁶ Så sa Elia til ham: «Bli her, for Herren har sendt meg til Jordan.» Men han sa: «Så sant Herren lever, og så sant din sjel lever: Jeg skal ikke forlate deg.» Så drog de videre, begge to.

⁷ Femti menn av profetdisiplene gikk ut og stilte seg vendt mot dem på lang avstand, mens de begge to stod ved Jordan.

⁸ Elia tok kappen sin, rullet den sammen og slo på vannet, og det delte seg til begge sider, slik at de begge kunne gå over på tørr grunn.

⁹ Da de hadde kommet over, skjedde det at Elia sa til Elisja: «Be meg! Hva kan jeg gjøre for deg før jeg blir tatt bort fra deg?» Elisja sa: «La en dobbelt del av din ånd være over meg!»

¹⁰ Så sa han: «Det du ber om er vanskelig. Men likevel, hvis du ser meg når jeg blir tatt bort fra deg, skal det bli slik for deg. Men hvis ikke, skal det ikke bli slik.»

¹¹ Mens de gikk videre og snakket sammen, skjedde det: Plutselig var det en ildvogn med ildhester der og skilte de to fra hverandre. Elia for opp til himmelen i en storm.

¹² Elisja så det, og han ropte: «Min far, min far, Israels vogn og krigerne på den!» Deretter så han ham ikke mer. Han grep tak i sine egne klær og rev dem i to.

¹³ Han tok også opp kappen til Elia, som hadde falt av ham, og han gikk tilbake og stilte seg ved bredden av Jordan.

¹⁴ Så tok han kappen til Elia, som hadde falt av ham, og slo på vannet og sa: «Hvor er Herren, Elias Gud?» Da også han hadde slått på vannet, ble det delt til begge sider. Og Elisja gikk over. (2. Kong. 2,1-14)

Her er Elisja ved et viktig skritt i sitt liv og i sin tjeneste. Han skal ta skrittet fra å være en profetdisippel til å bli den nye store profeten i Israel. Men han vet at for å kunne utføre den tjenesten, som Gud hadde lagt foran han, trengte han en større salvelse. Derfor hadde han en slik besluttsomhet i sitt indre, om at han ikke skulle forlate Elia, før han ble tatt bort. Slik at selv om Elia ba han om ikke å gå med han tre ganger,

holdt Elisja fast ved sin beslutning om ikke å forlate ham. Hvorfor er Elisja så pågående? Fordi Elia hadde noe Elisja vil ha. Elisja ville ha en dobbel del av Elias' ånd. Derfor trengte han seg på, og ville ikke gi slipp på profeten før han har fått det han ville ha. På grunn av at Elisja var så beslutsom overfor sitt neste skritt på Den Hellige Veien, fikk han ta det skrittet og oppleve fylden av det. Han fikk denne doble delen av Elias' ånd, som han visste han trengte for å oppfylle sin tjeneste.

Gud ønsker at du skal være like beslutsom og pågående overfor ditt neste skritt. Når Gud leder deg til ditt neste skritt, så ikke gi deg før du er inne i alt det som skrittet inneholder. For Elisja innebar hans neste skritt at han skulle bli den neste store profeten, og at han ikke lenger bare skulle være en profetdisippel. Dette ville han ha opplevd selv om han ikke så Elia når Gud hentet ham. Men fylden av hans neste skritt var også at han skulle få en dobbel del av Elias' ånd. Dette ville han ikke ha fått, hvis han ikke var påtrengende på det han visste lå i hans neste skritt.

²⁵ *Jeg, ja Jeg er Han som sletter ut dine overtredelser for Min Egen skyld. Dine synder skal Jeg ikke minnes mer.*

²⁶ *Minn Meg! La oss sammen gå for retten! Før din sak, så du kan bli rettferdiggjort. (Jes. 43,25-26)*

Dette er Guds ord til deg: "Minn meg!" Gud vil at du skal minne ham på hans ord og løfter til deg. At du skal ta ham med deg foran retten, slik at du kan få din rett. Derfor når Gud legger et nytt skritt foran deg på Den Hellige Veien, og han viser deg hva dette nye skrittet innebærer, så ikke gi deg før du er inne i fylden av dette skrittet. Ikke nøy deg med bare en liten del, nei, være pågående slik som Elisja, så du kommer inn i fylden. Jesus sier at vi skal være som enken som krevde sin rett innfor den urettferdige dommeren. Dommeren måtte til slutt gi henne det hun ba om, fordi hun var så påtrengende. Gud ønsker å føre deg inn i fylden av hvert skritt han leder deg inn i. Men, han er avhengig av at du er beslutsom og påtrengende, slik at du kan ta det skrittet fullt ut. Det er

ikke uhøflig av deg å trenge deg på Gud. Nei, det er helt nødvendig, og absolutt Guds vilje at du gjør det.

Del IV:

**Den Hellige Veien
– en vei av helliggjørelse**

Veien til frukt i ditt liv går gjennom hellighet

Jeg har ofte i min tjeneste for Gud, fått budskap som har handlet om hellighet og renhet. Når man da preker ut det, som Gud har gitt en, blir det ofte ikke de store halleluja ropene i salen. Det er ikke slik at en kjenner veldig for å juble når en blir konfrontert med synd i sitt liv og når en kjenner at Gud tar tak og røsker i kjøttet. Derimot, hvis Gud har gitt meg et budskap som går på seier, framgang, vekst og mirakler, da syder ofte forsamlingen i en herlig salighet.

Vi vil høre om, oppleve og se seier, framgang og mirakler, men vi liker ikke å gå den veien som fører frem til dette. Veien til alt dette herlige, som Gud har for hver enkelt av oss, går gjennom og er hellighet. Veien til fremgang og seier er Den Hellige Veien.

15 *Jeg er det sanne vintreet, og Min Far er vingårdsmannen.*

² *Hver gren på Meg som ikke bærer frukt, tar Han bort. **Og hver gren som bærer frukt, beskærer Han, så den kan bære mer frukt.***

³ *Dere er alt rene på grunn av det ord Jeg har talt til dere.*

⁴ *Bli i Meg, så blir Jeg i dere. Slik som grenen ikke kan bære frukt av seg selv, uten at den blir i vintreet, slik kan heller ikke dere bære frukt, uten at dere blir i Meg.*

⁵ *Jeg er vintreet, dere er grenene. Den som blir i Meg og Jeg i ham, bærer mye frukt. For uten Meg kan dere slett ikke gjøre noe.*

⁶ *Hvis noen ikke blir i Meg, blir han kastet ut som grenen og visner. Og de samler dem og kaster dem på ilden, og de brenner.*

⁷ *Hvis dere blir i Meg og Mine ord blir i dere, kan dere be om hva dere vil, og det skal bli gjort for dere.*

⁸ *I dette er Min Far herliggjort, at dere bærer mye frukt. Og dere skal være Mine disipler. (Joh. 15,1-8)*

Dette avsnittet handler om to ting; det å bære frukt, og helliggjørelse. Du er en gren på Jesus, som er vintreet, du er bestemt og utvalgt til å bære frukt, og til å stadig bære mer frukt. Etter hvert som du går fram

som en kristen, har Gud bestemt om deg at du skal bære mer og mer frukt. Det er nemlig ikke slik at i Guds rike går en opp som en hjort og ned som en lort. Nei, i Guds rike skal det siste være større og bedre enn det første. Du går fra herlighet til større herlighet.

Dessverre er det en del kristne som følger den første modellen i sitt kristenliv. De starter friskt mens de er ungdommer, de lengter etter å bære frukt for Gud, og er ivrige for Herren. Men så går tiden, de gifter seg og får barn, og slår seg til ro med å være en trofast benkesliter hver søndag. Men iveren som brant i deres indre er slokket, og er blitt erstattet med et sjelisk forsvar av den nye måten de lever kristenlivet på. Det er å gå opp som en hjort og ned som en lort. Gud har mer enn en ivrig ungdomstid for deg, han har et helt liv på høstmarkene for deg. Ikke slå deg til ro med middelmådighet, strekk deg etter fyllden av Guds salvelse for deg. Bli ikke en som ikke fullfører løpet, men spring, så du vinner seiersprisen. Du vil bare finne utilfredshet og mismodighet i den første modellen. Du vil hele tiden kjenne på de ordene som Gud talte inn i ditt hjerte som en ivrig og brennende ungdom, men som du nå lever langt borte fra.

Men Guds plan og vilje for deg er at du stadig skal bære mer frukt. Han vil komme og beskjære din gren, slik at den skal bære mer frukt. Etter hvert som du går framover på Den Hellige Veien, vil Gud peke på ting i ditt liv, av synd, ubevisst synd og svakheter i din karakter, som han ønsker å gjøre noe med. Jo mer du går fram, dess flere ting vil Gud peke på. Dette gjør han for at du skal bære mer frukt for han hvis du tar i tu med det han peker på. Gud beskjærer din gren ved at han fører deg inn i en helliggjørelsesprosess. Når du er ydmyk og vender deg bort fra det Gud taler til deg om, vil Gud føre deg videre på Den Hellige Veien, og inn i en større salvelse.

Her er det viktig at en er klar over grunnlaget for denne helliggjørelsen. Guds ord sier her at vi alt er rene på grunn av Jesu ord. Din stilling inn for Gud er at du er fullkomment hellig, feilfri og rettferdig i Jesus Kristus. Men det betyr ikke at du kan leve som du vil, og synde på

nåden. Nei, for at du skal være en kristen som bærer frukt må du leve i en stadig helliggjørelse i lydighet mot de ord Gud taler til deg. Slipp vingårdsmannen til, la han få beskjære deg, slik at din gren kan bære stadig mer frukt.

Guds veier for deg består i seier, ikke nederlag

¹⁴ Men Gud være takk som alltid leder oss til seier i Kristus, og som ved oss gjør duften av Hans kunnskap kjent på ethvert sted.

¹⁵ For vi er Kristi vellukt blant dem som blir frelst og blant dem som går fortapt.

¹⁶ For dem som går fortapt er vi dødens duft som fører til død, og for dem som blir frelst er vi livets duft som fører til liv. (2. Kor. 2,14-16)

Dette er hva Gud har for deg på din vandring på Den Hellige Veien. Jesus fører deg fram i sitt seierstog, ikke som den beseirede, men som den seirende. Du er bestemt til å gå fra seier til seier, alt du tar deg fore skal du lykkes med. Gud leder deg aldri ut i nederlag. Han har ikke kalt deg til å mislykkes, men han har kalt deg til å leve i konstant, vedvarende og altomfattende seier, seier, SEIER!

Jeg har opplevd at når jeg frimodig har forkynt om den mektige seieren Gud har for hver og en av oss, som er frelst, er det noen kristne som har blitt provosert, og som ut fra sjelen og kjøttet har begynt å motarbeide Guds rene og sanne ord om seier. Dette kommer som oftest av at de har opplevd for mange nederlag, til at de tåler å høre det gudsordet som sier at de har seier i Jesus Kristus. I stedet har de byttet ut Guds ord med en hjemmesnekret erfaringsteologi, som rettferdiggjør deres nederlag, som det normale. Men Gud har seier og kun seier for hver enkelt kristen. Dersom du derimot har opplevd nederlag i ditt liv, er ikke dette ord til fordømmelse for deg. Nei, dette er et herlig ord om håp og fremtid for deg, for Gud vil snu ditt nederlag til seier. Der du tidligere led nederlag på nederlag, skal du få oppleve å leve i seier.

1 *Nehemjas, Hakaljas' sønns ord: I måneden kislev, i det tjuende året, da jeg var i borgen Susa,*

² *skjedde det at Hanani, en av mine brødre, kom sammen med noen menn fra Juda. Jeg spurte dem om jødene, om dem som ble utfridd, som var igjen etter fangenskapet, og om Jerusalem.*

³ *De svarte meg: «Resten, de som var igjen etter fangenskapet og som er der i området, er i stor nød og vanry. Jerusalems mur er også revet ned, og portene er brent med ild.» (Neh. 1,1-3)*

Norsk bibel A/S' oversettelse av 1988 sier her: ”*De svarte meg: De som er befridd fra fangenskapet og nå bor der i landskapet, er i stor ulykke og vanære. Jerusalems mur er nedrevet og portene er oppbrent.*”

Nehemja får her høre om tilstandene i Jerusalem blant de jødene som levde der etter fangenskapet i Babel. Det han får høre er at de levde i nederlag og vanære. Grunnen til at situasjonen var så dårlig, var at Jerusalems mur var nedrevet og portene var brent opp. Dermed kunne jødernes fiender med letthet ta seg inn og myrde, stjele og ødelegge. På samme måte er det i ditt liv. Det finnes en mur i ditt liv til vern mot Satans angrep på deg. Men på de områdene der du lever i nederlag er muren revet ned, og Satan kan lett komme inn hos deg her og myrde, stjele og ødelegge i ditt liv. Og ved at du lever i nederlag på et område i ditt liv, vil du komme inn i vanære, og din frimodighet for Gud vil forsvinne, og Satan har fått deg akkurat der han vil ha deg.

Men halleluja! Gud har en vei ut av din vanære, Den Hellige Veien. Han vil bygge opp igjen din mur og han vil sette dine porter i stand igjen.

⁷ *Da Sanballat og Tobia og araberne, ammonittene og asjdodittene hørte at Jerusalems murer ble bygd opp igjen, og at sprekkene ble utbedret, ble de grepet av stor vrede.*

⁸ *Alle sammensverget seg for å komme og angripe Jerusalem og skape forvirring der.*

⁹ Men vi bad til vår Gud, og på grunn av dem satte vi ut vakt dag og natt.

¹⁰ Da sa Juda: «Arbeidernes styrke svikter, og det er så store ruinhauger at vi ikke lenger klarer å bygge opp muren.»

¹¹ Fiendene våre sa: «De må verken vite eller se noe før vi står midt iblant dem og dreper dem, og slik stanser hele byggearbeidet.»

¹² Så skjedde det slik: Da de jødene som bodde i nærheten av dem, kom, sa de til oss ti ganger: «Hvor dere enn vender dere, så vil de komme over oss derfra.»

¹³ Derfor lot jeg folk stille seg opp bak de laveste stedene av muren, ved åpningene. Jeg stilte opp folket ut fra deres slekter, med sverd, spyd og buer.

¹⁴ Jeg så utover, så gikk jeg fram og sa til de fornemme mennene, til forstanderne og til resten av folket: «Frykt ikke for dem! Husk på Herren, den store og fryktinngytende, og strid for deres brødre, deres sønner, deres døtre, deres hustruer og deres hus!»

¹⁵ Det skjedde: Da fiendene våre hørte at det likevel var blitt kjent for oss, og at Gud hadde gjort angrepsplanen deres til intet, vendte vi alle tilbake til muren, hver og en til arbeidet sitt.

¹⁶ Nå ble det slik: Fra den dagen arbeidet bare halvparten av tjenerne mine med bygningsarbeidet, mens den andre halvparten stod med spydene, skjoldene og buene og hadde tatt på seg rustning. Lederne stod bak hele Judas hus.

¹⁷ De som bygde på muren og de som var bærere, de arbeidet på den måten under byggingen at de kunne utføre arbeidet med den ene hånden og holde våpenet sitt med den andre.

¹⁸ Hver og en av bygningsmennene hadde sverdet spent om seg mens han bygde. Den som blåste i basunen, stod ved siden av meg. (Neh. 4,7-18)

Når Gud leder deg til å bygge opp igjen muren i ditt liv, vil ikke Satan bli stående passiv og se på at du reiser et vern mot hans planer i ditt liv. Nei, han vil angripe deg mer enn før, for å holde deg fast i nederlag og vanære. Derfor er det viktig at du lar Gud vise deg hvor dine laveste punkt på muren er, og at du stiller deg der, ikledd hele Guds rustning.

Guds ord sier at du fremfor alt må gripe troens skjold, slik at du kan slukke alle den ondes brennende piler, og at ingen fristelse er for stor til at vi ikke kan takle den.

⁷ Underordne dere derfor under Gud! Stå djevelen imot, og han vil flykte fra dere. (Jak. 4,7)

For hver gang du seirer og står djevelen imot når han kommer for å myrde, stjele og ødelegge i ditt liv, bygger du på din mur. For hver gang du seirer på et spesielt område i ditt liv, vil det bli vanskeligere og vanskeligere for Satan å komme til i ditt liv på det området. Gud vil lede deg ut av din vanære, og inn i det livet i seier som han har for deg, ved at du bygger opp en mur av hellighet i ditt liv.

Men hvordan skal en helt konkret stå djevelen imot? Ved å si ”nei”. Det er nemlig ikke slik at du er nødt til å synde, selv om du blir fristet, for ingen fristelse er overmenneskelig. Nei, du velger å synde. Når du synder, starter det ved at du får en tanke i ditt sinn. Hvis du, når du får den tanken, begynner å leke og flørte med den, vil den feste seg i ditt sinn. Senere vil du bevisst velge å leve den tanken ut i en bevisst synd. Derfor er det viktig at du dreper fristelsen i det den kommer. Før synden har fått etablert et brohode i ditt sinn, må du beseire den på ditt sinns strand. På samme måte som den kritiske fasen i de alliertes landgang i Normandie, var selve landgangen og kampen på strendene før det var etablert et brohode på land, så er det lettest å beseire fristelsen, med det samme den viser sitt stygge hode.

³ For selv om vi ferdes i kjødet, så fører vi ikke kamp etter kjødet.

⁴ For våre stridsvåpen er ikke kjødelige, men i Gud er de mektige til å rive ned festningsverk;

⁵ med disse kan vi rive ned tanke-bygninger og enhver høyde som reiser seg imot kunnskapen om Gud, og ta hver tanke til fange under lydigheten mot Kristus,
(2. Kor. 10,3-5)

Du har fått autoritet til å stoppe alt hva Satan kommer slepende til deg med. Du har makt til å si nei til fristelser, nederlag og svakheter, i det du tar enhver tanke til fange under lydigheten mot Kristus. Du trenger ikke la fristelsen sette seg fast i ditt sinn, og modne der til den føder synd. Nei, du kan kaste den ut av ditt tankeliv i Jesu navn. Ved at du bruker denne autoriteten vil du bygge din mur hel og sterk, og du vil få komme inn i en vandring i seier, ikke i nederlag. Din vandring på Den Hellige Veien er bestemt til å være en jubelmarsj, der du seirende går til Sions berg. Gud har bestemt deg til å leve i seier, derfor må du la han vise deg hvor din mur ligger nede, slik at du kan stille deg i murbruddet, og bygge muren opp igjen. Gud vil lede deg skritt for skritt inn i det seierslivet han har gjort ferdig for deg, slik at du kan vandre i det.

Ikke la synden ta bort din evne til å gjøre tjeneste

¹¹ Men Kristus kom som Yppersteprest for de kommende goder, og Han gikk gjennom det større og mer fullkomne telt, det som ikke er gjort med hender, det vil si, som ikke er av denne skapningen.

¹² Ikke med blod av bukker og kalver, men med Sitt eget blod, gikk Han inn i Det Aller Helligste én gang for alle, og fant en evig forløsning.

¹³ For om blodet av okser og bukker og asken av en kvige helliger til kjødets renhet når det blir stenket på de urene,

¹⁴ hvor mye mer skal ikke da Kristi blod, Han som ved en evig Ånd bar Seg Selv fram uten lyte for Gud, rense deres samvittighet fra døde gjerninger så dere kan tjene den levende Gud? (Heb. 9,11-14)

Jesu blod har makt til å rense din samvittighet fra døde gjerninger så du kan tjene den levende Gud. Din samvittighet kan bli et våpen som djevelen vender mot deg. Han vil bruke din samvittighet mot deg når du faller i synd. Dette er hans strategi nummer én mot deg. Først frister han deg ut i synd, og når du har falt, kommer han med fordømmelse fordi du falt. Guds ord sier har at det er viktig for din evne til å tjene Gud, at du lar Jesus rense din samvittighet, fra døde gjerninger. Hvorfor? Fordi,

dersom du ligger under fordømmelse, vil din frimodighet forsvinne, og med den din evne til å gjøre tjeneste.

19 Og på dette vet vi at vi er av sannheten og skal slå våre hjerter til ro framfor Ham.

20 For dersom vårt hjerte fordømmer oss, er Gud større enn vårt hjerte og kjenner alt.

21 Elskede! Hvis vårt hjerte ikke fordømmer oss, har vi frimodighet for Gud.

22 Og hva vi enn ber om, det får vi fra Ham, for vi holder Hans bud og gjør de ting som er til behag for Ham.

(1. Joh. 3,19-22)

Her står det at om vårt hjerte ikke fordømmer oss, har vi frimodighet for Gud, og hva vi enn ber om, det får vi. Men derimot hvis ditt hjerte fordømmer deg, vil du oppleve det stikk motsatte. Din frimodighet forsvinner, og du har ingen frimodighet foran Gud, og du vil ikke oppleve noen bønnesvar i ditt liv, om du i det hele tatt tør be. Har du merket at dersom du faller i synd, er ikke det første du tenker på, at du kanskje skulle reise ned på nærmeste sykehus, og helbrede syke! Nei, din frimodighet ligger i tåa, og du kjenner deg som en elendig kristen. Guds ord sier at når du er i denne tilstanden er din evne til å tjene Gud lik null. Hvis du lar Satan komme med sin fordømmelse i din samvittighet, vil du ikke kunne oppfylle ditt kall.

Men, halleluja! Om vårt hjerte fordømmer oss, så er Gud større enn vårt hjerte. Jesus ofret seg selv for alle dine synder og svakheter. Han bar sitt blod inn i den himmelske helligdommen, og ofret sitt blod en gang for alle. Hans blod har makt til å rense din samvittighet fra døde gjerninger, så du kan få tjene den levende Gud. La ikke Satan få noen anledning til å fordømme deg. La Gud få helliggjøre deg, slik at du får en sterk karakter, og ikke faller i enhver synd som Satan kommer slepende med.

8 *Derfor er det da ingen fordømmelse for dem som er i Kristus Jesus, de som ikke vandrer etter kjødet, men etter Ånden. (Rom. 8,1)*

Du er frelst, du er satt inn i Kristus, og det er ingen fordømmelse for deg. Gud fordømmer deg ikke, for du har fått Guds rettferdighet, og du er hellig, ren og feilfri i Guds øyne. Derfor la ikke synden og Satan lure deg inn i fordømmelse, slik at du mister din frimodighet. Nei, gå framover på Den Hellige Veien, i frimodighet, slik at du kan få oppfylle ditt kall og utvelgelse.

Du vader i en ren elv

22 *Og han viste meg en ren elv med livets vann, som funklet som krystall, og som strømmer ut fra Guds og Lammets trone.*

² *Midt i Stadens gate, og på begge sider av elven, vokser livets tre som bærer tolv frukter; hvert tre gir sin frukt hver måned. Bladene på treet er til legedom for folkeslagene.*

³ *Og det skal ikke lenger være noen forbannelse, men Guds og Lammets trone skal være i Staden, og Hans tjenere skal tjene Ham. (Åp. 22,1-3)*

Her finner vi igjen den samme elven, som vi leser om i Esekiel kapittel 47 vers 1 til 12, elven som ofte blir kalt for dobbeltbekken. Dette er den elven av Guds herlighet og salvelse som flyter ut fra Guds trone. Når vi leser om elven i Esekiel, så flyter den ut fra Guds trone som står i den himmelske helligdommen, mens når vi nå finner elven igjen i Åpenbaringsboken, flyter den ut fra Guds trone, som står i det nye Jerusalem. Men det er den samme elven. La oss gå til Esekiel og se på det som står der om elven.

47 *Så førte han meg tilbake til døren til huset. Og se, det kom vann strømmende fram under dørterskelen til huset, mot øst. For forsiden av huset vendte mot øst. Vannet strømmet fram under den høyre siden av huset, sør for alteret.*

² *Han førte meg ut gjennom nordporten og ledet meg omkring på utsiden av den ytre porten, den som vender østover. Og se, der var det vann som sildret fram fra høyre side.*

³ Da mannen gikk ut mot øst med målesnoren i hånden, målte han ett tusen alen. Han førte meg gjennom vannene, og vannet nådde opp til anklene.

⁴ Igjen målte han ett tusen alen og førte meg gjennom vannene. Vannet nådde opp til knærne. Igjen målte han ett tusen alen og førte meg gjennom. Vannet nådde opp til livet på meg.

⁵ Igjen målte han ett tusen alen. Da var det en elv som jeg ikke kunne vade over. For vannet hadde steget så høyt, vannet var så høyt at en måtte svømme, det var en elv som en ikke kunne vade over.

⁶ Han sa til meg: «Menneskesønn, har du sett dette?» Så tok han meg med og førte meg tilbake langs elvebredden.

⁷ Da jeg kom tilbake, se, da var det svært mange trær både på den ene og den andre siden av elvebredden.

⁸ Så sa han til meg: «Dette vannet renner mot området i øst, det går ned i dalen og renner ut i havet. Når det kommer ut i havet, blir vannet der friskt.

⁹ Det skal skje: Hver levende sjel som det vrimler av, skal leve, overalt hvor de to elvene renner. Det skal bli svært mange fisker der, fordi disse vannene renner dit. For de skal bli lagt, og alt skal leve, overalt der elven renner.

¹⁰ Det skal skje at det skal stå fiskere ved den fra En-Gedi til En-Eglajim. Det skal være tørkeplasser for fiskegarn. Fisken der skal være av samme slag som fisken i Storhavet, i store mengder.

¹¹ Men sumpene og myrområdene skal ikke bli friske. De skal bare være til å utvinne salt av.

¹² Langs elvebredden, både på den ene siden og på den andre, skal det vokse alle slags trær som skal gi føde. Bladene på dem skal ikke visne, og frukten skal ikke ta slutt. De skal bære ny frukt hver måned, for vannet renner til dem fra helligdommen. Frukten fra dem skal være til mat og bladene til legedom.» (Esek. 47,1-12)

Her finner vi flere karakteristika på denne elven av salvelse som flyter fram fra Guds trone. Den gir liv og legedom der den flyter fram. Trærne som vokser ved den, gir overnaturlig mye frukt, med andre ord produserer elven frukt, mye frukt. Elven er ikke brådyp, nei den blir

gradvis dypere, til den er så dyp at en ikke kan vade i den lenger, men en må svømme. Elven gjenoppretter friskheten der den flyter fram. Alt dette er karakteristika på salvelsen som Den Hellige Ånd har for deg. Den elv av salvelse der du skal få vade ut på dypet.

Men i Johannes åpenbaring kapittel 22 vers 1 finner vi enda en karakter ved denne elven av salvelse. *”Og han viste meg en ren elv med livets vann, som funklet som krystall, ...”* Denne elven som i dag flyter ut fra Guds trone med salvelse er en ren elv, den funkler som krystall.

Når du vader lenger ut i salvelsen som flyter fram til deg fra Gud, vader du samtidig inn i større krav til renhet og hellighet. Hvis du vil flyte i den salvelsen som Gud har for deg, må du leve i renhet, for du vader i en ren elv. Før Gud kan komme med sin målesnor og måle opp nye tusen alen for deg, slik at du kan komme ut på et større dyp i salvelsen, må du gå de skrittene han legger foran deg på Den Hellige Veien, du må få en enda større renhet i ditt liv. Den Hellige Veien er din vei inn i en større flyt i Den Hellige Ånds salvelse.

Synd har konsekvenser

¹⁵ Hva da? Skal vi synde siden vi ikke er under lov, men under nåde? På ingen måte!

¹⁶ Vet dere ikke at når dere stiller dere fram som tjenere til lydighet mot noen, er dere tjenere under den dere lyder, enten det er under synden som fører til døden, eller det er under lydigheten som fører til rettferdighet?

(Rom. 6,15-16)

Det er ikke slik at du bare kan synde som du vil, og deretter be om tilgivelse, og alt er greit. Nei, alt er ikke greit. Det er selvfølgelig rett at Gud er nådig og rettferdig, og tilgir deg din synd når du bekjenner den og ber om tilgivelse. Men dersom du går inn i synden med innstillingen ”det gjør ikke så mye om jeg synder litt, for Gud tilgir meg jo etterpå”,

vil ikke du få se fylden av hva Gud har for deg. Du er under nåden og du er fri fra loven, men dette er ikke din fribillett til synd. Gud tilgir deg for synden og rensar deg, men syndens konsekvenser sitter fortsatt i deg. Hvis du har en slik lettvint holdning til synd, at det er ikke så farlig for jeg blir jo bare tilgitt etterpå, vil du aldri bli en person som Den Hellige Ånd vil kunne flyte gjennom.

25 Legg derfor bort løgnen og hver av dere skal tale sannhet med sin neste, for vi er hverandres lemmer.

26 Blir dere vrede, så synd ikke! La ikke solen gå ned over deres vrede,

27 og gi heller ikke djevelen rom!

28 Den som stjal, skal ikke stjele mer, men heller arbeide og gjøre det gode med hendene sine, for at han kan ha noe å gi til dem som trenger hjelp.

29 La ikke et eneste råttent ord komme ut fra deres munn, men bare ord som er gode til nødvendig oppbyggelse, for at ordene kan gi nåde til dem som hører på.

30 Og gjør ikke Guds Hellige Ånd sorg, Ham som dere ble beseglet med til forløsningens dag.

31 La all bitterhet, vrede, sinne, skrik og ond tale være langt fra dere, sammen med all ondskap. (Ef. 4,25-31)

Ved at du synder gjør du Den Hellige Ånd sorg. Den Hellige Ånd er en person med følelser, som du kan glede eller såre. For at du skal kunne flyte i den salvelsen han har for deg, må du lære deg å ha samfunn med Den Hellige Ånd, og du må lære å leve i renhet. Du har kanskje fått nådegaver av Den Hellige Ånd. Disse vil du aldri miste, for Gud angrer ikke sine gaver eller sitt kall, men hvis du stadig lever i synd, vil salvelsen på disse gavene forsvinne, for Den Hellige Ånd vil trekke seg tilbake og ikke lenger la salvelsen flyte gjennom deg. Selvfølgelig vil du så lenge du er en kristen ha Den Hellige Ånd i deg og over deg, hvis du er åndsdopt, men Den Hellige Ånds salvelse vil forsvinne fra ditt liv, hvis du har et lettsindig forhold til synd.

59 *Se, Herrens hånd er ikke for kort til å frelse. Hans øre er ikke tunghørt så det ikke kan høre.*

² *Men det er deres misgjerninger som har satt skille mellom dere og deres Gud. Deres synder har skjult Hans åsyn for dere, så Han ikke hører. (Jes. 59,1-2)*

Gud ønsker å lede deg, han ønsker å tale til deg og la sin salvelse flyte gjennom deg. Men dersom du stadig synder, og har en lettsindig holdning til synd, vil denne synden komme mellom deg og Den Hellige Ånd. Den Hellige Ånd vil ikke lenger tale til deg på samme måte som han tidligere gjorde og hans salvelse vil utebli fra ditt liv. Du vil bli en tørr kristen, din mark vil tørke inn, og frukten vil utebli i ditt liv. Derfor er det viktig at du ikke bare ber om tilgivelse når du faller i en synd, og deretter går og gjør den samme synden igjen. Nei, Jesus sa: ”Dine synder er tilgitt, gå bort og synd ikke mer.” Du må omvende deg i ditt sinn fra synden, din innstilling må være at du aldri mer skal falle i den synden, ikke at du ”ber om tilgivelse nå, men jeg har tenkt å gjøre det igjen, skulle anledningen by seg.” Skulle du da etter å ha omvendt deg i ditt sinn, allikevel falle i synden, er dette et fall, og ikke det å leve i synden, slik det andre tilfellet ville være.

Hvis du vil bli brukt av Gud, og bety en forandring, hvis du ønsker å gå framover på Den Hellige Veien og komme inn i din profetiske plass der du kan flyte i fylde av Guds salvelse for deg, da må du ta i tu med synden i ditt liv. La Den Hellige Ånd peke på din synd, og la Gud få komme til med sin vingårdskniv og beskjære deg. For synden i ditt liv har konsekvenser, derfor vend om og gjør bedring.

La ingenting stjele kraften i ditt liv

Gud har utvalgt og bestemt deg til å bære frukt, mye frukt. Når Gud la sitt kall på ditt liv til å bære frukt, så var det ikke slik at han bare kalte deg og etterlot deg til deg selv, hvor du deretter måtte greie deg selv.

Nei, han kalte deg og han dyktigjorde deg til den oppgaven han hadde bestemt deg til.

⁸ Men dere skal få kraft når Den Hellige Ånd kommer over dere. Og dere skal være vitner om Meg i Jerusalem, og i hele Judea og Samaria, og helt til jordens ende.» (Ap.g. 1,8)

Gud har gitt deg alt du trenger for å lykkes i den tjenesten han har kalt deg til. Han har gitt deg Den Hellige Ånd. Når du ble åndsdoøpt og Den Hellige Ånd kom over deg, fikk du all den kraften du trenger til å være et vitne om Jesus Kristus disponibel.

Men selv om du har fått Den Hellige Ånds kraft disponibel, er det ikke alltid at du lever i fylde av den. Det er ikke så sjelden vi går i vår egen kraft, på egne tanker og ambisjoner. Jeg har noen ganger opplevd det helt konkret når jeg forkynner. Den Hellige Ånd har gitt meg et budskap til den forsamlingen som jeg skal tjene med Guds ord, et ord rett inn i deres situasjon. Men så legger jeg til noe fra meg selv, kanskje for å gjøre budskapet riktig ”radikalt”. Det jeg la til var selvfølgelig ut fra Guds ord, det passet kanskje til og med til den forsamlingen jeg talte til. Men Gud hadde ikke bedt meg om å si det, og jeg sa det i en helt feil ånd, jeg sa det ut fra et ønske om å være veldig radikal og heftig. Da jeg talte ut budskapet, kunne jeg helt konkret merke hvordan jeg fløt i salvelsen da jeg sa det som Gud hadde bedt meg om å si, men når jeg kom ut i de delene som jeg selv hadde lagt til, var det som å vasse i en dyp myr. Ordene hadde ingen kraft eller virkning, for de var ikke ord som var plantet av Den Hellige Ånd i mitt indre. Det var ord jeg hadde talt ut fra et sjelisk ønske om å være en heftig predikant. Slike ord vil aldri bære noe god frukt.

¹⁵ Så kom de til Jerusalem. Da gikk Jesus inn i templet og begynte å jage ut dem som kjøpte og solgte i templet, og Han veltet bordene til pengevekslerne og stolene til dem som solgte duer.

¹⁶ Og Han lot ikke noen bære varer gjennom templet.

¹⁷ Så begynte Han å undervise og sa til dem: «Står det ikke skrevet: *Mitt hus skal kalles et bønnens hus for alle folkeslag? Men dere har gjort det til en røverhule.*» (Mark. 11,15-17)

Du er den nye pakts tempel, hvor Den Hellige Ånd bor, og Gud åpenbarer sin herlighet. På samme måte som tempelet som stod i Jerusalem på Jesu tid hadde mistet sin kraft og manglet den herlighet som Gud ønsket at hans bolig skulle være fylt av, slik kan også du miste din kraft og ikke lenger være bærer av Guds herlighet, som du var bestemt til. Du som er Guds tempel på jord, kan gå fra å være Herrens hus til å bli en røverhule, der alt annet enn Gud og hans herlighet står i sentrum.

¹² Men Elis sønner var ondskapens sønner. De kjente ikke Herren.

¹³ Slik hadde prestene for vane å gjøre mot folket: Når noen ofret et offer, pleide prestens tjener å komme med en tre-tinnet kjøttkrok i hånden, mens kjøttet kokte.

¹⁴ Så pleide han å stikke den i karet, krukken, kjelen eller gryten. Alt det som kom opp med kjøttkroken, tok presten til seg selv. I Sjilo gjorde de slik med alle israelittene som kom dit.

¹⁵ Også før de lot fett gå opp i røyk, pleide prestens tjener å komme og si til den mannen som ofret: «Gi presten noe kjøtt å steke, for han tar ikke imot kokt kjøtt fra deg, bare rått.»

¹⁶ Hvis mannen sa til ham: «De skulle egentlig la fett gå opp i røyk først, og så kan du ta til deg av din sjels lyst», pleide han å svare ham: «Nei, men du må gi det nå. Og hvis ikke, tar jeg det med makt.»

¹⁷ Derfor var de unge mennenes synd meget stor for Herrens åsyn, for mennene foraktet Herrens offer.

(1. Sam. 2,12-17)

Israel drog ut for å møte filisterne i strid, og de slo leir ved Eben-Eser. Filisterne slo leir i Afek.

² Så stilte filisterne seg opp for å møte Israel. Da striden brøt løs, ble Israel slått rett foran filisterne. De slo i hjel omkring fire tusen menn av de sluttede rekkene på marken.

³ Da hæren hadde kommet inn i leiren, sa de eldste i Israel: «Hvorfor har Herren slått oss rett foran filisterne i dag? La oss hente Herrens paktsark til oss fra Sjilo. Når den er kommet iblant oss, skal den frelse oss fra våre fienders hånd.»

⁴ Så sendte folket bud til Sjilo for å hente paktsarken til hærskares Herre, Han som troner over kjerubene. Elis to sønner, Hofni og Pinhas, var der sammen med Guds paktsark.

⁵ Da Herrens paktsark kom inn i leiren, skjedde det: Hele Israel satte i et gledesrop så høyt at jorden skalv.

⁶ Da filisterne hørte lyden av gledesropet, sa de: «Hva betyr lyden av dette høye gledesropet i hebreernes leir?» Så fikk de kjennskap til at Herrens ark hadde kommet inn i leiren.

⁷ Da ble filisterne redde, for de sa: «Gud har kommet inn i leiren!» De sa: «Ve oss! For noe slikt har aldri hendt før.

⁸ Ve oss! Hvem skal utfri oss fra disse mektige gudenes hånd? Dette er de gudene som slo egypterne med alle plagene i ødemarken.

⁹ Vær sterke og oppfør dere som voksne menn, dere filistere, så dere ikke blir gjort til slaver for hebreerne, slik de var slaver for dere. Oppfør dere som voksne menn, og gå til strid!»

¹⁰ Så stred filisterne, og Israel ble slått. Hver mann flyktet til sitt eget telt. Det ble et overmåte stort mannefall, og det var tretti tusen av Israels fotsoldater som falt.

¹¹ Også Guds ark ble tatt, og de to sønnene til Eli, Hofni og Pinhas, døde. (1. Sam. 4,1-11)

Her ser vi hvordan Guds kraft var blitt røvet fra gudstjenesten i Israel. Elis to sønner, som var prester i Sjilo, levde i synd. De hadde ingen respekt for Guds offer, og de verken kjente eller tjente Gud, selv om de var prester. Dette gjorde at den kraften som fulgte med gudstjenesten i den gamle pakt, var blitt røvet, og Guds herlighet hvilte ikke lenger over paktens ark, selve symbolet på Herrens nærvær. Derfor, når Israel led nederlag, og folket ville at prestene skulle komme med arken slik at Guds kraft skulle gi dem seier over filisterene, så fantes det ingen kraft ved arken. Prestenes synd hadde røvet den. Israel ble slått, paktens ark stjålet, og prestene drept.

La ikke synd i ditt liv røve den kraften Gud har gitt deg i Den Hellige Ånd. La ditt tempel være rent. Derfor, når Den Hellige Ånd peker på områder i ditt liv hvor du har uoppgjort synd, så la Jesus få rense ditt tempel, slik at du kan leve i kraften og herligheten som Herrens tempel skal være fylt av. For at du skal kunne leve i fylden av den kraften Gud har gitt deg, må du ta de skrittene Gud legger foran deg på Den Hellige Veien.

Alt som kan brenne, skal brennes

²³ alt som kan tåle ild, skal dere la gå gjennom ilden, og det skal bli rent. Det skal også renses med renselsesvannet. Men alt som ikke tåler ild, skal dere la gå gjennom vann.

²⁴ På den sjuende dagen skal dere vaske klærne deres og bli rene, og etter det kan dere komme inn i leiren.»

(4. Mos. 31,23-24)

Gud er ikke fornøyd med å få hellige bare en liten del, eller halve deg. Nei, han ønsker å fullføre det gode verk han har startet i deg. Alt i deg som kan brenne, vil han brenne. Og det vil brenne, enten her i tiden eller når du kommer til himmelen. Du kan enten slippe til Gud nå, og la han brenne bort det som kan brenne i ditt liv, eller du vil se det brenne når ditt verk skal testes i himmelen.

¹⁰ Etter den Guds nåde som ble gitt meg, har jeg lagt grunnvollen som en vis byggmester, og en annen bygger på den. Men hver enkelt må passe på hvordan han bygger videre på den.

¹¹ For ingen kan legge en annen grunnvoll enn den som er lagt, det er Jesus Kristus.

¹² Men om noen bygger på denne grunnvollen med gull, sølv, kostelige steiner, tre, høy eller halm,

¹³ skal den enkeltes arbeid bli åpenbart, for Dagen skal vise det, for den skal bli åpenbart med ild. Og ilden skal prøve den enkeltes arbeid og finne ut hvilken kvalitet det er av.

¹⁴ Hvis det verk han har bygd opp blir stående, skal han få lønn.

¹⁵ Hvis hans verk brenner opp, skal han lide tap. Men selv skal han bli frelst, men da som gjennom ild.

(1. Kor. 3,10-15)

Det er bedre for deg om ditt tre, høy og halm, brenner opp her i tiden, slik at du vil få lønn når ditt verk blir prøvd i himmelen. Gud vil ta tak i ting etter ting i ditt liv og brenne bort det som ikke behager ham, hvis du slipper han til. Hvorfor gjør han det?

²⁹ For dem som Han kjente på forhånd, dem har Han også forutbestemt til å bli likedannet med Sin Sønnns bilde, for at Han skulle være den førstefødte blant mange brødre.

³⁰ Og dem som Han forut har bestemt, dem har Han også kalt. Og dem Han har kalt, dem har Han også rettferdiggjort. Og dem Han har rettferdiggjort, dem har Han også herliggjort. (Rom. 8,29-30)

Han helliggjør deg på grunn av at han har forutbestemt deg til å bli likedannet med Jesu bilde. Gud har kalt deg ut av synden og gitt deg sin rettferdighet. Han har også lagt sin herlighet på deg, men for at du skal få leve i denne herligheten, må du leve i hellighet. Jo mer helliggjort du blir, jo mer herlighet vil du oppleve at Gud legger på ditt liv. Hans mål med din helliggjørelse er at du skal bli lik Jesus Kristus i ett og alt. Derfor vil det ikke være en stein i ditt liv som Gud ikke vil løfte på, for å se om det er noe brennbart under den. Dette er din vandring på Den Hellige Veien. Veien vil bare bli smalere og smalere etter hvert som du går framover og Gud får brenne bort slagget i ditt liv. Slipp Gud til, og ta skrittene på Den Hellige Veien i lydighet. Da vil du få oppleve at ditt liv blir mer og mer likt Jesu bilde, og ditt verk vil ikke brenne opp når det testes med ild.

Hvilken type hellighet er det Gud krever?

Det jeg her underviser om er Den Hellige Veien. Denne veien består i hellighet, det ser vi av navnet. Hvilken type hellighet er det Gud krever av deg for at du skal kunne gå på Den Hellige Veien?

²² *Så sa Samuel: «Har Herren like stort velbehag i brennoffer og slakteroffer som i lydighet mot Herrens røst? Se, lydighet er bedre enn slakteroffer, og lydhørhet er bedre enn fett av værer.*

²³ *For gjenstridighet er som spådoms-synd, og trass er som overtredelse og avgudsdyrkelse. Siden du har forkastet Herrens ord, har Han også forkastet deg, så du ikke skal være konge.» (1. Sam. 15,22-23)*

For at du skal kunne få gå framover på Den Hellige Veien er lydighet og lydhørhet den type hellighet Gud krever av deg. Det er nemlig ikke slik at etter du ble satt opp på Den Hellige Veien ved din frelse får du ikke ta nye skritt fremover på den, før du er helliget helt igjennom og din vandring er perfekt. Nei, det eneste Gud forventer av deg er at du er lydig. Kun ved å gå i lydighet på det som Den Hellige Ånd leder deg til, vil du kunne ta nye skritt på veien.

Men etter som du da tar nye skritt i lydighet, vil Gud også føre deg inn i den helliggjørelsen som vi har tatt for oss i denne delen. For etter som du går vil veien du går på bli smalere og smalere, og Gud vil komme og plukke av deg ting for ting, slik at han får helliget deg helt igjennom. Slik at du får en sterk nok karakter til å bære hans salvelse.

Det er en ting du først og fremst må lære deg, dersom du vil komme inn i fylde av hva Gud har bestemt for deg, og det er lydighet. Du må lære deg øyeblikkelig og uforbeholden lydighet til Guds ledelse i ditt liv. Først da vil du få oppleve å gå skritt for skritt inn i den planen Gud har for deg.

Ikke ved lovgjerninger, men ved nåden

Veldig ofte finnes det mye forvirring blant kristne på dette feltet som har med helliggjørelse å gjøre. For på det ene møtet er det en forkynner som preker sterkt og salvet mot synd. Og resultatet ble at halve forsamlingen gikk rett inn i lovgjerninger, der de skulle ta seg selv i nakken og "bli bedre kristne". Så en måned etter kommer det en ny predikant, som preker herlig og salvet om Guds store nåde. Og halve forsamlingen, går rett ut i kjøttet, for Gud er jo en "nådig" Gud, han ser sikkert gjennom fingrene med litt synd. Mens andre sitter forvirret og lurer på hva som gjelder, nåde eller omvendelse?

Svaret er begge deler. Gud er en nådig Gud, men han er også en hellig Gud, som hater synden, og hans kjærlighet driver deg til omvendelse fra synd i ditt liv. Men selv om det er snakk om omvendelse fra synd, er det ikke snakk om lovgjerninger og treling i egen kraft under lovens bokstav.

3 *Dere uforstandige galatere! Hvem har forhekset dere slik at dere ikke lenger skulle lyde sannheten, dere som hos dere selv har fått Jesus Kristus malt for øynene som korsfestet?*

² *Bare dette vil jeg vite av dere: Var det ved lovgjerninger dere fikk Ånden, eller ved å høre troen?*

³ *Er dere så store dårer? Etter å ha begynt i Ånden, skal dere nå fullføre i kjødet? (Gal. 3,1-3)*

I den nye pakt skjer ingenting ved dine lovgjerninger, eller ved at du tar deg sammen og skal prøve å bli en bedre kristen. Nei, den rettferdige av tro, skal leve. Alt skjer ved at du i tro går inn i den nåde, som Gud har gjort i stand for deg. Dette gjelder også din helliggjørelse.

² *Ved Ham har vi også ved troen fått adgang til denne nåde som vi står i, og vi roser oss ved håp om Guds herlighet. (Rom. 5,2)*

Gud har gjort i stand en altomfattende nåde for deg. Denne får du adgang til ved din tro. Du ble frelst ved tro, du tar imot helbredelsen i Jesu sår i tro, du tar imot åndsdaopen og nådegavene i tro, du får bønnesvar i tro. Den rettferdige av tro, skal leve. Den nåde Gud har for deg er en altomfattende nåde. Nåden stoppet ikke ved din frelse, og deretter gjeller lovgjeringene og egenstrevet. Nei, Guds nåde varer til evig tid, den holder deg oppe på hele din vandring på Den Hellige Veien. Gud har en nåde som du kan gå inn i ved tro for hver situasjon du møter.

²⁰ Men loven kom inn ved siden av, for at fallet skulle bli større. Men der synden ble større, ble nåden enda mer overstrømmende rik,

²¹ for at slik som synden hersket ved døden, slik skal også nåden herske ved rettferdighet til evig liv ved Jesus Kristus, vår Herre. (Rom. 5,20-21)

Når du er blitt rettferdiggjort i Jesus Kristus, er det ikke lenger synden som hersker i ditt liv, men nåden. Før du ble frelst, var du en slave under synden, den hersket i ditt liv. Du var tvunget til å synde enten du ville det eller ikke, du var en slave. Men nå som frelst, er du ikke lenger slave under synden, den hersker ikke lenger i deg, nå er det nåden som hersker i ditt liv.

Når Den Hellige Ånd peker på et område i ditt liv hvor du har synd eller svakheter i din karakter, så er det for at han vil vise deg hvor ditt neste skritt på Den Hellige Veien ligger. Han vil vise deg at på dette området i ditt liv, er den neste ferdiglagte gjerning som Den Hellige Veien består av. Når det gjelder det bestemte området i ditt liv, har Gud forberedt en nåde å gå inn i for deg, for det er ikke lenger synden som hersker der, det er nåden. Da er det ikke du som må ta deg sammen og kjempe mot den bestemte synden i din egen kraft. Nei, da kan du i tro gå inn i den nåde Jesus gjorde klar for deg på korset, der han beseiret synden i ditt liv.

⁸ Amalek kom og stred mot Israel i Refidim.

⁹ *Moses sa til Josva: «Velg ut noen menn og dra så ut og strid mot Amalek! I morgen skal jeg stille meg på toppen av høyden med Guds stav i hånden.»*

¹⁰ *Josva gjorde som Moses sa til ham, og han stred mot Amalek. Moses, Aron og Hur gikk opp på toppen av høyden.*

¹¹ *Da skjedde dette: Så lenge Moses holdt opp hånden sin, hadde Israel overmakten. Men når han hvilte hånden sin, hadde Amalek overmakten.*

¹² *Men hendene til Moses ble tunge. Derfor tok de en stein og la under ham. Han satte seg på den, og Aron og Hur støttet hendene hans, en på den ene siden og en på den andre siden. Da var hendene hans støt helt til solen gikk ned.*

¹³ *Josva nedkjempet Amalek og hans folk med sverdets egg. (2. Mos. 17,8-13)*

Gud hadde gjort i stand en nåde for Israelsfolket for denne spesielle situasjonen. På samme måte som du har overtaket og seirer over synden i ditt liv når du går inn i nåden, slik hadde Israelsfolket overtaket når de levde i nåden for denne konkrete situasjonen. Men de hadde kun overtaket når Moses holdt sine armer løftet. Gud viste meg i høst, at slik er det også i våre liv. Skal vi få oppleve å ha seier over synd i vårt liv, må vi gå inn i den nåden Gud har forberedt i tro, og gjennom å ha en høyreist ånd i vårt indre menneske. Vi må stå med løftede armer i vårt indre. Derimot hvis vi ligger nede med en sløvet ånd, vil vi ikke kunne bevege oss i den nåden Gud har forberedt, og vi vil ligge under for synd.

Gud vil at du skal stå oppreist i ditt indre, slik at du kan stå rede på den onde dag. Ligger du nede med en sløvet ånd, vil du ikke være klar til å stå imot fristelsen når den kommer, og du vil ikke merke noe før du står midt ute i synden. Men Gud vil at du skal stå oppreist, salvet med kraft, og brøle som en løve mot all urenheter og synd. Men hvordan får du en slik høyreist ånd i ditt indre? Ved å leve i Den Hellige Ånds samfunn.

¹⁴ *Av denne grunn bøyer jeg mine knær for vår Herre Jesu Kristi Far,*

¹⁵ *- fra Ham som ethvert farsforhold i den himmelske verden og på jorden har fått sitt navn -,*

¹⁶ og jeg ber om at Han vil gi dere å bli styrket med kraft ved Sin Ånd i det indre menneske, etter Hans herlighets store rikdom,

¹⁷ det vil si at Kristus kan bo i hjertene deres ved troen, idet dere er rotfestet og grunnfestet i kjærlighet,

¹⁸ for at dere skal være i stand til å fatte, sammen med alle de hellige, hvor stor bredden og lengden og dybden og høyden er,

¹⁹ og å kjenne Kristi kjærlighet, som overgår all kunnskap, for at dere kan bli fylt til hele Guds fylde.

(Ef. 3,14-19)

Når du lever i Den Hellige Ånds samfunn vil din ånd, ditt indre menneske blir styrket, og du vil få en høyreist ånd, ikke en sløvet ånd. Den Hellige Ånd vil kunne få peke på områder i ditt liv, som han ønsker å helliggjøre. Når da Den Hellige Ånd viser deg hva han ønsker å beskjære i ditt liv er det viktig at du ikke prøver å gjøre det i egen kraft. Nei, tro at den synd du sliter med ikke lenger har noen makt i ditt liv på grunn av Jesu mektige seier på korset. Det er nåden som hersker i deg, derfor gå inn i den i tro. Reis deg i ditt indre, løft dine armer i det åndelige, rist av deg din sløvhets, og du vil få se seier over den synden. Og vit at det er Gud som leder deg inn i denne helliggjørelsen, for å føre deg inn i en større salvelse. Men før du kan få denne salvelsen, må du bli mer helliggjort, slik at du kan bære den. Både helliggjørelsen og den større salvelsen er dine neste skritt, som Gud har stilt ferdige foran deg på Den Hellige Veien ta dem derfor i lydighet.

Den Hellige Ånds samfunn, former deg

*¹⁶ Men jeg sier: **Vandre i Ånden, og dere skal slett ikke fullføre kjødets lyst.***

¹⁷ For kjødet lyster imot Ånden og Ånden imot kjødet. Og disse to står imot hverandre, for at dere ikke skal gjøre de ting dere vil.

¹⁸ Men hvis dere blir ledet av Ånden, da er dere ikke under loven.

¹⁹ Kjødets gjerninger er åpenbare. De er: ekteskapsbrudd, hor, urenhets, skamløs utukt,

²⁰ avgudsdyrkelse, trolldom, hat, stridigheter, sjalusi, vrede, selvhevdelse, splittelser, partier,

²¹ misunnelse, mord, drukkenskap, usømmelig festing og andre slike gjerninger. Om disse gjerningene sier jeg dere nå på forhånd, slik som jeg også sa til dere tidligere, at de som gjør slikt, skal ikke arve Guds rike.

²² **Men Åndens frukt er: kjærlighet, glede, fred, langmodighet, vennlighet, godhet, trofasthet,**

²³ **saktmodighet, selvtukt. Loven er ikke imot slike.**

²⁴ *Og de som tilhører Kristus, har korsfestet kjødet med dets lidenskaper og lyster.*

²⁵ *Hvis vi lever i Ånden, så la oss også vandre i Ånden!*

(Gal. 5,16-25)

Den Hellige Ånd er ikke bare den som gir deg nådegaver, salvelse og kraft. Dette er den siden ved Den Hellige Ånds funksjon som vi preker mest om, og som vi liker best. Salvelse, umm halleluja! Nådegaver, ja, gi meg det! Alt dette er herlig og vi skal ha det, og virke i det. Men Den Hellige Ånd har også en annen side, nemlig helliggjørelse. I den gamle pakts prestetjeneste, hadde presten en kjortel, hvor det var festet gullbjeller og granatepler rundt kanten. Det var like mange granatepler, som gullbjeller, de stod annen hver rundt hele kanten. Det at det både var bjeller og epler, laget en spesiell lyd. Denne lyden var så meget viktig for Aron når han gjorde tjeneste i helligdommen. Uten at denne lyden hørtes når Aron gikk inn eller ut av helligdommen ville han dø.

³³ *På kanten av den skal du lage granatepler av fiolett, purpur- og skarlagensfarget garn helt rundt kanten, og bjeller av gull mellom dem helt rundt:*

³⁴ *en gullbjelle og et granateple, en gullbjelle og et granateple - slik skal det være helt rundt langs kanten på kappen.*

³⁵ *Denne overkjortelen skal Aron ha på seg når han gjør tjeneste, og lyden av den skal høres når han går inn i helligdommen for Herrens åsyn, og når han kommer ut, så han ikke skal dø. (2.Mos. 28,33-35)*

Dette er et gammeltestamentlig bilde på Den Hellige Ånds funksjon i oss som kristne. I Den Hellige Ånd er det samme balansen mellom nådegaver og frukter. Det finnes ni åndelige nådegaver og ni Åndens frukter. Skal du fungere i nådegavene, må du ha Åndens frukter i ditt liv. Dette handler om at for at du skal får en stor og kraftfull tjeneste, må du la Den Hellige Ånd forme din karakter. Det dreier seg igjen om din vandring på Den Hellige Veien. Hvor går Den Hellige Veien? Jo den er veien inn i din tjeneste, og derfra til fullendelsen av din tjeneste. Men for at du skal få komme dit, må du ta alle de skrittene Gud legger foran deg i lydighet. Både de skrittene, som går på utviklingen av din tjeneste, og de skrittene som går på helliggjørelse i ditt liv.

Men hva leste vi i Galaterne kapittel 5 versene 16 til 25? Jo, ”vandre i Ånden, så skal dere slett ikke fullføre kjødets lyst.” Når du har et nært samfunn med Den Hellige Ånd, vil du få oppleve den balansen som finnes i ham. Du vil bli utrustet til din tjeneste med nådegaver, salvelse og kraft. Og Åndens frukter vil vokse frem i ditt liv, slik at din karakter blir sterk nok til å bære den salvelsen som Den Hellige Ånd gir deg. Derfor, lev i Den Hellige Ånds samfunn, og han vil lede deg frem på Den Hellige Veien.

Del V:

**Hvordan Gud leder deg til ditt
neste skritt**

Ditt neste skritt er ditt viktigste

Den Hellige Veien består i en mengde skritt eller ferdiglagte gjerninger som Gud har forberedt for deg. Disse leder deg inn i din profetiske plass, hvor du kommer inn i fyllden av Guds salvelse for deg. Derfra går veien videre inn til du har fullført hele den tjenesten som Gud har utvalgt og kalt deg til, og du jublende går inn i Sion.

Tidligere har jeg vist deg at Gud vil gi deg en visjon for din tjeneste, slik at din vandring får retning. Dette er selvfølgelig veldig viktig for deg, og Guds ord sier at du skal stille deg på varden og skue etter det som Gud vil tale til deg. Men det er en ting som er enda viktigere for deg. Det er at du ser hva som er ditt neste skritt på veien. At du blir ledet av Gud i hvert enkelt skritt, slik at du kan nå de målene Gud har satt opp for deg. Det hjelper deg nemlig ikke om du vet hvor du skal, hvis de skrittene du tar, går i fullstendig feil retning, da vil du ikke komme frem.

¹⁰⁵ Ditt ord er en lykt for min fot og et lys på min sti.
(Sal. 119,105)

Slik er det Gud leder deg skritt for skritt fremover. Det er som hvis du går på en vei i mørke med en lykt i hånden. Da vil lykten lyse opp en liten del av veien du skal gå. For hvert skritt du tar, flytter lyset seg litt fremover, slik at du hele tiden vet hvor veien er. Når Gud gir deg visjonen for din tjeneste, vil han ikke vise deg hele veien du må gå og et hvert skritt du må ta for å komme inn i tjenesten. Nei, han vil lede deg etter hvert som du går fremover på Den Hellige Veien. Derfor er ditt neste skritt alltid det viktigste. Du trenger at Gud leder deg i det skrittet som ligger foran, slik at du kan nå målet ditt. Vi skal i denne delen se på ulike måter Gud vil lede deg i din vandring.

10 *Sannelig, sannelig sier Jeg dere: Den som ikke går inn i sauekveen gjennom døren, men klatrer over et annet sted, han er en tyv og en røver.*

² *Men den som går inn gjennom døren, er sauenes hyrde.*

³ *For ham åpner dørvokteren opp, og sauene hører hans røst, og han kaller sine egne sauer ved navn og leder dem ut.*

⁴ *Når han fører sine egne sauer ut, går han foran dem. Sauene følger ham, for de kjenner røsten hans.*

⁵ *Men en fremmed vil de slett ikke følge; de vil flykte fra ham, for de kjenner ikke røsten til den fremmede.»*

(Joh. 10,1-5)

Guds ord sier her at vi som Jesu får skal kjenne hyrdens røst, og gå med ham der han leder oss. Det er derfor viktig at du for å kunne kjenne hyrdens røst, vet på hvilke måter han kan tale til deg.

Ved det indre vitnesbyrdet

Det er på denne måten Gud først og fremst leder deg. Den Hellige Ånd vil daglig lede deg gjennom det indre vitnesbyrdet.

²⁷ *Menneskets ånd er en Herrens lampe, den ransaker alt i menneskets indre. (Ord. 20,27)*

Når du ble frelst ble din ånd født på ny og du fikk en ny ånd i ditt indre. Gud tok ut ditt stein hjerte og ga deg et kjød hjerte, du fikk Jesu ånd i ditt indre. Du ble et tempel for Den Hellige Ånd. Du består av tre deler, slik som templene og tabernaklet i den gamle pakt. De bestod av en forgård, et hellige og et aller helligste. Du består av et legeme, en sjel og en ånd. På samme måte som Gud åpenbarte seg i det aller helligste, så har Den Hellige Ånd tatt bolig i din ånd, og taler til deg i og gjennom din ånd. Den Hellige Ånd bor hele tiden i ditt indre i din ånd, og han

ønsker å være deg til hjelp i alle situasjoner du kommer opp i. Han vil lede deg i det daglige.

Derfor er det gjennom det indre vitnesbyrdet, eller Den Hellige Ånds stemme i ditt indre, Gud oftest leder deg. Du sier kanskje at du ikke opplever Den Hellige Ånds tale til deg i det daglige. Dette kan nok kanskje stemme, eller så er det slik at han taler, men at du ikke hører det.

14 Herren Jesu Kristi nåde og Guds kjærlighet og Den Hellige Ånds samfunn være med dere alle! Amen.

(2. Kor. 13,14)

Hvis du er frelst bor Den Hellige Ånd i deg, enten du kjenner det eller ikke og enten du hører hans røst eller ikke. Det er derimot slik at du vokser inn i et nært samfunn med Den Hellige Ånd, der han stadig kan tale til deg og du hører hans røst og kjenner igjen røsten. Nå er det slik i mitt liv at det ikke går en dag uten at Den Hellige Ånd taler til meg om et eller annet, men slik har det ikke alltid vært. Første gang jeg hørte hans røst i mitt indre var når jeg var 15 år, og han kalte meg til tjeneste. Etter det gikk det over et år til han talte igjen, slik at jeg hørte ham. Det var når han gav meg åpenbaringen om hvem jeg er, og hva jeg har i Kristus. Da var jeg to måneder fra å fylle 17 år. Jeg var full av komplekser, menneskefrykt og forsaghet. Gud hadde kalt meg til å bli forkynner, men jeg tørde ikke å si noe når jeg var sammen med andre mennesker, så utgangspunktet for å bli en forkynner var ikke det beste. Men den åpenbaringen om min stilling i Kristus forandret meg totalt. To, tre måneder etter holdt jeg min første preken, og Gud hadde ledet meg inn i å være leder for det kristne skolearbeidet ved min videregående skole. Fra da av har Den Hellige Ånd talt i mitt indre mer og mer.

Men hvordan kommer du inn i et slikt samfunn med Den Hellige Ånd? Ved å ha samfunn med ham. Det er verken verre eller enklere. Du må ta deg tid til å være sammen med ham i bønn.

10 Sannelig, sannelig sier Jeg dere: Den som ikke går inn i sauekveen gjennom døren, men klatrer over et annet sted, han er en tyv og en røver.

² Men den som går inn gjennom døren, er sauenes hyrde.

³ For ham åpner dørvokteren opp, og sauene hører hans røst, og han kaller sine egne sauer ved navn og leder dem ut.

⁴ **Når han fører sine egne sauer ut, går han foran dem. Sauene følger ham, for de kjenner røsten hans.**

⁵ Men en fremmed vil de slett ikke følge; de vil flykte fra ham, for de kjenner ikke røsten til den fremmede.»

(Joh. 10,1-5)

For å komme inn i et nært samfunn med Den Hellige Ånd må du gå med ham når han leder deg. For ved at du går med ham, og går på de ordene han taler i din ånd, og du ser at de ordene stemte og at han ledet deg inn i velsignelse, vil du over tid lære deg å kjenne hans stemme. Fårene følger hyrden fordi de kjenner hyrdens røst. De har lært å kjenne hyrdens røst, og lært seg å stole på hyrden fordi hyrden gang på gang har ledet dem til enger fulle av friskt gress og til rennende bekker. Slik blir det også for deg. Når du går ut på de ordene som kommer opp i din ånd, og du får se dem bli bekreftet foran dine øyne, vil du huske og kjenne igjen den stemmen som ledet deg dit. Slik lærer du å kjenne Den Hellige Ånds stemme. Og når du begynner å gå med Den Hellige Ånd hver gang han vil lede deg, da vil han komme oftere til deg, fordi du har vist deg tro. Mens derimot hvis du aldri går med ham når han taler til deg, vil han komme sjeldnere og sjeldnere med ledelse i ditt liv. Lever du i Den Hellige Ånds samfunn kommer han til å lede deg og tale til deg til stadighet. Da vil du oppleve at han leder deg gjennom at han taler i og gjennom din ånd, slik at du hele tiden kan vite hva som er ditt neste skritt på Den Hellige Veien.

⁸ *En hovedvei skal det være der, og en vei, den skal kalles Den Hellige Vei. Ingen uren skal gå på den, men den skal være for Hans folk. Ingen som går på veien, selv ikke dåren, skal fare vill!* (Jes. 35,8)

Guds ord til deg som går på Den Hellige Veien er at ”ingen som går på veien, selv ikke dåren, skal fare vill.” Dette er Guds ord til deg, du skal bli ledet rett. Derfor; begynn og forvent å bli ledet, og når da Den Hellige Ånd taler i ditt indre, da gå ut på ordet for Guds ord sier at du ikke skal fare vill, hvis du lar Gud lede deg.

Er dette Gud eller meg selv som taler?

Dette er den største anfektelsen en som er ny i det å høre fra Gud, vil komme til å kjenne på, når ord kommer opp i hans indre. Jeg tror ikke det er en eneste som jeg har fått veilede inn i et samfunn med Den Hellige Ånd, som ikke har kjempet med om det de hørte i sitt indre var fra Gud eller om det var fra dem selv, eller enda verre fra djevelen. Hvordan kan du komme inn i det å vite om det er Den Hellige Ånd som taler? Ved å fylle deg med Guds ord.

*¹² For Guds ord er levende og virksomt og skarper enn noe tveegget sverd. **Det trenger igjennom helt til det kløver både sjel og ånd, ledd og marg, og er dommer over hjertets tanker og motiver.** (Heb. 4,12)*

Når du fyller deg med Guds ord vil Guds ord i deg sette et skille mellom din sjel og din ånd. Når du har et slikt skille vil du kunne dømme mellom hva som kommer fra Gud gjennom din ånd, og hva som kommer fra deg selv gjennom din sjel. Guds ord i deg vil dømme over ditt hjertes tanker, om de kommer fra Gud eller deg selv.

⁹ Men, som det er skrevet: Det øyet ikke har sett, og det øret ikke har hørt, det som heller ikke kom opp i menneskets hjerte, det som Gud har forberedt for dem som elsker Ham.

¹⁰ Men Gud har åpenbart det for oss ved Sin Ånd. For Ånden ransaker alle ting, ja, også Guds dybder.

¹¹ For hvilket menneske kjenner det som hører et menneske til, uten menneskets ånd som er i ham? Slik er det heller ingen som kjenner det som hører Gud til, uten Guds Ånd.

¹² Men vi har ikke fått verdens ånd, men den Ånd som er fra Gud, for at vi skal kjenne det som av nåde er blitt gitt oss av Gud.

¹³ Dette taler vi også om, ikke med ord som menneskelig visdom lærer, men med ord som Den Hellige Ånd lærer, idet vi tolker åndelige ting med åndelige ord.

¹⁴ Men det naturlige menneske tar ikke imot de ting som hører Guds Ånd til, for de er som dårskap for ham. Han kan heller ikke kjenne dem, for de bedømmes åndelig.

¹⁵ Men den som er åndelig, bedømmer alle ting, men selv blir han ikke bedømt av noen.

¹⁶ For hvem har kjent Herrens sinn, så han kunne lære Ham? Men vi har Kristi sinn. (1. Kor. 2,9-16)

Her taler Guds ord om to forskjellige typer mennesker, et naturlig/sjelelig menneske og et åndelig menneske. Det står at det sjelelige mennesket ikke kan ta imot det som kommer fra Guds Ånd, mens det åndelige kan bedømme alt som kommer fra Den Hellige Ånd. Derfor er det viktig for deg som ønsker å bli ledet av Den Hellige Ånd, og som ønsker en visshet om hva som er fra Gud og hva som er fra deg selv, at du fyller deg med Guds ord. For slik vil du få et klart skille i ditt liv mellom din ånd og din sjel. Når du begynner å leve ut fra ånden, vil du få oppleve at de hemmelighetene som intet menneske kom på, det som Gud har forberedt for deg, blir åpenbart for deg, slik at du kan gå inn i den ene ferdiglagte gjerningen etter den andre.

⁹ Smak og se at Herren er god! Salig er den mann som tar sin tilflukt til Ham. (Sal. 34,9)

Som jeg tidligere har nevnt, så kjenner fårene hyrdens røst fordi de har vært sammen med ham, og han har ledet dem til grønne enger og rennende vann. Slik kan du også opparbeide deg en visshet i ditt hjerte om det er Den Hellige Ånd som taler til deg eller ikke. For når du smaker på de tingene som Den Hellige Ånd leder deg inn i, vil du få smake at frukten er god. Du vil få se hvordan Guds ord til deg blir bekreftet ned til den minste detalj. Ved å gå på Den Hellige Ånds

ledelse i ditt liv, vil du opparbeide deg en visshet i ditt hjerte om når det er Gud som taler og når det er ditt eget sinn. For du vil kjenne igjen hyrdens røst når han taler.

Gud vil lede deg gjennom profeti

¹⁰ Vi ble der i mange dager, og på den tiden kom en profet ved navn Agabus ned fra Judea.

¹¹ Da han var kommet til oss, tok han beltet til Paulus, bandt hendene og føttene sine og sa: «Så sier Den Hellige Ånd: Slik skal jødene i Jerusalem binde den mannen som eier dette beltet, og overgi ham i hedningenes hender.»

¹² Da vi hørte dette, tryglet vi ham, både vi og de som var fra det stedet, om at han ikke måtte å dra opp til Jerusalem.

¹³ Da svarte Paulus: «Hva mener dere med å gråte og knuse hjertet mitt? For jeg er rede, ikke bare til å bli bundet, men også til å dø i Jerusalem for Herren Jesu navns skyld.»

¹⁴ Så da han ikke lot seg overtale, gav vi oss og sa: «Skje Herrens vilje!» (Ap.g. 21,10-14)

Gud vil komme til å lede deg gjennom profetier, han kommer til å sende mennesker til deg med ord fra ham, til ledelse for deg i din vandring på Den Hellige Veien. Det som vi leser om her er et slikt ord til ledelse, som Gud talte til Paulus gjennom profeten Agabus. Men du tenker kanskje at Paulus ikke gikk på det som profetien sa. Men det er feil. Paulus gikk på det som profetien sa, men han gikk ikke på tolkningen av profetien, som alle dem som hørte den hadde. De tolket profetien dit hen at den sa at Paulus ikke måtte reise til Jerusalem, men det sa ikke profetien. Den sa kun at når han kom til Jerusalem ville Paulus bli tatt til fange av jødene.

Dette er viktig også for deg når noen profeterer over deg. Hør på profetien, men ikke legg mye vekt på eventuelle tolkninger som folk måtte komme med, enten de er fra den som profeterer eller fra andre.

Selvfølgelig kan deres tolking stemme, men det er det ingen garanti for. Derfor, hør på profetien, og la Gud tale i ditt indre om hva du skal gjøre med den.

En annen ting som er viktig når du blir profetert over, er at profetien skal samsvare med det som alt ligger i ditt hjerte.

²² Og se, nå drar jeg bundet av Ånden til Jerusalem, uten å vite hva som skal hende meg der.

²³ Jeg vet bare dette, at Den Hellige Ånd vitner i hver by og sier at lenker og trengsler venter meg.

²⁴ Men ikke noe av dette gjør meg noe. Heller ikke har jeg livet kjært for min egen del. Derfor kan jeg med glede avslutte mitt løp og den tjenesten som jeg mottok fra Herren Jesus: å vitne om Guds nådes evangelium.

(Ap.g. 20,22-24)

Når profeten Agabus profeterte over Paulus, var det ikke noe som kom som en overraskelse for Paulus. Nei, Den Hellige Ånd hadde alt talt flere ganger til Paulus' ånd at han skulle reise til Jerusalem, og at han der skulle bli tatt til fange av jødene. Derfor kom profetien som en bekreftelse for Paulus på det som allerede lå i hans ånd. Derfor kunne han gå det neste skrittet som Gud la foran ham i frimodighet, for han visste at dette var Guds vilje for han.

Slik skal profetier være for deg også, de skal bekrefte det som alt ligger i ditt hjerte. Dette fikk jeg oppleve selv, angående det å skrive denne boken. I mai og juni 1999 talte Gud flere ganger i min ånd om at jeg skulle skrive en bok om Den Hellige Veien. En dag jeg kom hjem fra jobb, sa min herlige kone at hun de siste dagene hadde kjent på at Gud ville at jeg skulle skrive en bok. Så alt her fikk jeg en bekreftelse på det som lå i min ånd. Jeg bestemte meg i mitt hjerte at jeg skulle gjøre som Gud sa, og skrive denne boken. Men dette er den første boken jeg skriver, og jeg har aldri sett på meg selv som den store skribenten. Det å komme i gang med selve skrivingen ble vanskelig. Jeg hadde ingen idé

om hvordan man skriver en bok, så jeg slet veldig med å komme i gang. Månedene gikk og jeg hadde ikke skrevet en bokstav. Utpå høsten fikk vi i Betel, Hommersåk besøk av Hans Sundberg, som er pastor i Stockholm Vineyard forsamling. Han var innbudt til en profetisk konferanse, som vår menighet holdt sammen med to andre menigheter. I avslutningsmøtet prekte han om forskjellige årstider i en kristens liv. Jeg satt langt bak i salen. Så midt i prekenen stoppet han opp og pekte på meg og profeterte over meg. Han sa at Gud hadde forberedt meg til et mesterskap, ved å føre meg opp mot sterke motstandere, som i en brytekonkurranse. Han profeterte videre at Gud hadde en spesiell tjeneste for meg, i å føre andre videre med Gud, fra vintertid, vår tid og sommertid og inn i høsttid. Dette var en bekreftelse på alt som lå i mitt hjerte, både for min forkynnertjeneste, og det bekreftet også det jeg hadde i min ånd angående denne boken. Når jeg kom hjem fra møtet kjente jeg slik salvelse på det å skrive boken. Fra da av talte Den Hellige Ånd daglig om ting han ville jeg skulle ta med i boken, og derfra fikk jeg salvelse til å sette meg ned å skrive selve boken.

5 *Profeten Haggai og profeten Sakarja, Iddos sønn, profeterte for jødene som var i Juda og Jerusalem i Israels Guds navn, som hersket over dem.*

² *Serubabel, Sjealtiels sønn, og Josva, Josadaks sønn, stod fram og begynte å bygge opp Guds hus i Jerusalem. Guds profeter var med dem og hjalp dem. (Esra 5,1-2)*

¹⁴ *Så bygde jødenes eldste videre, og de hadde framgang ved profetbudskapet til profeten Haggai og Sakarja, Iddos sønn. De bygde og fullførte arbeidet etter Israels Guds forordning, og etter forordningen fra Kyros, Dareios og Artaxerxes, Persias konge.*

¹⁵ *Huset ble ferdig på den tredje dagen i måneden adar, som var i det sjette året av regjeringstiden til kong Dareios. (Esra 6,14-15)*

Etter at jødene var blitt satt fri fra fangenskapet i Babel, la Gud ned i folket at de skulle bygge opp igjen Herrens hus i Jerusalem. Her ser vi

hvordan profetene Haggai og Sakarja hjalp til med byggingen. Ikke ved at de bar stein eller murte. Nei, ved at de profeterte over dem som arbeidet med byggingen. Gud vil gjøre det samme i ditt liv. Når han taler til deg i ditt indre om ditt neste skritt på Den Hellige Veien, vil han noen ganger sende noen som kan profetere over deg, slik at du får en bekreftelse på det du har i ditt hjerte. Profetien vil fylle deg med pågangsmot, og vil hjelpe deg til å ta det skrittet som ligger foran deg. På samme måte sendte Gud Hans Sundberg til meg, for å hjelpe meg å komme i gang med den boken Gud hadde kalt meg til å skrive.

Gud kan lede deg ved å flytte på din salvelse

¹⁵ På den dagen da tabernaklet ble reist, dekket skyen tabernaklet, Vitesbyrdets telt. Fra kvelden til morgenen var det likesom et ildskjær som viste seg over tabernaklet.

¹⁶ Slik var det alltid. Skyen dekket over det, og ildskjæret viste seg om natten.

¹⁷ Hver gang skyen ble løftet opp fra tabernaklet, brøt Israels barn opp etterpå. På det stedet hvor skyen senket seg, der slo Israels barn leir.

¹⁸ På Herrens befaling brøt Israels barn opp, og på Herrens befaling slo de leir. Så lenge skyen hvilte over tabernaklet, holdt de seg i leiren.

¹⁹ Selv når skyen drøyde og holdt seg over tabernaklet i mange dager, holdt Israels barn Herrens befaling, og de brøt ikke opp.

²⁰ Slik gikk det. Når skyen bare var over tabernaklet noen få dager, ble de i leiren etter Herrens befaling. Og etter Herrens befaling brøt de opp.

²¹ Når skyen bare ble fra kvelden til morgenen, og skyen ble løftet opp om morgenen, da brøt de opp. Enten det var om dagen eller om natten, brøt de opp når skyen ble løftet opp.

²² Enten det var to dager, en måned eller enda flere dager at skyen drøyde og ble liggende over tabernaklet, holdt Israels barn seg i leiren og brøt ikke opp. Men når den ble løftet opp, brøt de opp.

23 På Herrens befaling holdt de seg i leiren, og på Herrens befaling brøt de opp. De holdt Herrens befaling, slik Herren hadde befalt ved Moses' hånd.

(4. Mos. 9,15-23)

Gud kan lede deg gjennom å løfte og flytte på salvelsen over ditt liv. Når Israelfolket gikk rundt i ørkenen etter utgangen fra Egypt, ledet Gud folket ved at han løftet og flyttet på sitt nærvær, sin sky. Gud befalte folket at når skyen flyttet på seg, skulle folket bryte opp, enten de hadde vært på det stedet kort eller lang tid. Folket skulle da følge etter skyen om dagen og ildsøylen om natten. Når da skyen igjen senket seg, skulle folket slå opp leiren, og bli der så lenge skyen ble liggende. På samme måte flytter Gud i dag på sin salvelse. Det er ikke slik at Gud først og fremst er interessert i å salve våre planer og ideer. Nei, han legger sin salvelse først og fremst på sin plan for ditt liv. Derfor er det viktig å vite at det finnes en fastsatt tid for alt i Guds plan for ditt liv.

3 *Alt har sin tid, det er en tid for alt som skjer under himmelen:*

2 En tid til å bli født, og en tid til å dø, en tid til å plante, og en tid til å rykke opp,

3 en tid til å drepe, og en tid til å lege, en tid til å rive ned, og en tid til å bygge opp,

4 en tid til å gråte, og en tid til å le, en tid til å sørge, og en tid til å danse,

5 en tid til å kaste bort steiner, og en tid til å samle steiner, en tid til å omfavne, og en tid til å avslå å omfavne,

6 en tid til å lete, og en tid til å miste, en tid til å bevare, og en tid til å kaste bort,

7 en tid til å rive i stykker, og en tid til å bøte, en tid til å tie, og en tid til å tale,

8 en tid til å elske, og en tid til å hate, en tid til krig, og en tid til fred.

(Fork. 3,1-8)

Hvert skritt som Gud har for deg, leder til neste skritt. Gud ønsker ikke at du skal bli stående fast på et av skrittene, og ikke komme videre. Nei,

han ønsker at du skal ha progresjon i din tjeneste. Derfor vil du oppleve at etter at du har kommet inn i det skrittet, som Gud la foran deg, og fått oppleve fylден av det, vil Gud etter en tid lede deg videre til neste skritt. Hvis det neste skrittet innebærer at du må forlate noe, enten den fysiske plassen du er på, eller de aktivitetene du til nå har virket i, vil du få oppleve hvordan Gud flytter på salvelsen. For da er tiden for det du tidligere stod i over, og det er tid for det nye Gud har for deg.

Dette fikk jeg helt konkret oppleve når Gud ba meg å flytte fra pinsemenigheten Klippen, Sandnes til pinsemenigheten Betel, Hommersåk. Gud talte til meg gjennom hele høsten 1996 om at han ville at jeg skulle flytte til Betel. Dette var ikke noe jeg umiddelbart hadde veldig lyst til. Jeg hadde nemlig vokst opp i Klippen, hadde alle mine venner der, og jeg fikk tjene der som forkynner blant ungdommene. Men Den Hellige Ånd talte gang på gang om at jeg skulle flytte til Betel. Samtidig som han talte, flyttet Gud på min salvelse. Det jeg stod i, mistet jeg helt salvelsen på. Til og med ting jeg selv hadde startet opp etter tiltale fra Den Hellige Ånd, mens jeg var ungdomsleder i Klippen, mistet jeg helt salvelsen på. Det var som å gå i en dyp myr. Det var for eksempel en bønneskole, som Den Hellige Ånd året før hadde talt veldig sterkt om at vi skulle starte i Klippen. Den var en stor velsignelse, både for meg og mange andre i menigheten. Men etter at Gud hadde begynt å tale til meg om å flytte, kjente jeg ingen velsignelse ved den bønneskolen i det hele tatt, den ble kun et kav for meg. Men den var fortsatt til stor velsignelse for de andre, som pleide å gå på den. Gud hadde løftet skyen og flyttet den til Hommersåk. For da jeg flyttet til Betel, fikk jeg på ny kjenne hvordan Guds salvelse fløt i mitt liv igjen.

Nå ser jeg hvorfor Gud ville flytte meg til Betel. Det var ikke for at Betel var noen bedre menighet enn det Klippen var. Nei, det var for at han kunne forme meg og forberede meg på den tjenesten som ligger foran meg, i form av kirkeplanting, som jeg tidligere har nevnt.

Derfor når du kjenner at Gud taler til deg om å gå videre, og forlate noe du står i, så gå i lydighet. For Gud vil flytte på din salvelse, inn i det nye som ligger foran. Og for at du ikke skal bli sittende tilbake og streve i din egen kraft, så må du bryte opp og gå dit Gud leder deg. Du finner din salvelse over ditt neste skritt på Den Hellige Veien.

Gud vil skape en lyst i ditt indre etter ditt neste skritt

Du har kanskje møtt kristne, som er livredde for å få noen som helst form for ledelse fra Gud, fordi de er redde for at Gud vil sende dem som pionermisjonærer blant pingvinene på Grønland. Men det er ikke slik Gud opererer. Det er ikke slik at Guds vilje for deg er det verste, som kunne hende deg. Nei, kommer du inn i Guds vilje for ditt liv, vil du oppleve at du er skapt og dannet for å fylle den bestemte plassen, og du vil oppleve en herlig tilfredsstillelse ved å være midt i Guds vilje for deg.

¹³ For det er Gud som virker i dere både å ville og å virke for Hans gode vilje. (Fil. 2,13)

Gud vil virke i deg både å ville og å kunne gjøre hans gode vilje. Gud vil virke i deg å ville gjøre hans gode vilje. Gud vil legge ned i deg en lyst i din vilje, etter å gjøre hans gode vilje. Derfor før Gud vil lede deg inn i et nytt skritt på Den Hellige Veien, vil han legge ned i deg en lengsel, en lyst etter å komme inn i det bestemte han vil lede deg inn i.

Når Gud for eksempel ville lede meg inn i nådegaven kunnskapsord, fikk jeg oppleve hvordan Gud leder gjennom vårt viljeliv. Nådegaven lå der alt disponibel ettersom jeg var åndsdøpt, men jeg hadde inntil da aldri fungert i den gaven. Jeg gikk på den tiden på bibelskolen på Hedmarktoppen. Midt i høstsemesteret kjente jeg hvordan det vokste frem en slik inderlig lyst/lengsel i mitt indre til å kunne flyte i

kunnskapsord. Jeg viste at Gud kan lede gjennom vårt viljeliv, så jeg startet å be om og søke å få flyte i den nådegaven. Etter noen uker, med noen famlende første skritt, fikk jeg oppleve hvordan Den Hellige Ånd begynte å bruke meg med kunnskapsord.

Men du lurer kanskje på om alt som du har lyst til kommer fra Gud. Det kan jeg med en gang si at det ikke er. Men alt som hører Ånden til, som du kjenner lyst i ditt indre etter, er en lyst som Gud har lagt ned i deg, fordi at han ønsker å føre deg inn i det.

¹⁷ For kjødet lyster imot Ånden og Ånden imot kjødet. Og disse to står imot hverandre, for at dere ikke skal gjøre de ting dere vil. (Gal. 5,17)

Hvis du kjenner en lyst i ditt indre til å virke for Gud på en bestemt måte eller på et bestemt sted, eller du kjenner en lyst etter mer salvelse, så er dette en lyst som Den Hellige Ånd har lagt ned i deg, for å forberede deg på det han har for deg. Lysten, som du kjenner er ikke fra deg selv, for kjødet i deg har ingen lyst på det som hører Ånden til. Nei, lysten er fra Gud, han har lagt den der for å forberede deg på ditt neste skritt på Den Hellige Veien. På denne måten kan du få del i de tingene som ligger foran deg, for Gud vil forberede deg for de planene han har med deg, og skape en lengsel i deg etter å komme inn i dem.

Ved fred eller ufred i din ånd, etter at du har tatt et skritt

Gud vil sanksjonere de skrittene du tar, med enten fred eller ufred i ditt indre, alt etter om du er på rett vei eller ikke. Dette er en del av det indre vitnesbyrdet, det er Guds måte å sette sitt godkjenningsmerke på det skrittet du har tatt.

²¹ Dine ører skal høre et ord bak deg, som sier: «Dette er veien, gå på den», hver gang du vender deg til høyre eller venstre side. (Jes. 30,21)

Gud lengter etter at du skal komme inn i fyllden av den tjenesten han har bestemt deg til. Og han lengter etter at du skal være en av dem, som går i de ferdiglagte gjerningene, han har gjort ferdige, de han har beredt. Derfor er han veldig interessert i at du skal gå rett. Om du skulle ta et feil valg, og begynne å gå i feil retning, så er det ikke slik at Gud ikke bryr seg med det. Nei, han vil prøve det han kan for å få deg til å innse at du er på feil vei, og prøve å få deg inn på rett vei igjen. Guds ord sier at om du viker av fra Den Hellige Veien, enten til høyre eller til venstre, vil du høre et ord bak deg: ”Dette er veien, gå på den.” Dette ordet du vil høre vil også gi seg utslag i enten fred hvis du har gått et rett skritt, eller ufred hvis du har tatt et skritt i feil retning.

⁶ *Da kvinnen så at treet var godt å ete av, at det var en lyst for øynene og et tre til begjær siden det kunne gi forstand, tok hun av frukten og åt. Hun gav også sin mann, som var hos henne, og han åt.*

⁷ *Da ble øynene åpnet på dem begge, og de skjønnte at de var nakne. De flettet sammen fikenblad og dekket seg nedentil.*

⁸ *De hørte lyden av Herren Gud som gikk omkring i hagen på den svale tiden av dagen, og Adam og hans hustru gjemte seg for Herren Guds åsyn mellom trærne i hagen.*

⁹ *Da kalte Herren Gud på Adam og sa til ham: «Hvor er du?»*

¹⁰ *Han svarte: «Jeg hørte stemmen Din i hagen, og jeg ble redd fordi jeg var naken, så jeg gjemte meg.»*

(1. Mos. 3,6-10)

Første gangen menneskene representert ved Adam opplevde ufred og redsel, var etter at de for første gang hadde handlet mot Guds vilje og plan for deres liv. Ufred og redsel følger som en frukt av å gå skritt som ikke er av Guds vilje. Derimot, går en de skrittene Gud har lagt foran oss, vil frukten være fred. Jesus sier: ”Fred etterlater jeg dere. Min fred gir jeg dere. Ikke den fred, som verden gir.” Når du har tatt et skritt og du opplever fred i din ånd, kan du ta det som en bekræftelse på at du er i Guds vilje med ditt liv. Dersom på den andre side du opplever at det stiger opp ufred i din ånd, må du gå til Gud for å få ledelse, slik at du

kan komme tilbake i de gjerningene Gud har forberedt for deg på Den Hellige Veien.

Den Hellige Ånd leder ved drømmer og syner

3 *Deretter skal det skje at Jeg skal utøse Min Ånd over alt kjød. Deres sønner og deres døtre skal profetere, deres gamle menn skal ha drømmer, og deres unge menn skal ha syner.*

² *Også over slavene og tjenestepikene skal Jeg utøse Min Ånd i de dager. (Joel 3,1-2)*

Du som er en åndsdopt og åndsfylt kristen, må regne med at Den Hellige Ånd vil gi deg drømmer eller syner. Som jeg tidligere har sagt, så vil Gud gi deg en visjon for din tjeneste. Det er derimot ikke bare i de tilfellene at Den Hellige Ånd vil tale til deg gjennom drømmer og syner. Nei, du kan også få drømmer og syner i forbindelse med de enkelte skrittene, som Gud vil lede deg inn i. Når Gud ga meg min visjon for min tjeneste i januar 1993, gav han meg et syn tre netter på rad angående den menigheten, han vil jeg skal plante og virke ut fra, og han talte til meg alle de tre nettene om denne menigheten. Men jeg har også opplevd at når han vil lede meg i en situasjon, som har ligget rett foran meg har Den Hellige Ånd kommet til meg gjennom et syn. Det er ikke ofte det skjer meg, men ved flere anledninger, i forbindelse med en preken jeg skal holde, har han kommet og vist meg i et syn hva som vil skje under møtet. Guds ord sier at unge menn skal se syner, og gamle menn skal ha drømmer, så dette er helt klart en måte Gud kan bruke for å lede deg fremover på Den Hellige Veien.

⁶ *Da de hadde reist gjennom Frygia og det galatiske land, ble de hindret av Den Hellige Ånd fra å forkynne ordet i Asia.*

⁷ *Etter at de var kommet til Mysia, forsøkte de å dra til Bitynia, men Ånden gav dem ikke lov.*

⁸ *Så drog de forbi Mysia og kom ned til Troas.*

⁹ *Og et syn viste seg for Paulus om natten: En mann fra Makedonia stod og bad ham innstendig: «Kom over til Makedonia og hjelp oss!»*

¹⁰ *Etter at han hadde sett synet, prøvde vi straks å dra til Makedonia, da vi forstod at Herren hadde kalt oss til å forkynne evangeliet for dem. (Ap.g. 16,6-10)*

Her ser vi hvordan Den Hellige Ånd flere ganger stopper Paulus fra å reise inn i et område for å forkynne evangeliet. Hvorfor? Fordi Gud hadde beredt andre ferdiglagte gjerninger for Paulus, som han ville lede ham inn i. Så etter at Den Hellige Ånd hadde stoppet Paulus ved to anledninger, viser han Paulus et syn av en makedoner, som ber om hjelp. Gjennom dette synet ledet Den Hellige Ånd Paulus inn i de gjerningene som Gud hadde beredt for ham. På samme måte vil Den Hellige Ånd komme til deg og lede deg gjennom syn og drømmer, hvis du er åndsdøpt og har Den Hellige Ånd over deg. Det er ikke slik at det er bedre og flottere å bli ledet gjennom syn, enn gjennom at Den Hellige Ånd taler til deg. Det er ikke på det planet det ligger i det hele tatt. Vær ikke så opptatt med hvilken måte Gud leder deg, vær mer opptatt av at Gud må lede deg, og at du skal få med deg hva han sier til deg. Men vær åpen for at Den Hellige Ånd vil lede deg gjennom drømmer og syner, på samme måte som du må være åpen for, og lytte etter og høre om Den Hellige Ånd taler noe i ditt indre.

Gud vil lede deg ved å åpne og lukke dører

⁷ *Og skriv til engelen for menigheten i Filadelfia: Dette sier Den Hellige, Den Sannferdige, Han som har Davids nøkkel, Han som åpner opp og ingen lukker igjen, og lukker igjen og ingen åpner opp:*

⁸ *Jeg vet om gjerningene dine. Se, Jeg har satt foran deg en åpen dør, og ingen kan lukke den igjen. For du har liten styrke, og du har holdt fast på Mitt ord, og du har ikke fornektet Mitt navn. (Åp. 3,7-8)*

Gud er den som åpner så ingen kan lukke, og lukker så ingen kan åpne. Dette er en annen måte Gud kan lede deg på. Men det vil også ofte være

et resultat av at du begynner å gå inn i det neste skrittet Gud har vist deg og lagt foran deg. Når Gud har et nytt skritt for deg, som han ønsker at du skal ta, vil han åpne de dørene, som må til for at du skal kunne ta det skrittet. Tidspunktet for når Gud åpner døren kan være forskjellig, enten at han først taler til deg om det han vil føre deg inn i, og deretter åpner døren. Han kan også først åpne døren, og vise deg den, og ved det lede deg inn i skrittet som ligger foran. Jeg har opplevd begge tilfellene.

Et eksempel på at Gud har åpnet dører for å lede meg inn i det han har for meg, har jeg fått oppleve nå i forbindelse med skrivingen av denne boken. Vi har en deltidsbibelskole i vår menighet, hver torsdag fra kl 09.00 til 13.00. Jeg har så lenge som vi har hatt denne bibelskolen, hatt et ønske om å undervise ved den, det har ligget som en lyst i mitt indre disse to årene vi har drevet den. Men Gud har ikke talt konkret til meg om at jeg skal undervise ved bibelskolen, det har kun vært denne lysten i meg. Nå er vi seks forkynnere i vår menighet, og ansvaret for bibelskolen har ligget på tre av de andre forkynnerne, så det har ikke blitt at jeg har fått anledning til å undervise. Men ved at jeg har gått i lydighet på hva Gud har talt til meg, om det å skrive denne boken, har Gud også åpnet en dør for meg, slik at jeg nå skal undervise ved bibelskolen. Så i stede for at jeg har mast på min pastor, og trengt meg på for å få undervise, som kanskje mitt kjøtt ville ha gjort, har jeg fått se at ved å gå de skrittene Gud la foran meg, åpnet han døren inn til det mitt hjerte ønsket. Nå ser jeg hvordan Gud har åpnet døren foran meg, inn i dette nye skrittet for meg. Et skritt, som forbereder meg på det som Gud har for meg lenger framme på Den Hellige Veien.

På samme måte kan også Gud lukke dører som vi er på vei til å gå inn i gjennom. I vår iver kan vi av og til springe foran Gud, og da komme til å gå inn i ting som vil være en omvei eller en avvei fra den planen Gud har for oss. I de tilfellene kan Gud stenge dørene foran oss, for å hindre oss i å gå inn på et område hvor Gud ikke allerede har gått foran oss. Dette fikk Paulus oppleve før Den Hellige Ånd kalte ham til å reise til Makedonia. Det står at Paulus ble hindret av Den Hellige Ånd fra å forkynne ordet i Asia. Hvis du er på avveier vil Gud samtidig, som han

stenger døren foran deg, vise deg at det er han som har stengt døren, for at du skal ta en annen vei. Det er da viktig at du ydmyker deg og går tilbake til Den Hellige Veien, så du ikke skal bli parkert i en eller annen blindgate.

Bli kjent med den stille hviskingen

Vi har nå sett på en del forskjellige måter som Gud kan lede deg. Det er viktig at du er åpen for at Den Hellige Ånd kan tale til deg gjennom alle disse forskjellige metodene. Men det er en ting som er spesielt viktig for deg, hvis du ønsker å høre Den Hellige Ånds ledelse til deg. Det er at du lærer å bli kjent med Den Hellige Ånds stille hvisking. Gud kan nemlig bruke forskjellige av disse måtene for å tale til deg, han kan tale gjennom profeti, drømmer eller syner, han kan legge en lyst ned i ditt indre og han kan åpne en dør foran deg. Men han vil alltid la Den Hellige Ånd hviske sin vilje til deg i din ånd.

¹¹ Så sa Han: «Gå ut og still deg på fjellet for Herrens åsyn!» Og se, Herren gikk forbi, og en stormvind, stor og kraftig, rev fjellene i stykker og knuste klippene for Herrens åsyn, men Herren var ikke i stormvinden. Etter stormvinden kom det et jordskjelv, men Herren var ikke i jordskjelvet.

¹² Etter jordskjelvet kom det en ild, men Herren var ikke i ilden. Etter ilden kom en svak, hviskende røst.

¹³ Straks Elia hørte den, dekket han til ansiktet sitt med kappen og gikk ut og stilte seg i inngangen til hulen. Plutselig kom det en røst til ham og sa: «Hvorfor er du her, Elia?»

(1. Kong. 19,11-13)

Elia hadde lært seg å kjenne hva Herren var i. Nå er det ikke slik at Gud har begrenset seg til kun å komme som en hviskende røst, men allikevel vil du oppleve at det er veldig sjelden at Den Hellige Ånd roper i ditt indre. Nei, han hvisker, og du må lære deg å kjenne hans stille røst, slik at du kan få gå de skrittene Gud har beredt for deg. Når du går de

skrittene Gud har for deg på Den Hellige Veien, vil du få oppleve velsignelsen ved å være midt i Guds vilje med ditt liv.

Men hvordan blir du kjent med Den Hellige Ånds stille hvisking? Ved å bruke tid sammen med Den Hellige Ånd, i bønn og tilbedelse. Du er et tempel for Den Hellige Ånd, han bor i deg, så det skulle være det naturligste av alt for deg å ha samfunn med han. La han tale til deg, be i ånden, lovsyng i ånden, la ham senke Guds herlighet ned over deg. Når du har samfunn med Den Hellige Ånd på denne måten, vil du lære deg å kjenne hans stille hvisking.

Del VI:

**Velsignelsen ved å gå på
Den Hellige Veien**

Den Hellige Veien går gjennom et land av velsignelse og kraft

35 Ørken og tørt land skal glede seg, og ødemarken skal fryde seg og blomstre som en krokus.

² Den skal blomstre rikt og fryde seg, ja, den skal juble av fryd. Libanons herlighet blir gitt den, Karmels og Sarons prakt. De skal se Herrens herlighet, vår Guds prakt.

³ Styrk de slappe hender, gi kraft til de matte knær.

⁴ Si til dem som har et engstelig hjerte: «Vær sterke, frykt ikke! Se, din Gud kommer med hevn, med Guds gjengjeldelse. Han kommer og frelser dere.»

⁵ Da blir de blindes øyne åpnet, og de døves ører lukkes opp.

⁶ Da skal den lamme springe som dådyret, og den stumme skal juble med sin tunge. For vannkilder bryter fram i ødemarken, og elver i ørkenen.

⁷ Den brennende sanden skal bli en innsjø, og det tørste land til kilder med vann. Der sjakalene bor, der de hviler, skal det bli et sted for rør og siv.

⁸ En hovedvei skal det være **der**, og en vei, den skal kalles Den Hellige Vei. Ingen uren skal gå på den, men den skal være for Hans folk. Ingen som går på veien, selv ikke dåren, skal fare vill! (Jes. 35,1-8)

Kapitel 35 i Jesaja, som er et kapittel som handler om Den Hellige Veien, starter med en beskrivelse om herlige ting som skjer. Vi ser at ørkenen skal blomstre og fryde seg. Vi ser hvordan Gud kommer med styrke til de som er utmattet, syn til de blinde, hørsel til de døve, de lamme skal springe og de stumme skal juble med sin tunge. Alt dette skjer fordi dette er en plass hvor Guds elv, Guds salvelse, flyter fram, og forvandler det tørre landet til en vannrik hage. Hvor Guds salvelse flyter fram er det frihet fra alle former for plager, for salvelsen bryter åket.

Med andre ord er dette stedet, eller dette landet et herlig sted å være. Hvor en får oppleve Guds undre og velsignelse flyte fritt. Vers 8 sier:

”der skal det være en hovedvei, en vei, den skal kalles Den Hellige Vei.” Der på dette herlige stedet, i dette herlige landet, hvor Guds salvelse flyter fram, der gå Den Hellige Veien. Derfor, når du i lydighet går de skrittene Gud har forberedt for deg på Den Hellige Veien, vil du oppleve at du beveger deg i et land av velsignelse og kraft.

I dette finnes det både et løfte og en betingelse. Betingelsen er at hvis en ønsker å komme inn i alt dette herlige som Jesaja kapitel 35 taler om, så er det bare en vei, som fører dit inn, Den Hellige Veien. Løftet er at om du i lydighet går de skrittene Gud legger foran deg på Den Hellige Veien, vil du oppleve å flyte i Den Hellige Ånds salvelse, og få se de resultatene dette fører med seg.

Derfor; gå i lydighet på det Den Hellige Ånd leder deg inn i. Da vil du få oppleve å gå i ferdiglagte gjerninger, og velsignelsen ved å gå på Den Hellige Veien, vil bli din.

Min mat er å gjøre min fars vilje

⁵ *Så kom Han til en by i Samaria, som blir kalt Sykar, nær det jordstykket som Jakob gav til sin sønn Josef.*

⁶ *Jakobs brønn var der. Jesus var nå trett etter reisen, og derfor satte han seg ned ved brønnen. Det var omkring den sjettede time.*

⁷ *En kvinne fra Samaria kom da for å hente vann. Jesus sa til henne: «Gi Meg å drikke!»*

⁸ *Disiplene Hans hadde nemlig gått inn i byen for å kjøpe mat.*

⁹ *Den samaritanske kvinnen sier da: «Hvordan kan Du som er jøde be om drikke fra meg, en samaritansk kvinne?» Jøder omgås nemlig ikke samaritanere.*

¹⁰ *Jesus svarte og sa til henne. «Hvis du kjente Guds gave og visste hvem Han er som sier til deg: Gi Meg å drikke, da ville du ha bedt Ham, og Han skulle gitt deg levende vann.»*

¹¹ *Kvinnen sier til Ham: «Herre, Du har ikke noe å øse opp med, og brønnen er dyp. Hvor har Du så det levende vannet fra?»*

¹² *Du er vel ikke større enn vår far Jakob, som gav oss brønnen og selv drakk av den, slik som hans sønner og buskapen hans også gjorde?»*

¹³ *Jesus svarte med å si til henne: «Hver den som drikker av dette vannet, vil tørste igjen.*

¹⁴ *Men hver den som drikker av det vannet som Jeg gir ham, skal aldri i evighet tørste. Men det vannet Jeg gir ham, blir i ham en kilde med vann som veller fram til evig liv.»*

¹⁵ *Kvinnen sa til Ham: «Herre, gi meg dette vannet, så jeg slipper å tørste og heller ikke behøver å komme hit for å hente opp vann.»*

¹⁶ *Jesus sier til henne: «Gå og rop på mannen din og kom tilbake hit!»*

¹⁷ *Kvinnen svarte og sa: «Jeg har ingen mann.» Jesus sa til henne: «Du gjorde rett i å si: Jeg har ingen mann.*

¹⁸ *For du har hatt fem menn, og den du har nå, er ikke din mann. Der talte du sant.»*

¹⁹ *Kvinnen sier til Ham: «Herre, jeg innser at Du er en profet.*

²⁰ *Våre forfedre tilbad på dette fjellet, og dere jøder sier at Jerusalem er det stedet hvor man skal tilbe.»*

²¹ *Jesus sier til henne: «Kvinne, tro Meg, den time kommer da dere ikke skal tilbe Faderen verken på dette fjellet eller i Jerusalem.*

²² *Dere tilber det dere ikke kjenner. Vi tilber det vi kjenner, for frelsen kommer fra jødene.*

²³ *Men den time kommer, og er nå, da de sanne tilbedere skal tilbe Faderen i ånd og sannhet. For Faderen søker dem som tilber Ham slik.*

²⁴ *Gud er Ånd, og de som tilber Ham, må tilbe i ånd og sannhet.»*

²⁵ *Kvinnen sier til Ham: «Jeg vet at Messias kommer,» Han som kalles Kristus. «Når Han kommer, skal Han forkynne oss alt.»*

²⁶ *Jesus sier til henne: «Jeg er Han, Jeg som taler med deg.»*

²⁷ *Idet samme kom disiplene Hans, og de undret seg over at Han snakket med en kvinne. Likevel sa ingen: «Hva ønsker Du?» eller: «Hvorfor snakker Du med henne?»*

²⁸ *Så lot kvinnen vannkrukken sin stå igjen og gikk inn i byen. Hun sier til folket:*

²⁹ *«Kom, se et Menneske som fortalte meg alt jeg har gjort. Kunne Han være Kristus?»*

³⁰ *Så gikk de ut av byen og kom til Ham.*

³¹ *I mellomtiden bad disiplene Ham og sa: «Rabbi, spis!»*

³² *Men Han sa til dem: «Jeg har mat å ete som dere ikke kjenner.»*

³³ *Derfor sa disiplene til hverandre: «Har noen kommet til Ham med noe å spise?»*

³⁴ *Jesus sa til dem: «Min mat er å gjøre Hans vilje som sendte Meg, og å fullføre Hans gjerning.*

³⁵ *Sier ikke dere: Det er ennå fire måneder før høsten kommer? Se, Jeg sier dere, løft øynene deres og se på markene! De er allerede hvite til høsten!*

³⁶ *Og den som høster får lønn og samler frukt til evig liv, slik at både den som sår og den som høster kan glede seg sammen.*

³⁷ *For her er dette ordet sant: Én sår, og en annen høster.*

³⁸ *Jeg sendte dere ut for å høste det dere ikke har arbeidet for. Andre har arbeidet, og dere har gått inn i arbeidet deres.» (Joh. 4,5-38)*

I dette avsnittet gikk Jesus og disiplene, inn i Sykar i Samaria. Her møter Jesus en kvinne som han får ledet til frelse. Mens Jesus snakket med denne kvinnen, var disiplene og kjøpte mat. Når de kom tilbake, etter nesten å ha gått glipp av vekkelsen i Samaria, på grunn av at de lot seg lede av buken, var de forundret over at Jesus ikke ville ha noe av den maten de hadde kjøpt. De spurte seg selv om noen hadde kommet med mat til ham. Men Jesus sa: ”Min mat er å gjøre Hans vilje som sendte Meg, og å fullføre Hans gjerning.”

Hva ligger det i dette? Jo, Jesus sammenligner den velsignelsen det er å gjøre Guds vilje, og få se hans gjerninger for ens liv bli fullført, med den tilfredsstillelsen som finnes i mat. Når Jesus sier dette vet han at vi er helt avhengige som mennesker av å ta til oss mat. I mat finner vi kraft og styrke, vi får den energien vi trenger for å leve og utvikle oss. Uten at vi tar til oss nok mat, vil vår utvikling hemmes og vi vil tilslutt dø.

Samtidig vet Jesus hvilken glede det er i god mat. I Åpenbaringen kapittel 3, i brevet til Laodikea, sier Jesus at han vil gå inn og holde måltid med den som åpner døren for ham. I jødisk tradisjon er det å holde måltid med noen en meget høy form for fellesskap. God mat blir

en glad av å spise, en blir tilfredsstilt, og dette smitter over på alle rundt bordet, og en får et hyggelig lag.

Mat gir styrke, kraft, vekst, utvikling, glede og tilfredsstillelse. Alt dette vet Jesus når han sier ”min mat er å gjøre hans vilje som sendte meg, og å fullføre hans gjerning.” Når du gjør Guds vilje, og går i lydighet inn i de skrittene han legger foran deg på Den Hellige Veien, vil du få oppleve dette som mat for deg. Det vil gi deg styrke, kraft, vekst, utvikling, glede og tilfredsstillelse. Ønsker du å oppleve dette i ditt liv? Da er det kun en vei å gå for å komme dit. Du må gå i lydighet på Den Hellige Veien. Lytt til Den Hellige Ånds ledelse, og gå de skrittene Gud har bestemt for deg. Da vil du på samme måte som Jesus her, få oppleve å gå i ferdiglagte gjerninger. For Jesus sa om vekkelsen i Samaria at her var det ordet, om at noen sår og andre høster, sant. På samme måte vil du få oppleve å gå inn i ferdiglagte gjerninger, hvor noen andre har gått foran deg og sådd, og du kan få gå inn å høste, der du ikke har sådd. Men betingelsen er at du hører Guds røst og gjør etter den. Da vil du få oppleve velsignelsen ved å gå på Den Hellige Veien.

Gå hvor Gud kan velsigne deg

¹ Salige er de som er på den fullkomne vei, som vandrer i Herrens lov!
(Sal. 119,1)

Nå har vi sett hvordan Gud velsigner deg når du går midt i hans vilje med ditt liv. Men hva om du handler i ulydighet? Er det slik at Gud sender forbannelse og straffedom over oss dersom vi handler i ulydighet mot hans tiltale? Eller er det likegyldig for Gud hvordan vi lever, så lenge vi har tatt imot Jesus som vår frelser?

Svaret er nei på begge spørsmålene. Det er ikke slik at Gud sender sykdom og forbannelse over deg hvis du handler i ulydighet, men det er heller ikke likegyldig for deg hvordan du lever, hvis du ønsker å leve i Guds strøm av velsignelse. For når du handler i ulydighet, og går en

annen vei enn Den Hellige Veien, så stiller du deg selv utenfor det sted hvor Guds velsignelse flyter fram mot deg.

²² Det er Herrens velsignelse som gjør rik, og eget strev legger ikke noe til. (Ord. 10,22)

Hvis det for eksempel er slik at du lever i høy gjeld, og din finansielle situasjon er meget tøff, og Den Hellige Ånd kommer til deg, og viser deg en vei ut av din ulykke. Da kan du velge å fortsette i ditt eget strev, som da vil være å gå i ulydighet mot Guds tiltale i ditt liv, eller du kan velge å gjøre det Den Hellige Ånd viste deg, og dermed gå inn i ditt neste skritt på Den Hellige Veien. Skulle du velge å overse Guds ledelse, vil du fortsatt ha din høye gjeld og leve i finansiell ulykke, og du har da valgt å ikke stille deg hvor Guds velsignelse flyter til deg. Hvis du derimot velger Guds vei, vil du få oppleve at Gud har gått foran deg og banet en kongsvei for deg, ut av din ulykke og inn i velsignelse.

Dette er hva jeg fikk oppleve når jeg kjøpte en ny BMW. Som jeg tidligere har nevnt, kjøpte jeg den selv om Den Hellige Ånd ropte: ”Ikke kjøp!” i mitt indre, med andre ord var jeg ulydig. Ved min ulydighet stilte jeg meg utenfor det sted hvor Guds velsignelse fløt fram mot meg. Dagen etter jeg kjørte bilen ut av forretningen, mistet jeg jobben og dermed min økonomiske sikkerhet. Jeg fikk ikke noen ny jobb før jeg gikk tilbake til det stedet jeg hadde vært ulydig, ydmyket meg, og solgte bilen. En og en halv uke etter dette hadde jeg tilbud om to jobber.

Ta dine skritt i lydighet, og du vil få oppleve at du er på det sted hvor Guds velsignelse kan nå deg. Du vil få gå i et land hvor salvelsen og velsignelsen flyter, fordi du går på veien som går gjennom det landet, Den Hellige Veien.

Du gode og tro tjener

³⁴ *Jesus sa til dem: «Min mat er å gjøre Hans vilje som sendte Meg, og å fullføre Hans gjerning. (Joh. 4,34)*

Jesus sier her til sine disipler at hans mat, eller tilfredsstillelse, er å gjøre Guds vilje, og å fullføre hans gjerning. Jesus snakker her om at det finnes en fullførelse av den tjenesten han har. Slik er det også for vår tjeneste. Det finnes en fullførelse, et sted og en tid hvor du har gjort alt det Gud hadde bestemt deg til. Gud har kalt deg til å fullføre hans bestemmelse i ditt liv. Derfor vil han ikke bare lede deg inn i din tjeneste, for at du deretter kan gjøre hva du vil, fordi alt er like bra for Gud. Nei, han vil lede deg helt til du har fullført alt det han har kalt deg til.

Veien du må gå for å fullføre ditt kall og din tjeneste, er Den Hellige Veien. Derfor er det viktig at du lærer deg å være lydhør til Den Hellige Ånds ledelse, og at du lærer deg å vandre i lydighet. Slik kan du gå inn i tjenesten, og videre til fullførelsen av den. Guds overordnede vilje og ønske er nemlig ikke at du skal kunne brese deg med at du har et eller annet ministry. Nei, Guds ønske og plan med deg og ditt liv, er derimot at du skal få bety en forandring for andre mennesker, at Gud gjennom deg skal få berøre de som du kommer i kontakt med.

¹⁴ *For himlenes rike er å ligne med en mann som reiste til et land langt borte, og som kalte tjenerne sine til seg og overlot hele eiendommen sin til dem.*

¹⁵ *Og til en gav han fem talenter, til en annen to og til enda en annen én talent, til hver etter hans egen evne. Og straks drog han på reise.*

¹⁶ *Han som hadde fått de fem talentene, gikk da og drev handel med dem og tjente fem talenter til.*

¹⁷ *På samme måte tjente også han som hadde fått to, to til.*

¹⁸ *Men han som hadde fått den ene, gikk bort og gravde i jorden og gjemte sin herres penger.*

¹⁹ Etter en lang tid kom disse tjenernes herre og gjorde opp regnskap med dem.

²⁰ Da kom han som hadde fått fem talenter, og hadde med fem talenter til, og han sa: Herre, du overlot meg fem talenter. Se, jeg har tjent fem talenter i tillegg til de fem.

²¹ Hans herre sa til ham: Rett gjort, du gode og trofaste tjener! Du var tro over lite, jeg vil sette deg over mye. Gå inn til din herres glede! (Matt. 25,14-21)

En gang mens jeg var ungdomsleder i Klippen opplyste forstander Ivar Gudbrandsen i begynnelsen av et søndagsmøte at en av menighetens eldre søstre hadde gått bort. Mens han fortalte dette fra talerstolen, hørte jeg Jesus si til denne eldre søsteren: ”Vel gjort, du gode og tro tjener, kom inn i min faders hvile.” Jeg hørte disse ordene, jeg er ikke sikker på om de var som en hørbar stemme, men jeg kjente hvordan Guds hellige og rene nærvær veltet inn over meg, og tårene begynte å strømme. Jeg kjente der og da hvordan Gud la ned i meg en slik brennende lengsel etter å selv få høre disse ordene i himmelen; ”vel gjort, du gode og tro tjener, kom inn i min faders hvile.” Dette er den største velsignelsen ved å vandre skritt for skritt på Den Hellige Veien. Derfor vil jeg i lydighet gå inn i alt som Den Hellige Ånd leder meg til i min vandring på Den Hellige Veien, slik at jeg kan få fullføre min tjeneste for Herren.

Jeg håper du vil gjøre det samme!

Måtte Gud rikelig velsigne deg!

Din bror i Kristus
Arild Teikari